

60

JAAAR

OZC

van Paardeweide
tot Westbroek

BIJNAMEN IN ILLUSTRATIES

Bijnamen en OZC: het is een hecht huwelijk. Sommige personen binnen onze vereniging worden alleen aangesproken met hun bijnaam, omdat men de echte naam niet weet. In de afgelopen 60 jaar passeerden zo heel wat bijnamen de geel-zwarte revue. En het mooie is: de bijnamen ontstonden iedere keer spontaan, dus niet bedacht of even flink op gebroed.

Verspreid door dit boek staan illustraties. Elke illustratie beeldt een bijnaam uit binnen de gelederen van OZC. De ene vers van de pers, een andere van lang vervlogen tijden. Zonder compleet te (kunnen) zijn, treft u zo een dwarsdoorsnede van de (soms bijzondere) bijnamen aan.

Weten wie wie is? Achterin het boek wordt dat uit de doeken gedaan. Nieuwsgierig naar de betekenis of het ontstaan van de bewuste bijnaam? Vraag het de persoon in kwestie gerust! ;)

60 JAAR OZC

**van Paardeweide
tot Westbroek**

Ajax, de zaterdagvereniging die tussen 1934 en 1949 haar thuiswedstrijden speelde op de Paardeweide in het Laar. In de achterste rij, 3e van links Gerrit Makkinga en 5e van links Herman van Aalderen. Zittend 3e van links, keeper Gerrit Schuurman (van het pannenfabriekje) en daarnaast Johannes van Aalderen en Mannes Makkinga en scheidsrechter Boterman.

Dit boek is een uitgave van voetbalvereniging OZC ter gelegenheid van haar 60-jarig bestaan op 22 april 2019.

Redactie: Kees Martens, Marjan Masman-Meulenkamp, Greetje Hallink, Matthijs de Lange, Koen Schuurman, Herald van Gerner, Harm Jan Tip, Henk van Elburg en Tom Voortman
Teksten: Kristian de Lange, Chris Dijk, Bart Nijstad, Paula Weitkamp, Mannes Schoppink, Henk Steen, Kees Martens, Marjan Masman-Meulenkamp, Greetje Hallink, Henk van Elburg, Herald van Gerner, Flip Vellinga, Nicole Donkervoort, Edwin Jan Babois

Illustraties: Wieger Tepper

Fotografie: Henk van Elburg, KNVB, Peter Boitelle

Ontwerp: Tom Voortman en Greetje Hallink

Uitgever: voetbalvereniging OZC

Drukwerk: JouwPrintshop Ommen

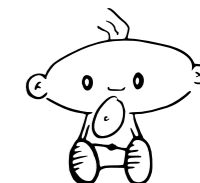
Oplage: 600 exemplaren

©2019 vOZC. Niets uit deze opgave mag geheel of gedeeltelijk worden vervoelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar worden gemaakt, op welke wijze dan ook zonder schriftelijke toestemming van de uitgever.

Voorwoord van onze voorzitter

JONG EN AMBITIEUS

OZC is met 60 jaar nog een relatief jonge voetbalvereniging. Opricht in 1959 om op zaterdag te kunnen voetballen. Er zijn nog mensen in Ommen die bij de oprichting betrokken waren. Als voorzitter ben je een voorbijganger en is het een eer om die functie te mogen bekleden bij een zo actieve vereniging. Al 60 jaar bruist het van het samen aan de gang zijn met alle soorten van verenigingsactiviteiten. Voetbal komt op de eerste plaats, maar ook het klaverjassen en het Oktoberfest van de Supportersvereniging staan al jaren op de kalender.

In die 60 jaar is OZC al drie keer verhuisd. Momenteel voetballen wij op het prachtige sportpark Westbroek. Bezoekers van andere verenigingen zouden kunnen denken dat ons eerste elftal in de hoogste amateurklasse speelt. Het gehuisvest zijn op een locatie met als burens andere sportverenigingen is perfect. Samen kunnen wij activiteiten ontwikkelen en van elkaars accommodaties gebruikmaken. Dit laatste vooral met OVC'21, met wie wij ook de jeugdafdeling JCO delen.

‘Eén op de vijf jongeren tussen 7 en 20 jaar voetbalt’

Onze vereniging telt momenteel 750 leden. Vanaf het jaar 2000 tot en met nu is OZC met 250 leden gegroeid. Dit geeft blijk van een toenemende mate waarin ook in Ommen de voetbalsport wordt beoefend. Met name onze jeugdafdeling van 450 leden geeft vertrouwen voor de toekomst. Samen met OVC'21 spelen 600 jonge voetballers hun wedstrijden. Ik heb even gerekend: - De totale bevolking van de kern van Ommen telt nog geen 13.000 inwoners, waarvan tussen 7 en 20 jaar iets minder dan 3.000. Dat betekent dat één op de vijf jongeren tussen 7 en 20 jaar voetbalt.

Veel werk binnen de vereniging wordt gedaan door eigen leden. In allerlei functies: van leider en/of trainer tot kantine- en schoonmaakmedewerker. Niet onvermeld mag blijven, is dat er ook veel vrijwilligers zijn die allang niet meer voetballen, maar voor wie de vereniging een gezellige en knusse plek is om samen te komen.

Als vereniging staan wij er goed voor. Financieel zijn we gezond. Wel hopen wij de komende paar jaar stappen te zetten naar voetbal op een hoger niveau. Met de eerste teams van de heren- en damesafdeling én met de jeugdelftallen een klasse hoger. Dat is ambitieus, maar met zoveel sportieve, enthousiaste en actieve leden zijn we dat welhaast verplicht aan onszelf.

Willem van Wijngaarden
Voorzitter OZC

INHOUDS OPGAVE

KLOPT NIET

4	BIJNAMEN EN ILLUSTRATIES	30	CITATEN	52	FOTO'S <i>Vreugde</i>	108	FOTO'S <i>Strijd</i>
6	COLOFON	32	INTERVIEW MET <i>Arjan Veurink</i>	54	SUPPORTERS VERENIGING OZC	110	COLUMN <i>Mannes Schoppink</i>
7	VOORWOORD <i>Willem van Wijngaarden</i>	38	FOTO'S <i>van Toen</i>	62	OZC OVER DE WERELD	114	CITATEN
8	INHOUDSOPGAVE	40	COLUMN <i>Toekomstmuziek</i>	64	FOTO'S <i>Penaltybokaal</i>	115	FOTO'S <i>De Favos van Gruble</i>
10	IN VOGELVLUCHT DOOR DE JAREN '60 '70 EN '80	42	VRIJWILLIGERS <i>Jacob Horsman</i>	66	COLUMN <i>Blaffende honden bijten niet</i>	122	HEMD VAN HET LIJF <i>Anouk Dekker</i>
14	FOTO'S <i>van Toen</i>	44	EEN DOODGEWONE ZATERDAG	68	DAMES <i>Dames van het eerste uur</i>	126	HEMD VAN HET LIJF <i>Bram van Polen</i>
16	HET VLAGGENSCHIP	48	FOTO'S <i>Vrijwilligers in beeld</i>	74	DAMES <i>Een-tweetje Sacha en Linda</i>	132	JEUGD <i>Stefan Westbroek</i>
23	BVO SPELERS <i>Hermen, Nadja en Leon</i>	50	VRIJWILLIGERS <i>Albert Schoemaker</i>	80	DAMES <i>Mary Kok-Willemsen</i>	138	JEUGD <i>van mini tot JO19</i>
				84	BERTUS DUNNEWIND	140	OZC-STELLEN
				88	FOTO'S <i>Kampioenen</i>	145	CITATEN
				90	SPONSORING DOOR DE JAREN HEEN	146	DANKWOORD
				92	G-VOETBAL	148	VERKLARING BIJNAMEN
				105	GASTENBOEK		

IN VOGEL VLUCHT DOOR DE JAREN '60 '70 '80

woord: Herald van Gerner

De inhoud en invalshoeken van een jubileumboek, zoals deze van ons geliefde OZC, brengt iedere redactie de nodige hoofdbreken. Zijn we compleet genoeg? Missen we niet iets? Of iemand? Voor deze editie van 60 jaar OZC is de keuze gemaakt om ook vooral aandacht te besteden aan de laatste 20 jaar. Waarom? Bij het 40-jarig bestaan in 1999 bracht OZC ook een jubileumgids uit. Om niet teveel in herhaling te vallen, kreeg dit jubileumboek over 6 decennia geelhemden bewust een andere opzet. Onder het motto 'oud en versleten, maar nog lang niet vergeten', blikken we uiteraard ook terug naar de beginjaren van onze vereniging én de jaren daarna. In vogelvlucht gaan we door de eerste 30 jaar geel-zwarte historie. Highlights en opmerkelijke items uit de jaren '60, '70 en '80. Van Paardeweide tot De Rotbrink.

JAREN 60 Woensdag 22 april 1959

- Woensdag 22 april 1959:**

Oprichtingsvergadering OZC. Toen nog onder de naam Sparta. Later bleek dat deze naam niet gehandhaafd kon worden en werd het omgezet naar OZC. Andere opties voor namen waren destijds Sparta '59, Hercules en VVO (Voetbal Vereniging Ommen).

Bestuur kocht de kleren in. Leden konden dit in vier maandelijkse termijnen aflossen. Gekozen werd voor gele shirts.

Bezoeken van thuiswedstrijden: 0,25 gulden.
- Seizoen 1962-1963:**

kampioenschappen voor B- en C-junioren.

Door de groei ontstond ruimtegebrek. Dubieuze adviezen van de gemeente: "Waarom laat je er niet gewoon 14 of 15 in een team spelen?" En op de vraag voor nieuwe doelpalen: "Hak dan toch een boom om in het Laarbos."
- OZC groeit.**

Op 15 januari 1964 telt de club 101 leden. In september 1965 is dit 150.
- 1966**

Uitgaansmiddag van B- en C-jeugd bestaat uit een bezoek aan een speeltuin.
- 1966-1967**

OZC 1 voor het eerst **kampioen** (Derde klasse Afdeling Zwolle).
- 1962**

OZC schrijft zich in voor de pupillen-competitie die door de KNVB is opgestart.
- 1965**

OZC beschikt over 6 elftallen (2 x senioren, 3 x junioren, 1 x pupillen).
- 1967/1968:**

OZC verhuist naar terrein aan de Haarsweg.
- OZC startte met 26 leden.**

Contributie: 12 - 16 jaar:
0,25 gulden. Boven 16 jaar: 0,35 gulden.
- Woensdagavond 17 juni 1959**

Eerste training OZC.
- Op zaterdag 5 september 1959 mocht er niet gevoetbald worden, maar moest het veld worden opgeknapt. Dit vanwege een brief van de KNVB, met het verzoek het veld in een betere toestand te brengen, zodat het het predicaat voetbalveld ook daadwerkelijk zou verdienen.

Kleedkamers waren er niet. Omkleeden deed je buiten. De tegenstander kon dit doen in het bergingshok voor het tuingereedschap. 'Douchen' gebeurde in de sloot.

JAREN 70

JAREN 80

Met TBS-kliniek Veldzicht in Balkbrug worden afspraken gemaakt omtrent een experimenteel lidmaatschap van een gedetineerde.

Met ingang van 1982 ○ **“Zal getracht worden het roken in de kleedkamer te verbieden.”**

1983-1984 ○ Kampioenschap OZC 1 in Tweede Klasse Onderafdeling.

1985 ○ De ruilbeurs voor voetbalkleding wordt voor het eerst georganiseerd.

In mei 1986 organiseert OZC voor het eerst het Zwaluwentoernooi waarvan de opbrengst ten bate komt van gehandicapte jeugdige sporters.

Seizoen '88-'89 start met een sponsorloop om geld in te zamelen voor de nieuwe tribune.

○ Seizoen 1980-1981
OZC 1 degradeert uit Vierde Klasse KNVB. Tot overmaat van ramp een jaar daarna ook uit de Eerste Klasse Onderafdeling. Sportief gezien zwarte jaren...

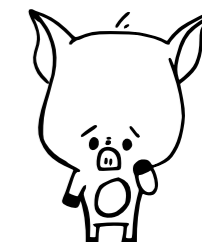
○ Begin 1983 meldt de eerste shirt-sponsor voor OZC 1 zich. Verzekeringsmaatschappij O.B.M. krijgt de primeur.

○ 1984
Dames 1 wordt kampioen en promoveert naar de 1e Klasse.

○ 1985
Eerste shirtsponsor voor Dames 1: sportzaak Sportiek heeft de eer.

○ 1987
OZC 1 veroverd afdelingsbeker KNVB.

○ 1990
OZC krijgt tweede damesteam. Dit is een Meisjes B-team (12 - 15 jaar).

OZC 1 in 1963

*Vanaf linksboven: Jan Schutte, Henk Makkinga (BSA), Engel Frikken, Eddy Schuurman, Herman van Aalderen en Cor Beukenkamp.
Linksonder: keeper Herman de Boer, Jan Kusters, Martend Makkinga, Gerrit(Gait) Schuurman en Henk Altena.*

Kampioenselftal uit 1970

*Bovenste rij: Hans Wessels, Herman Martens, Reint Dragt, Jan Schutte, Eelco van der Ploeg,
Herman Steen, Be Petter en trainer Gerrit Ekkelkamp
Gehurkt: Herman van Aalderen, Wim Woertink, Jan Maat, Dik Zandman, Rien Robijn, Johan Timmerman
Na een beslissingswedstrijd in Berkum werd Tonego, na verlenging, met 1-0 verslagen.*

HOE KIJKT EEN 'BUITENSTAANDER' NAAR HET VLAGGENSCHIP VAN OZC

woord: Willem Lampe • beeld: Henk van Elburg

Of ik als vermeend neutraal man iets over het huidige eerste van OZC op papier wilde zetten, luidde het verzoek. Van Gruble. Vanwege een mijlpaal. Het behalen van de zes kruisjes, een heuglijk feit welke aanstaande is. Wellicht ten overvloede, maar Gruble, dat is clubfotograaf Henk van Elburg. Tja..., dit verzoek kon ik niet naast mij neerleggen, dat zou in strijd zijn met mijn gevoel. Als het ten goede is aan zijn voetballiefde, mag ik gebruik maken van zijn immense fotocollectie. Dat schept verplichting. Bovendien, het was ook geen oneerbaar voorstel. Gewoon mijn mening op papier zetten aangaande het huidige eerste. Ben ik daarvoor de aangewezen man, was het eerste dat in me op kwam. Nou ja, ik bezoek het gros der thuiswedstrijden. Als dat voldoende is, oké. Komt ie, een mening van een liefhebber, die OZC alle wedstrijden de punten gunt, maar het spel niet bekijkt door een gele bril.

Laten we beginnen met de voetbaltechnisch verantwoordelijke man, Martijn Berger. Ik weet nog hoe ik hem als broekie zag debuten. Stond naast clubicoon Henk Steen. Die maakte me attent. 'Let op. Die is van Teun de melkboer. Dat wordt 'n goeie.' Nadat de wat slungelige, destijds nog lang niet volgroeide invaller drie ballen van z'n voet liet springen en kinderlijk eenvoudig in de duels werd weggezet meende ik het gezien te hebben. 'Dat wordt 'm niet Henk.' Ik ben niet trots op deze akelige vergissing. Het doet mijn geloofwaardigheid als zelfbenoemd 'voetbalprofessor' allesbehalve goed. Martijn Berger kreeg body en werd een dijk van een spits. Gevreesd in de regio.

Dat hadden ze bij het ambitieuze HHC Hardenberg snel in de gaten en 'kleine Teun' werd naar de klepperstad gelokt, waar hij seizoenen achtereen furore maakte als aanvalsleider. Het is niet zo gek dat je een man met deze staat van dienst naar je toe haalt en Berger liet zien dat oude liefde niet roest. Het huidige eerste van OZC aanschouw ik zo'n beetje om de andere week. Sportclub Lemele zit namelijk ook in mijn portefeuille en dit sympathieke kleinere broertje van de geelzwarten verdient ook aandacht. Maar goed, om terug te komen op die wedstrijden, daar mag ik iets over toevertrouwen op scherm of papier, dat hopelijk met belangstelling, maar misschien wel hoofdschuddend terug wordt gelezen op Vechtdal Centraal, of anders het niet te missen huis-aan-huisorgaan Ommer Nieuws. Berger dus. Op Westbroek zie ik een bevlogen trainer, die begint met de bips op de stoel, maar zijn zetel kun je eigenlijk al vlot weghalen. Continu staat hij langs de lijn zijn mannen aan-

'Martijn Berger kreeg body en werd een dijk van een spits. Gevreesd in de regio'

wijzingen en waarschuwingen toe te schreeuwen. Na een wedstrijd, ik geloof Wilhelminaschool liet 'kleine Teun' weten dertig jaar ouder te zijn geworden. Zijn korps voetbalde soepel naar 3-1, veroorloofde zich het missen van een strafschop en speelde een kwartier lang blindemannetje achterin. Gevolg 3-3. Dat invaller Marvin Veerman in de slotminuut toch nog de winnende treffer produceerde was op zich verdiend, maar lag niet meer in de lijn der

verwachting.

Kijk ik naar het elftal, dan ziet de opstelling er logisch uit. We wonen in Ommen en de volksaard weerhoudt de toeschouwers er over het algemeen van al te enthousiast te reageren. Eerder terughoudend. Bijna schuchter. Zoals overal ter wereld staan de keuzes van Berger ter discussie. Dat is altijd tricky. Soms staat een speler niet opgesteld, omdat ie wat ziekjes is, het enkeltje wat zeer doet, of niet heeft kunnen trainen. Oefenmeester Berger heeft bestuurlijk vertrouwen gekregen en mag beslissen over spelen of de bank warm houden. Gevolg: een aardig elftal dat op derde klasse niveau prima mee kan, maar niet altijd bovenliggende partij is. De Berger-formatie is er eentje die eerder vanuit de tegenaanval een antwoord geeft, dan de tegenstander de wil oplegt en uitstraalt dat er niets te halen valt op Westbroek.

Ik kijk en zie: de verdediging oogt betrouwbaar. Op rechtsback Nick Runhart kun je bouwen. Een zekerheid.

Altijd een zeven en nooit geblesseerd. De blessure van Ruben Strating is een aderlating, want de demarrages

en voorzetten van de cafébaas waren sierlijk en imposant. De 'Manni Kaltz' van OZC, inclusief 'Bananenflanke'. Niet bekend en nieuwsgierig? Welnu, daar hebben we google voor. Je ziet hem tegenwoordig hinkelpinkelend de verrichtingen van zijn maatjes aanschouwen. Sinds zijn wegvallen, neemt Wilmer Makkinga de honneurs links in de afweer waar en doet dat boven mijn verwachting goed. Een voetballende back, met oog voor de ruimte

en het vermogen om mee te tikken. Alleen: trek die kousen nu es fatsoenlijk omhoog (knipoo). In het centrum doen de sobere Ramon Schuldink, Frank Merjenburgh en soms Erwin Schuldink waar ze voor besteld zijn, zonder franje of gedoe.

Ook Harm-Jan Tip was wel es achterin geposteerd, maar dat is zonde. De captain heeft te veel drive en power voor die positie. In het middenrif komt hij beter tot zijn recht. Kok of Hekman maakt niet echt veel verschil. Dienstige voetballers die prima mee kunnen op dit niveau, punt. Om een stap hogerop te maken wordt wellicht meer verlangd. Lars Dunnewind is een speler die meer opvalt. 'De Frenkie de Jong' van OZC, altijd een voetballende oplossing en zelden balverlies. Een veldheer, zoals Tip is het niet, maar persoonlijk hou ik van dit type voetballers, een verfijnde stilist, al weet ik niet of hij zich staande

...maar in de verte gloort de poort van de tweede klasse, de plaats waar OZC thuis hoort en jarenlang op was geabonneerd...

houdt als het uitdraait op bikkelen en vechtoetbal.

Tom Simons is een pingelaar met scorend vermogen, die flink kan door-groeien en in potentie hogerop kan. Jesse de Lange, Marc Aalving en Leon Valk zijn bruikbare 'wingers'. Afhankelijk van de vorm van de dag uitwisselbaar. Niel Koggel is het robuuste aanspeelpunt. Marvin Veerman is een jong, maar krachtig ventje dat er wel komt. Is vaak invaller. Jammer, maar ja, je kunt er maar elf opstellen. Pluspunt: Veerman heeft een neusje voor doelpunten.

Hebben we het over goals, dan hebben we het over topscorer Frankie Jansen. Die is onderhevig aan kritiek vanaf de kant. In mijn ogen onterecht, maar ergens begrijp ik het wel. Een echte centrumspits is ie niet, maar ook geen middenvelder, meer iets daar tussenin en ja, bouw daar je elftal maar eens om heen. Kan me best voorstellen dat Berger diep in de nacht zit te puzzelen met de opstelling, de naam van zijn topschutter als eerste noteert, maar dan... Stel hekkensluiter Blauw Wit '66. Je wil dwingend voetballen. Jansen, oké, aanvallende middenvelder. Koggel in de spits. Wie zet ik er om heen? Tip natuurlijk, shit nee, die heb ik toch liever centraal, euh..., een artiest als Dunnewind, of een meer dienende speler als Kok? Wie wordt kind van de rekening? Nou ja, daar wordt de trainer voor betaald. Succes met het oplossen van dit luxe-probleem. O ja, de keeper. Vorig jaar

was 'Bennie' eerste keep. Mark Bennemeer. Niks op aan te merken. Rob Schuldink oogt wat atletischer. Kwestie van persoonlijke

smaak en die van Berger valt uit in het voordeel van Robbie. Goed te weten dat er een uitstekende stand-in is, mocht Schuldink gesanctioneerd zijn of uit vorm, dan wel geblesseerd raken. De vraag wat ik, als (vermeend) neutraal toeschouwer, vind van OZC is in bovenstaand relaas uiteen gezet. Ik kreeg de kans mijn relaas boven kantineklets en zijlijn gekonkel uit te mogen tillen. Waarvoor dank. Eindconclusie: een aardig elftal, dat er niet altijd in slaagt de wil op te leggen aan de tegenstander, daarvoor mist het wat venijn, gogme,

lef, brutaliteit, zelfvertrouwen en uitstraling. Het is aan Berger om dat er stukje bij beetje in te slijpen, dan wel de sluimerende potentie naar de oppervlakte te hengelen. Gaat hem vast lukken, maar zoiets is niet van de ene op de andere week gerealiseerd. Dat is een proces, een lange weg van twee stappen vooruit, eentje achteruit, maar in de verte gloort de poort van de tweede klasse, de plaats waar OZC thuis hoort en jarenlang op was geabonneerd...

Tom Simons: een pingelaar met scorend vermogen met op de achtergrond Frank Jansen (9) en Nick Hekman.

OZC 1 kampioen in 1966

Staan v.l.n.r. Henk Woertink, Be Petter, Herman Steen, Henk Kampman, Dick Kleinlugtenbelt, Reint Dragt, meneer Jurjens en Goof Beukenkamp.
Gehurkt v.l.n.r. Herman van Aalderen, Hans Wessels, Jan Schutte, Jan Maat en Cor Beukenkamp.

OZC 1 kampioen 2001

Staan v.l.n.r.: Willem Bastiaannet, Anco Hogenkamp, Jan Jaap Lukas, Alfred Veurink, Albert van de Berg
Zittend/liggend v.l.n.r.: Emiel Maat, Martijn Berger, Erik Veurink (10), Ferry Boschman, Arjan Pot,
daaronder (verwachting) Arjan Eilander, Joos van Wijngaarden (2), Onno Pierik, René Veldman en André Eilander

IN WEER EN WIND

Staan ze langs
de lijn voor
ons klaar

woord: Herald van Gerner en Harm Jan Tip • beeld: KNVB

ZIJ ZOCHTEN HET HOGEROP

Wie droomt er als klein jongetje of meisje nou niet van: spelen bij een Betaald Voetbal Organisatie (BVO), op het veld staan in stadions en van je grote hobby je werk maken. De talentaantal die je voeten spreekt zo ontwikkelen dat je doorgroeit van pleintje of pupillenveld naar 'het grotere werk'. In de tijd vanaf het moment dat je voor de eerste keer je kicksen aantrekt tot het contract bij een BVO, stroomt er heel wat water door de Vecht. Loon naar werken. Het lukt lang niet iedereen. Maar voor sommigen is het weggelegd. Ze komen overal vandaan. Ook van OZC.

**Nadja
Olthuis**

**Leon
ter Wielen**

**Hermen
Hogenkamp**

HERMEN HOGENKAMP

Van jongs af aan stond mijn leven in het teken van voetbal en had ik maar één doel: profvoetballer worden. Op mijn 6e begon ik bij OZC, waar ik van de F1 t/m de C1 speelde. De mooiste herinneringen aan deze tijd waren de 'beladen' wedstrijden in de E-jeugd tegen onze burens van OVC.

FC ZWOLLE

Op 11-jarige leeftijd werd ik gescout door FC Zwolle. Ik doorliep de jeugdopleiding en kreeg op mijn 16e een zesjarig contract. Toen ik 18 was (seizoen 2003/2004) sloot ik aan bij de eerste selectie. Op 14 december 2003 maakte ik als invaller mijn debuut in de thuiswedstrijd tegen FC Groningen (1-1). Uiteraard was dit een hoogtepunt, net zoals de thuiswedstrijd tegen Ajax met onder andere Wesley Sneijder (uitslag 0-5) en de wedstrijd in de Kuip tegen Feyenoord met Dirk Kuijt (uitslag 7-1). In de seizoenen daarna verdween het plezier in voetballen en begon de drang naar het oppakken van een studie. In goed overleg liet ik mijn contract ontbinden.

VV STAPHORST

In het seizoen 2006/2007 werd ik benaderd door VV Staphorst. Ik wilde 'in de luwte' (1e Klasse Noord) het plezier weer terugkrijgen. Ook Emiel Maat (oud-OZC'er) stapte in dat seizoen over van OZC naar Staphorst. We promoveerden in ons eerste seizoen direct naar de hoofdklasse.

VV OZC

Na zeven jaar Staphorst besloot ik terug te gaan naar OZC. De komst van mijn oudste dochter en het samenspelen met vrienden waren belangrijke punten voor deze stap. Ik kijk hier met gemengde gevoelens op terug. Het begin was goed. We paktten de 1e periode in de 2e klasse. Daarna ging het helaas bergafwaarts, met in mijn tweede en laatste jaar bij OZC de degradatie naar de 3e klasse.

'Oude' bekenden van Hermen over Hermen:

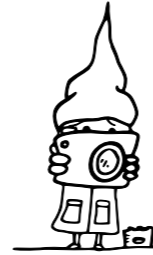
Albert van de Haar *speler FC Zwolle;* Hermen was op dat moment een jonge middenvelder die door hard te werken zich bij de selectie knokte. Hij was een kuitbijter! **Martijn Jansen** *speler FC Zwolle;* Hermen was een heerlijke speler om bij je in het team te hebben. Ook met name voor mij, omdat ik daardoor minder verdedigend werk hoefde te doen. Dat was als aanvallende middenvelder wel prettig! Ik heb ook jaren tegen Hermen gespeeld met SC Genemuiden toen hij bij Staphorst speelde. In die wedstrijden was hij veelal het tegenovergestelde van prettig. Slimmigheidsje hier, overtredinkje daar. Bloedirritant soms! We kwamen ongeveer rond dezelfde tijd bij het 1e team van FC Zwolle. Ik vond het mooi om te zien dat hij zich zo goed staande hield in de Eredivisie. Naast een goede speler was/is hij een leuke sociale jongen buiten het veld. Sporadisch hebben we nog wel eens contact. **Tjeerd Korf** *speler FC Zwolle;* Hermen is een teamplayer. Hij kan heel goed aanvoelen wat een team nodig heeft. Hij is gedisciplineerd en neemt zijn taken serieus. Hij doet het met 100 procent. Een eerlijke jongen die zegt waar het op staat. Voor mij was hij ook een vriend in de kleedkamer en daar om heen. Met veel plezier kijk ik terug op onze samenwerking bij het eerste van FC Zwolle.

Statistieken

Seizoen 2003-2004	FC Zwolle	Eredivisie	Wedstrijden 13
Seizoen 2004-2005	FC Zwolle	Eerste divisie	Wedstrijden 17
Seizoen 2005-2006	FC Zwolle	Eerste divisie	Wedstrijden 8

NADJA OLTHUIS

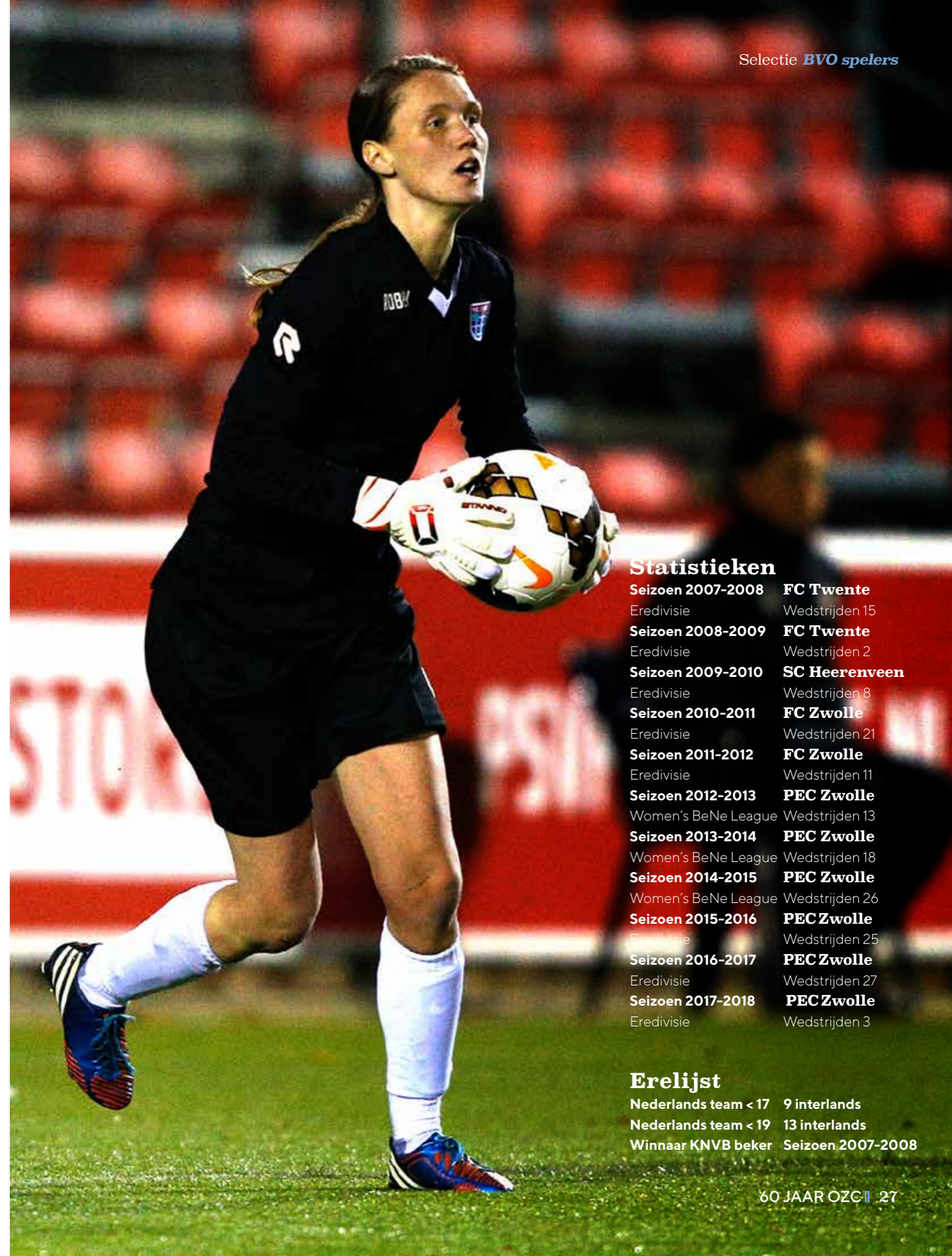

Ik ben Nadja Olthuis, ik ben begonnen met voetballen bij OZC toen ik 12 jaar was, eerst bij de meiden en later bij de jongens. Ik heb tot en met de A1 bij OZC gespeeld, waar ik altijd met veel plezier heb gevoetbald, daarna ben ik naar Be Quick 28 in Zwolle gegaan.

Toen de eredivisie voor vrouwen startte werd ik gevraagd voor FC Twente en daar heb ik 2 jaar gespeeld, waarna ik daar ben vertrokken naar SC Heerenveen, hier heb ik 1 jaar gespeeld. PEC Zwolle stroomde pas in het 4e jaar in, een mooie club in de regio waar ik graag voor wilde spelen, ik werd ook gevraagd en de keuze om deze overstap te maken was dan ook niet moeilijk. Hier heb ik 8 jaar mogen spelen en ook mijn voetbal carrière afgesloten. Ik heb ook alle KNVB selectie teams doorlopen, van onder 12 tot en met het Nederlands vrouwenelftal. In al die jaren dus veel mooie momenten mee mogen maken en zoals bijna alle sporters ook minder mooie momenten, zo ben ik er bijna 2 jaar uit geweest met een scheenbeenbreuk, vervelend, maar ook blessures horen erbij. 1 van de hoogtepunten was het winnen van de KNVB beker met FC Twente, maar ook een aantal mooie trainingskampen en toernooien in het buitenland, zoals in Amerika, China, Zuid Afrika en veel mooie landen in Europa. Ook vind ik het mooi dat ik vanaf het begin bij de ontwikkeling van het vrouwenvoetbal binnen PEC Zwolle ben geweest en nog steeds voor deze club mag werken.

'Oude' bekenden van Nadja over Nadja:

Joran Pot *trainer PEC Zwolle*: Nadja ken ik als een hele loyale en trouwe meid! In haar carrière was ze gedreven en veeleisend om er het maximale bij haar zelf en haar teamgenoten uit te halen. Als speelster kon ze ook heel kritisch zijn en keek dan vaak eerst naar de verbeterpunten i.p.v. naar de positieve. Leuk om te zien is dat dit als trainer juist andersom is! De eigenschappen die mij het meest bijgebleven zijn? Nadja is een hele lieve en zorgzame meid die altijd voor je klaar staat als het nodig is. **Mary Kok-Willemsen** *trainer FC Twente*: Nadja was op jonge leeftijd al een talentvolle keepster. Een keepster die op jonge leeftijd al bij de senioren liet zien dat ze op basis van haar kwaliteiten een mooie toekomst tegemoet ging. Ik heb jarenlang met Nadja mogen werken en respect gehad voor haar inzet, de wil om beter te worden en haar keuzes. Keuzes die haar lang hebben behouden voor haar grote passie. In die periode zag ik ook haar sociale kanten, om oog te hebben voor mensen die het minder voor elkaar hadden. Hopelijk keert Nadja ooit terug als keeperstrainer om haar ervaring en kennis weer te kunnen doorgeven. Dan zal ze bij onze FootballEquals altijd met open armen worden ontvangen! **Anouk Dekker** *speelster FC Twente*: Nadja is iemand met een rustig karakter, maar met een ongelooflijke winnaarsmentaliteit die naar voren komt als voetbalster. Winnen was het enige dat telde voor haar, ze gaf zich volledig voor elke training en elke wedstrijd. Ik heb goede herinneringen aan de lange tijd dat ik samen met Nadja bij de KNVB-selecties en FC Twente voetbalde. Daar kijk ik met veel plezier op terug.

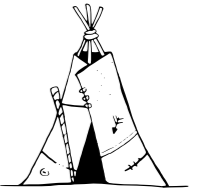

Statistieken

Seizoen 2007-2008	FC Twente
Eredivisie	Wedstrijden 15
Seizoen 2008-2009	FC Twente
Eredivisie	Wedstrijden 2
Seizoen 2009-2010	SC Heerenveen
Eredivisie	Wedstrijden 8
Seizoen 2010-2011	FC Zwolle
Eredivisie	Wedstrijden 21
Seizoen 2011-2012	FC Zwolle
Eredivisie	Wedstrijden 11
Seizoen 2012-2013	PEC Zwolle
Women's BeNe League	Wedstrijden 13
Seizoen 2013-2014	PEC Zwolle
Women's BeNe League	Wedstrijden 18
Seizoen 2014-2015	PEC Zwolle
Women's BeNe League	Wedstrijden 26
Seizoen 2015-2016	PEC Zwolle
Eredivisie	Wedstrijden 25
Seizoen 2016-2017	PEC Zwolle
Eredivisie	Wedstrijden 27
Seizoen 2017-2018	PEC Zwolle
Eredivisie	Wedstrijden 3

Erelijst

Nederlands team < 17	9 interlands
Nederlands team < 19	13 interlands
Winnaar KNVB beker	Seizoen 2007-2008

LEON TER WIELEN

Statistieken

Seizoen 2009-2010	SC Veendam
Eerste divisie	Wedstrijden 0
Seizoen 2010-2011	PEC Zwolle
Eerste divisie	Wedstrijden 4
Seizoen 2011-2012	PEC Zwolle
Eerste divisie	Wedstrijden 9
Seizoen 2012-2013	PEC Zwolle
Eredivisie	Wedstrijden 5
Seizoen 2013-2014	PEC Zwolle
Eredivisie	Wedstrijden 4
Seizoen 2014-2015	Achilles '29
Eerste divisie	Wedstrijden 37
Seizoen 2015-2016	Achilles '29
Eerste divisie	Wedstrijden 39
Seizoen 2016-2017	Fortuna Sittard
Eerste divisie	Wedstrijden 19

Erelijst

Kampioen Eerste divisie	Seizoen 2011-2012
Winnaar KNVB beker	Seizoen 2013-2014

Ik ben geboren en getogen in Ommen. Mijn eerste kennismaking met voetbal was op de voetbalveldjes in de Dante. Op mijn vijfde schreven mijn ouders mij in bij OZC. Daar werd ik al vrij vlot keeper. De eerste jaren was Chris Scholten mijn trainer. Samen met Ronald Scholten doorliep ik meerdere jeugdteams. Als eerstejaars D-pupil werd ik gescout door toenmalig FC Zwolle. Daar speelde ik één jaar in de jeugd. Na dat jaar keerde ik terug naar OZC. Daar voetbalde ik ook weer één seizoen.

Vervolgens heb ik bij Rohda Raalte van de C1 t/m A1 wedstrijden gespeeld in de hoogste afdeling van het amateurvoetbal.

Mijn profcarrière startte ik later in de A1 (nu JO19-1) bij FC Groningen. Daarna stond ik bij de volgende clubs onder de lat: BV Veendam, PEC Zwolle, Achilles'29 en Fortuna Sittard. Momenteel ben ik bezig met mijn tweede seizoen bij SV Spakenburg.

Mijn mooiste momenten waren in mijn tijd bij PEC Zwolle. Ik maakte er mijn debuut in het betaalde voetbal: uit bij Sparta Rotterdam. Ook maakte ik met PEC Zwolle mijn debuut in de Eredivisie (uit bij Roda JC), werd ik kampioen van de Jupiler League en wonnen we de nationale beker.

'Oude' bekenden van Leon over Leon:

Albert van de Haar *speler FC Zwolle*; Leon is een geweldige 2e keeper die altijd bezig was om Diederik Boerschert te houden. Altijd vrolijk en een echte teamplayer!!

Hielke Penterman *speler Achilles'29*; Het is gewoon een goede kerel. Uitstekende mentaliteit en houdt van een feestje, haha!

Ewald Koster *speler BV Veendam*; Leon kwam bij BV Veendam via FC Groningen om ervaring op te doen. Hij kwam binnen op het moment dat Veendam dreigde failliet te gaan en dus waren het niet altijd leuke tijden. Hierin liet Leon zich van zijn beste kant zien. Zeer gedreven tijdens de trainingen, zodat hij een kans zou krijgen om zijn debuut te maken in het betaalde voetbal. Dat is helaas niet gelukt bij Veendam, maar gelukkig het jaar daarop wel bij Zwolle. Niet alleen op het veld was Leon een prima speler om erbij te hebben, naast het veld had hij ook tijd voor een praatje en gezelligheid. Ondanks dat hij nog onder contract stond bij FC Groningen was hij zeer betrokken bij het dreigende faillissement van Veendam. Omdat hij ons het beste gunde en omdat hij graag gebleven was. Mooi om te zien wat voor carrière hij uiteindelijk heeft opgebouwd.

Een willekeurig verslag...

OZC 3 DOOR IN DE BEKER! (1-3)

Na een welverdiende winterstop mochten de mannen van OZC3 weer aantreden. Nog niet voor de competitie, maar wel voor het beker-toernooi. De volgende horde die genomen moest worden was Hulzense Boys 4.

Waar de meeste spelers in de winterstop bezig waren om via persoonlijke trainingsschema's (tap)fit te geraken, heeft Kay de vrije tijd wel het best besteed van allemaal. Hij is namelijk vader geworden van zoontje Sam.

Omdat bijna iedereen na de winterstop wel weer zin had om te voetballen, was er een overvolle selectie tot de beschikking van coach Tom. En die kon dus weer een zeer streng selectiebeleid hanteren: iedereen die in 2018 al 2 keer getraind had, zat er sowieso bij.

Koen Tip was één van beide spelers, maar was helaas verhinderd.

Floris had de slechtste reden van afmelden (koffers inpakken voor een weekendje weg), maar was waarschijnlijk de enige speler die zich überhaupt afgemeld had, dus mocht gewoon meedoen.

Simon had wel een keertje getraind, maar was daarbij helaas geblesseerd geraakt. Zijn zaterdagochtend had hij wel heel goed benut. Bij de Hema werden nieuwe handschoenen gekocht voor langs de kant en ook dat kan onze "hot daddy" weergaloos. En zonder blaadje.

Wel had Tom beschikking over Mark "Bennieweer", Veertje en keeper Haas. Voor de laatstgenoemde is het de 3e keer dit seizoen dat hij met ons mee deed en het is voor hem daarom niet meer mogelijk om volgend seizoen lager dan het 3e te keepen. Dit schijnt een nieuwe richtlijn binnen OZC3 te zijn. Tevens waren wij verheugd dat het hele elftal nu spontaan uitgenodigd is voor zijn bruiloft.

Op naar Hulsen. Wat overigens een dorp is in Twente, provincie Overijssel, wordt tot Nijverdal gerekend en is onderdeel van gemeente Hellendoorn. Verwarrend allemaal.

In Hulsen aangekomen was Kay al zeker een uur van huis af, maar hij zat nog steeds op zijn roze wolk.

Captain Drankel nam in de kleedkamer de opstelling door. Weergaloos. Zonder blaadje. Naar verluide zat Siemsie in de kantine instemmend te knikken.

De kersverse papa mocht van zijn rust genieten en begon op de bank. In het veld stonden de volgende spelers: Haas-PaulBo - Drankel - Robert - Marcelinho - Ruben - Floris - Deut - Mark "Bennemeer" - Veertje - Rudy.

Wissels: Koen - Frits - Kay

Voor de wedstrijd wist de trainer van Hulzense Boys Tom nog te melden dat hun vast linksback vandaag op doel stond.

Wij vermoeden echter dat, of hun vaste keeper al het hele seizoen linksback heeft gestaan, of dat Tom het verkeerd begre-

pen heeft en hun keeper vandaag een keertje linksback stond. Want die had het behoorlijk lastig met Benniemeer.

De eerste grote kans was voor Hulsen en dat was ook direct de laatste kans van de eerste helft. Ruben wist namens OZC wel te scoren zodat we met 1-0 de rust in gingen.

Floris had al wel gezien dat papa Kay toch een keer in moest gaan vallen en zocht naar manieren om hem van de roze wolk te krijgen. Al nam hij dat meerdere malen erg letterlijk en men is deze ballen waarschijnlijk nu nog aan het zoeken.

Na de thee was het dan echt zover. Nog steeds onder serene rust betrad Kay het veld. Of hij had gewoon een slaaptekort. De eerste paar ballen zag het ernaar uit of Kay de schoenen van Sam aangetrokken had. Maar als snel besepte hij, dat hij toch echt weer op het veld stond. En na een mooie aanval stond hij op de juiste plaats en heel Hulsen was getuige van het

allereerste doelpunt voor Sam. Een man of 5 sprintte al naar de hoekvlag om een "Bebeto" juichen samen met Kay uit te voeren. Maar dat was voor Kay echter te ver weg. Er ging nog wel een duim zijn mond in. Zou hij dan toch moe zijn geweest?

Het derde doelpunt kwam op naam van Floris, doordat hij goed meeliep na een schot van de ongrijpbare Benniealweer en nadat de meeste energie bij OZC verdwenen was, kon ook Hulsen een doelpuntje maken.

Op de terugweg had Rudy vooral plezier met de witte wolk waar iedereen (behalve Kay) in zat. Gladde wegen en zijn snelle (en luide) auto bezorgen hem blijkbaar veel plezier. Of Harry nog een keer bij hem in de auto stapt is nog maar de vraag.

Komende zaterdag staat de volgende bekerwedstrijd al weer

ASSISTENT-BONDSOACH ORANJE LEEUWINNEN:

‘Dat jaartje hoofdklasse met OZC 2 was echt gaaf’

OZC'ER IN TOPSPORT KLIMAAT BIJ KNVB

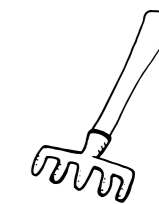
woord: Herald van Gerner • beeld: ©KNVB en Henk van Elburg

Met gouden letters staat 6 augustus 2017 in de geschiedenisboeken van het vaderlandse voetbal geschreven. Door een 4-2 zege op Denemarken presteerden de Oranje Leeuwinnen het bijna onmogelijke: ze werden Europees Kampioen. En ook nog eens in eigen land! Op de bank een trotse en enigszins emotionele bondscoach Sarina Wiegman. Naast haar een minder bekend gezicht, maar minstens zo belangrijk voor het tactische en technische vernuft van dit team. Aangenaam: Arjan Veurink. Ommenaar en oud-speler, jeugdtrainer en hoofdtrainer van de geel-zwarten. Ónze geel-zwarten.

De autorit voert naar de KNVB Campus, prachtig verscholen in de bossen van Zeist. ‘Bel me maar als je er bent’, had hij eerder laten weten. En zo geschiedde. Maar eerst even een rondje door de voortuin van het complex. Langs de beelden van historische internationals uit het rijke Oranje-verleden. Oog in oog met topspelers waaruit je een ‘aanvallend ingesteld elftal’, kunt samenstellen, zoals Johan Crujff ooit betaamde. De Hollandse school in optima forma. Daar staan ze, allen in een voor hen zo karakteristieke pose. Direct herkenbaar: Edwin van der Sar, Ruud Gullit, Frank Rijkaard, Ruud Krol, Johan Neeskens, Faas Wilkes, Abe Lenstra, Willem van Hanegem, Marco van Basten, Johan Crujff, Dennis Bergkamp en Piet Keizer. Geleid door bondscoach Rinus Michels.

TOPSPORTKLIMAAT

‘Dat is lang geleden zeg’, een ferme handdruk volgt. Arjan Veurink is nog steeds Arjan Veurink. Weinig veranderd. Witte haren, kort geknipt en slank van postuur. Met een passie voor het voetbal. Uiteraard hoorbaar als hij praat, maar op de één of andere manier ook zichtbaar. ‘OZC..., tjonge, daar is het ooit begonnen ja.’ Per toeval legt hij later uit. Eerst maar eens over zijn huidige functie en werkgever. ‘Bij de KNVB heerst echt een topsportklimaat. Alles is toegerust op het optimaal kunnen presteren. Wat natuurlijk moet leiden naar goede resultaten en succes.’ Deze woorden worden bevestigd tijdens een rondgang over de campus en door het KNVB-hoofdgebouw: een speciale keuken waar alleen ‘sportgerechten’ worden bereid, het teamhotel waar de Oranje Leeuwinnen zich van alle gemakken voorzien, kunnen richten

Arjan als invaller in de met 1-2 verloren thuiswedstrijd tegen Enter Vooruit 1.

In dezelfde wedstrijd werd de schrijver van dit artikel overigens al in de 35e minuut uit het veld gestuurd...

'Arjan is een uitstekende toevoeging aan de staf. Hij is zeer ervaren in het (vrouwen)voetbal en ik heb hem leren kennen als een ambitieuze en gedreven trainer. Onze technische staf is hiermee compleet en we gaan met veel vertrouwen op weg naar het EK.'
Bondscoach Sarina Wiegman bij de aanstelling van Arjan Veurink in 2017

op interlands, een medisch centrum specifiek ingericht voor revalidatie en blessurepreventie, een innovation centre, de thuisbasis van de VAR, en – via een tunneltje onder de weg door – twee trainingsvelden als biljartlakens: de ene voor de Oranje Leeuwinnen, de andere voor het Nederlands elftal. Inclusief een enorm scherm waarop tijdens de training direct via beelden de oefenstof extra kracht kan worden bijgezet. En in de lichtmasten apparatuur dat via sensoren de looprichtingen van spelers opneemt. Allemaal voor de analyses achteraf.

BESLISSEND MOMENT

OZC versus KNVB: is dat topsport versus topsport? 'Haha, nee joh. Tuurlijk zijn de faciliteiten hier tip top in orde. Maar iedereen beleeft zijn of haar sport op een eigen manier en op het niveau dat bij hem of haar past. Ikzelf ben nog steeds net zo vol van voetbal als toen ik bij OZC rondliep. Toen was ik met mijn sport bezig in mijn vrije tijd, nu is het mijn werk.' En waar bestaat dat dan zoal uit? 'Assistent bondscoach, dat zegt het eigenlijk al hè? Ik assisteer bondscoach Sarina Wiegman op technisch en tactisch vlak. Ik doe dit samen met Michel Kreek, de andere assistent. Mensen kennen Michel misschien nog wel als speler van Ajax. Samen met de inspanningsfysioloog en keeperscoach vormen we de technische staf. Als onderdeel van de technische staf bedenk ik mede de trainingsvormen, leid ik trainingen, zijn we bezig met de ontwikkeling van het spelsysteem, scouten we in binnen- en

buitenland speelsters en analyseren we tegenstanders. Dit laatste doen we aan de hand van beelden en profielen die we de speelsters van de tegenstander toedichten. Dat levert altijd plussen en minnen op, wat kan leiden tot aanpassingen op details in ons eigen spelsysteem. Ook de spelhervattingen van tegenstanders en die van onszelf nemen we altijd door. Dat kan een beslissend moment opleveren.'

'GEEF MIJN NAAM MAAR DOOR'

Dat een beslissend moment een draai aan een wedstrijd of zelfs aan een carrière kan geven, ondervond Arjan aan den lijve. Toen hij de opleiding Sport en Bewegen had afgerond, reisde hij voor een zomer naar Amerika. Daar kreeg Arjan voor de eerste keer een vrouwenteam onder zijn hoede. Onverwachts raakte hij onder de indruk van het niveau en het werkzaam zijn binnen het vrouwenvoetbal.

Toen in 2007 de Eredivisieclubs een competitie voor dames opzetten, was Mary Kok-Willemsen daar voor verantwoordelijk. Mary, oud-hooftrainer van OZC Dames 1, zocht iemand voor het project Voetbalster en school. Arjan: 'Ze benaderde William van Lenthe, welbekend binnen OZC denk ik. William en ik hebben samen de Voetbalschool bij OZC nog opgezet. Bedoeld om pupillen drie keer te laten trainen en zo beter te maken. William wilde niet en ging niet op het verzoek

van Mary in. Toen gaf ik aan dat hij mijn naam wel mocht doorgeven. Zo kwam ik bij Mary terecht. Dat bleek voor mij een beslissend moment. Mary was ook hoofdtrainer van de dames van FC Twente en vroeg mij niet eens zo lang daarna of ik haar assistent wilde worden. Die kans kon ik niet voorbij laten gaan. Tot die tijd voetbalde ik nog steeds bij OZC. Ik zat tussen het Eerste en het Tweede in. Toen ik assistent werd bij FC Twente moest ik daarmee stoppen. Het was niet te combineren.

Wel had ik de afspraak met het Derde dat wanneer ik op zaterdag om 14.00 uur in de kleedkamer was, ik in de basis startte. Lachen toch? Ik heb echt mooie herinneringen aan mijn cluppie hoor.'

IN NAGEDACHTENIS: WIM NATTER

Dat Arjan warme gevoelens bleef houden voor het geel met zwart uit de mooie Ommerstad, komt voort uit zijn jeugd én de mensen binnen OZC met wie hij werkte. Ooit begon hij jeugd te trainen, samen met Emiel Maat en Erik-Jan Stegeman. Later was hij 'mede-opzetter' van de Voetbalschool voor pupillen en in de tussentijd trainde en voetbalde hij zelf ook. Zijn tijd als trainer en leider van D1 staat hem nog helder voor de geest: 'Dat was het team waarin Daan Natter voetbalde. Zijn vader Wim Natter was leider en werd ernstig ziek. In dat seizoen overleed hij. We zijn met het hele team naar de crematie geweest. Een heftige tijd. Ik denk dat Wim nog steeds bij iedereen van dat team in nagedachtenis is.'

'PER ONGELUK' IN DE HOOFDKLASSE

In zijn eigen actieve loopbaan op de Ommer velden groeide Arjan uit tot een niet onverdienstelijk speler. Als hardwerkende, energieke, sleurende en snelle aanvaller pendelde hij tussen het Vlaggenschip en het Tweede. Daarover zegt hij: 'Ik was geen moeilijke wissel voor een hoofdtrainer. Klopte nooit op de deur. Was bij het Eerste ook een echte invaller. Kon iets teweeg brengen. Als ik in de basis startte, ging het vaak anders. Daarom speelde ik ook vaak in het Tweede. Ik weet nog dat het Tweede 'per ongeluk' promoveerde naar de hoofdklasse. Daar hebben we

'Sarina gaf bij haar aanstelling aan graag Arjan Veurink in haar staf op te willen nemen. Ook in mijn ogen, met zijn palmares in het vrouwenvoetbal, een heel logische keus. We zijn Veurinks' werkgever SciSports en zijn club OZC Ommen zeer erkentelijk dat zij hun medewerking hebben verleend om Arjan op zo'n korte termijn af te staan voor het Nederlands elftal.' (Toenmalig technisch directeur van de KNVB Hans van Breukelen)

een jaartje in gespeeld. We knalden er direct keihard weer uit, haha. Toch had ik het voor geen goud willen missen. We kwamen bij mooie en grote clubs op bezoek. Onder de bezielende leiding van trainer/coach Marinus Dunnewind. Hij werkte bij Defensie. En dat konden we als spelers merken ook! ;) Als een commandant liet hij ons spelen en trainen. Dat was echt een gaaf jaar.'

TELEFOONTJE I

Vanwege zijn trainerscarrière stopte Arjan op relatief jonge leeftijd met voetballen. "Jammer, maar ook dat zijn keuzes", is zijn even korte als heldere reactie. Toch zagen we hem nog één keer terug bij OZC: als hoofdtrainer welteverstaan. De reden was erg verdrietig. De toen-

malige hoofdtrainer Pascal Weteringe werd vader van een ernstig ziek kind, waardoor zijn privé-situatie logischerwijs al zijn energie en aandacht vroeg. In de zomer van 2017 had OZC1 daardoor ineens een andere trainer nodig. Arjan ontving een telefoontje uit Ommen. "Erg triest voor Pascal, laat ik dat voorop stellen. Het telefoontje verraste me natuurlijk. Ik was op dat moment geen trainer meer, maar werkte bij SciSports. Door dat telefoontje van OZC begon het trainersvak toch weer te kriebelen. Aan de ene kant leek het me leuk weer op het veld te staan, maar – belangrijker nog – ik wilde ook graag OZC helpen. Door de gesprekken met enkele spelers en de Technische Commissie werd ik enthousiast en besloot ik het te doen."

TELEFOONTJE II

Het bleek van korte duur. Een half jaar later kwam er weer een beslissend moment op zijn pad. Wederom een telefoontje. Dit keer niet uit Ommen, maar uit de bossen van Zeist. Of hij oren had naar de functie van assistent-bondscoach van de Oranje Leeuwinnen. Bondcoach Sarina Wiegman wilde hem graag toevoegen aan haar staf. Toen nog met Foppe de Haan als andere assistent. 'Met alle respect voor OZC, maar daar hoefde ik niet lang over na te denken. Al moest het natuurlijk ook privé wel kunnen. Het EK 2017 in eigen land kwam eraan. En daar kon ik dan bij zijn als assistent. Een eindronde meemaken, dat wil toch iedereen?!'

En zo geschiedde dat voordat hij er zelf erg in had een trainer uit de wieg van OZC op 6 augustus 2017 Europees Kampioen werd. 'Het leven hangt van toevalligheden aan elkaar. Als William van Lenthe niet had bedankt, had het

PASPOORT

Naam: Arjan Veurink
Geboortedatum: 23-09-1986
Geboorteplaats: Hardenberg
Woonplaats: Borne
Relatie met: Petra Hullen
Kinderen: Milan, Fleur en Tomas

Functie: Assistent-bondscoach Oranje Leeuwinnen. Hiernaast is Veurink tevens Hoofd Jeugdopleidingen van de Oranje Leeuwinnen Onder19, Onder17, Onder16 en onder 15.

voor mij allemaal heel anders gelopen. Ik heb het er later nog een keer kort met hem over gehad. 'Dat was de beste beslissing uit mijn leven', zei hij enigszins zuur. Hij bedoelde het natuurlijk andersom. Tja..., keuzes he?' (glimlach).

GEZIN

Toch heeft de medaille van het werken binnen de topsport ook een keerzijde. Dat beseft Arjan maar al te goed. Ook al wil je het zelf zo graag, het thuisfront moet er wel achter staan. Daarover voerde Arjan gesprekken met zijn vriendin Petra Hullen, ook oud speelster van OZC. Want: 'Niet alleen ik breng offers voor dit werk. Al is offers een groot woord, maar ik moet er zéker dingen voor laten. Als de thuissituatie er niet achter staat, kan ik dit werk niet doen. Zo simpel is het. Want vergis je niet: ook voor mijn gezin brengt mijn carrière consequenties mee. Ik ben

veel van huis. Gemiddeld 10 dagen per maand ben ik op pad voor scouting of interlands. Met toernooien is dat langer. Helemaal als we een eindronde spelen. Dan kan het zomaar zijn dat ik zes weken niet thuis kom. Dat moet in de privésituatie wel allemaal te regelen zijn. Ik ben Petra daar enorm dankbaar voor. Tussendoor probeer ik dan zoveel mogelijk thuis te zijn. Gelukkig kan ik ook thuiswerken, Analyses uitwerken of trainingsvormen voorbereiden bijvoorbeeld. In een normale werkweek ben ik twee, maximaal drie dagen, in Zeist. De andere dagen werk ik thuis en probeer ik er zoveel mogelijk te zijn voor mijn gezin. Het is zoeken naar de balans. Dat gaat goed. En dan is het extra genieten hoor: werken op het hoogste niveau, volle stadions, het Wilhelmus..... Eerder keek ik naar gele shirtjes, nu naar Oranje.'

Swier van Dorland, de 'Marco van Basten' van OZC, begin jaren '70 in een uitwedstrijd tegen Den Ham.

Herman Steen in duel in dezelfde wedstrijd. Henk Bosch kijkt toe.

woord: Edwin Jan Babois

TOEKOMST MUZIEK

Het is bijna half 3 en Tjeerd Veurink parkeert zijn Tesla bij partycenter Van der Kolk. Uitbater Joos, zelf ook een gele maandag speler van het vlaggenschip, ontvangt zijn eerste gast van vandaag. Tjeerd loopt direct door naar de kamer van dokter Steen. Ondanks zijn drukke bestaan in de politiek is Joost al ruim 31 jaar de arts van de club. Tjeerd laat zijn chip uitlezen en bespreekt zijn ontwikkelingen met Joost. Joost is teleurgesteld dat Tjeerd, ondanks meerdere waarschuwingen de privé trainingen heeft overgeslagen. Sinds de afschaffing van de personal coaches komt het weer aan op eigen discipline en dat vinden sommige spelers lastig. Het duurt niet lang of de parkeerplaats staat vol met Tesla's. Trots en blij zijn wij met het feit dat garage Schuurhuis heeft aangekondigd het contract te verlengen. Voorlopig blijft Tesla het automerk van de club.

Na Tjeerd druppelen de overige spelers binnen. Riva Merjenburgh en Gitte Zweers zijn de beide dames die vandaag in de selectie zijn opgenomen. De gebroeders Makkinga jrjr en Hallink jrjr zijn weer mega druk en hebben het hoogste woord. Geert Warmelink is gelukkig ook weer fit, hij is zo belangrijk voor deze groep. Net zo belangrijk als voorzitter oom Jan, die al bijna honderd jaar is. Het aantal digitale standbeelden is niet meer te tellen en zijn hologram op de Vechtbrug is een toeristische trekpleister. Delano Hekman is gelukkig weer ontslagen uit de kliniek.

Hij had een terugval bij het afkicken van de e-sigaret, maar lijkt op de goede weg. Gerco van der Veen is vandaag voor het eerst geselecteerd door trainer ASIMO©. Het blijft jammer dat Storm Jansen weigert een chip te dragen, hierdoor komt hij volgens het laatste beleidsplan ('De lat kan weer omlaag') niet in aanmerking voor het eerste elftal. Op advies van Joost worden vanaf de F-junioren alle leden voorzien van een chip.

De data wordt dagelijks uitgelezen en spelers ontvangen een op maat gesneden voedingsschema en trainingsprogramma. Je kunt je toch bijna niet meer voorstellen dat teams vroeger werden samengesteld door coördinatoren, trainers, scouts en objectieve ouders. Wat zal dat een gedoe zijn geweest. Qiano Marsman is zijn tijd ver voor, hij gaat vandaag met een gekloond rechterbeen spelen. Tjerk Woesthuis is voor het eerst geselecteerd, opa Kay is zo trots als een pauw. Detro Schutte en keeper Camiel Holtvoort maken de selectie compleet. Vroeger was het ondenkbaar dat een keeper van vijftig nog zo fit is.

Joos en Joost hebben de persoonlijke sportmaaltijden goedgekeurd en de spelers gaan één voor één aan tafel. Persoonlijk contact voor de wedstrijd is verboden. Trainer ASIMO© heeft de drone beelden van de trainingen bekeken en de LTOE (leiders tactische ontwikkeling Europa) app bepaalt het tactische plan van vandaag. Deze app is ontwikkeld door, hoe kan het ook anders, de tactische breinen van opa Dankelman en oma Hummel (de operaties zijn eindelijk allemaal afgerond). Om half 5 worden de spelers naar de elektronische gele OZC bus gedragen.

In de bus zit de kleinzoon van Hans Kraaij te wachten en start de live uitzending van FOKS. De laatste vitamines liggen klaar en om kwart voor vijf draait de bus het sportpark op. Rustig omkleden en klokslag 6 uur start de wedstrijd tegen Marsland.

De sponsor van vandaag is Hanzkosterworst.ozc

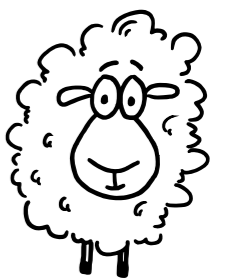
Sinds de afschaffing van de VAR is het voor de spelers nog even wennen. Toen tien jaar geleden er geen enkele scheidsrechter meer was te vinden heeft de VAR alles overgenomen. Nu ook de VAR is verdwenen bepaalt het publiek met een app of er sprake is van een overtreding. In het eerste blok van 12 minuten gebeurt er niet zoveel. OZC speelt conform tactisch plan zeer compact en keeper Holtvoort heeft niets te doen. Na de eerste break volgt het tweede blok van 31 minuten. Delano komt prima door op rechts en speelt centraal de bal op Riva. Riva kapt haar tegenstander uit en ziet Gerco vrij staan. Gerco is dreigend maar schiet te gehaast naast. Marsland wordt teruggedrongen en heeft weinig in te brengen. Ook het tweede blok wordt niet gescoord. De lange pauze volgt en de cheerleaders verzorgen weer een mooie show. Wie anders dan Ilse de Lange wordt verkozen tot cheerleader van de week. Zij gaat door naar de live show. In het derde en laatste blok van 27 minuten is het Geert die OZC op sleeptouw neemt. Ook Gitte speelt zeer verdienstelijk op de linkerflank. De keeper van Marsland verkeert echter in uitstekende vorm en kan lang zijn doel schoonhouden. Met nog een minuut te spelen krijgt Detro de bal. De nazaat van Schutte werkt hard, maar is

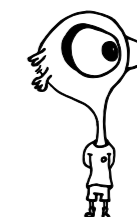
zelden gelukkig aan de bal. Toch lukt het Detro om Tjeerd te bereiken. Met een hard schot dwingt hij de keeper van Marsland tot een uiterste reflex. De rebound is voor Qiano die zeer fraai de winnende binnenschiet. Met nog 3 wedstrijden te spelen heeft OZC zich stevig in de top genesteld

De stand aan kop:

- 1) HHC - 20 gespeeld en 123 punten
- 2) OZC - 19 gespeeld en 121 punten
- 3) WKE - 20 gespeeld en 120 punten

De technische ontwikkelingen zijn bijna niet meer bij te houden, gelukkig hebben we nog wel een paar tradities. Aan de puntentelling van het uitbuiktoernooi durft de UEFA niet te komen. En nog steeds is het na de wedstrijd feest in de kantine. Zanger Petro is wel een beetje op leeftijd, maar pakt nog regelmatig de microfoon en dan gaat het dak eraf. De middag wordt uiteraard traditioneel afgesloten met het rad van Fortuin. De digitale loodjes vliegen weer de deur uit. Ook mensen van buiten de club kunnen nu meedoen. De dochter van de sponsor kletst de middag aan elkaar. De kaarten voor de finale van de Champions League gaan naar erelid Nicolle van Keulen. Iedereen gaat weer met een goed gevoel naar huis.

woord: **Matthijs de Lange** • beeld: **Henk van Elburg**

JACOB HORSMAN

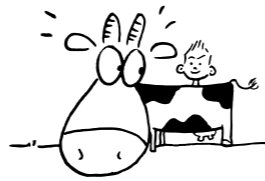
**‘Zonder vrijwilligers
ben je nergens’**

Je moet ook even met Jacob Horsman rond de tafel zitten’. De instructies voorafgaand aan deze dag kunnen we niet specifiek noemen, slechts deze boodschap is helder: Jacob Horsman moet gesproken worden. Niet direct een naam waar we een gezicht bij hebben. Op de dag dat we als verslaggevers rondlopen op Westbroek, wordt het mysterie niet opgelost. We hebben hem niet vergeten, maar de tijd dat Jacob iedere zaterdag als vrijwilliger op de club is, is voorbij. Wel werd ons in tal van gesprekken duidelijk dat hij inderdaad een bijzondere schakel is in de keten van vrijwilligers.

Twee zaterdagen later proberen we in gesprek erachter te komen waarom. Net voor de middag is het rustig in de kantine en pakken we een moment samen om eens te kijken naar waar het ooit begon. Op de vraag waarom zijn naam zo vaak voorbij komt, krijgen we het volgende antwoord, ‘Ik weet het niet precies, maar waarschijnlijk omdat ik al wel een tijdje meeloop.’ Aan nuchterheid geen gebrek. Als we vragen hoe lang dat dan is, moet Jacob even graven in z’n geheugen, ‘Poe, ik was dertien toen het allemaal begon en ik ben nu tweeënveertig.’ Om daar aan met een kleine glimlach aan toe te voegen, ‘Ik doe het dus al een tijdje.’ ‘Ik doe het niet meer iedere week, maar ik vind het nog steeds hartstikke leuk om te doen. Nu pak ik om de vier weken een shift van 09.00 uur tot 13.00 uur. Dan zijn er veel jeugdteams en met die kinderen is het prachtig. Soms duurt het een eeuwigheid voordat ze weten welk snoepzakje ze gaan nemen.’ Z’n blik dwaalt ondertussen af richting de bar, waar een jeugdspeler, hij zou een jaar of twaalf zijn, inderdaad mijmerend voor het snoepgoed staat. Er staat even niemand om deze jongeman te voorzien van z’n broodnodige Maoam-vitamines. Op het moment dat Jacob wil opstaan om te helpen, komt gelukkig al iemand vanaf de keuken aangesnel. ‘Wat wil je nog meer weten?’ Jacob leunt rustig achterover met z’n armen over elkaar en kijkt tevreden om zich heen. ‘Wat is het verhaal van Jacob Horsman?’ luidt de vraag van onze kant, waarbij al bij voorbaat gerealiseerd kon worden dat een verhaal van bijna zestig jaar betrokkenheid als vrijwilliger niet op één pagina te vangen valt. Toch wagen we een poging. Nauwelijks ouder dan dat de jongen die zojuist mijmerend voor het snoepgoed stond, begint Jacob’s carrière bij OZC. Op de befaamde Paardeweide. Rookworsten verkopen. Zes decennia later heeft hij alle levels van het beroep ‘vrijwilliger’ uitgespeeld. Er is eigenlijk niets wat hij niet heeft gedaan voor onze club, of het nou gaat over het inschenken van thee in de rust, het leiden van een jeugdelftal of de ballen uit de jus prikken. ‘Zonder vrijwilligers ben je nergens’, zegt Jacob als het gesprek ten einde loopt. ‘Ik hoop dat er genoeg vrijwilligers blijven bestaan die het voor elkaar willen doen en dat er genoeg waardering blijft komen voor hen.’

woord: Kristian de Lange en Chris Dijk • beeld: Henk van Elburg

EEN DOODGEWONE ZATERDAG

KLOKJE ROND BINNEN DE VERENIGING

Het is even na zevenen als in de vroege ochtend een kleine straal licht schijnt over het verder duistere tweede voetbalveld op sportpark Westbroek. 'Max, Max!', schreeuwen ondergetekende verslaggevers enthousiast, smachtend naar de donkere verschijning in de verte. De gedaante komt langzamerhand dichterbij. In de OZC kantine zien we het licht al branden, terwijl op alle velden de serene februari ochtend nog rustig wiegend ligt te slapen. 'Max!', schreeuwen we nogmaals. 'Wat is dat jongens?', de zaklamp wordt op ons gericht. Dichterbij gekomen ontwaren we de grijze kop van een fitte zestiger. Het is Gerrit Makkinga, OZC'er tot aan z'n kruin. Hij glimlacht en geeft een ferme handdruk. 'En?' 'Allemaal goedgekeurd, de velden zijn prima.' De zekerheid in z'n stem is onvermurwbaar. Hier spreekt een autoriteit. De velden, waarvan de lijnen vrijdagavond al zijn getrokken, is speelklaar: de zaterdag kan beginnen.

zich neer op één van de barkrukken en bekijkt het schema voor de dag. Hij gaat vandaag jonge scheidsrechters begeleiden met Adriaan van de Meeberg. Greetje gaat met haar meidenteam naar Heino, 'Half acht vertrekken.'

Als Adriaan binnenkomt, brengt Henk Hallink hem het slechte nieuws, 'De jeugd speelt nog in de zaal, we zijn vandaag gewoon vrij.' 'Ik ben d'r helemaal klaar mee, ik ga weer in bed liggen.' Klinkt het grappend, dan neemt ook Adriaan plaats op één van de barkrukken. Hij krijgt het karakteristieke bekertje koffie aangereikt van Boshuizen. Het gesprek gaat over Dick Advocaat, Feyenoord en de VAR. Gespreksonderwerpen die in duizenden kantines door het hele land worden gevoerd. Ouders met dochters druppelen inmiddels langzaam de kantine binnen, de slaap uit het oog en sommigen met de voetbalschoen al aan. Als de schemer langzaam wegtrek komt Gerrit Koppelman, 'FBI', binnen. Een dolletje over PEC. Stilletjes verdwijnt hij weer. Als de dageraad is ingezet, wapperen de corner-vlagen op alle velden...

'Allemaal in elkaar gezet door Jan Sap.' Zegt Max als hij wijst op het A4-tje, waar alle teams die vandaag in actie komen, zijn te vinden. Velden, kleedkamers en scheidsrechters staan keurig achter de wedstrijden vermeld. Een perfect uitgedokterd plan. De maker van dit schema staat inmiddels met z'n autosleutels in de handen naast ons. Na een kort praatje vertrekt hij weer, 'Naar de sporthal, een toernooi voor de jeugd.' Boshuizen

tapt vrolijk verder uit de ketel koffie en het meidenteam is vertrokken richting Heino. Jongens die ondanks de kou de korte broek al aan hebben, komen de kantine binnen. Rond 9 uur start de kantineploeg. Het eerste zakje snoep wordt gekocht en er wordt wat gerommeld achter de bar.

HET IS LEUK OM BETROKKEN TE ZIJN BIJ DE CLUB

Buiten is er inmiddels afgetrapt, als we aan de praat raken met mevrouw Meleboer die vandaag kantinedienst heeft. 'Het is leuk om dit eens in de zoveel weken te doen. En ook met evenementen, zoals KOMM MIT, dat is één van de hoogtepunten van het jaar. M'n dochters voetballen en m'n man is begeleider en vlagger bij Dames 1.' Ondertussen maakt ze vijf koffie klaar, 'Gisteren is er een avond voor vrijwilligers van OZC geweest. Bowlen was het toch?' Henry van der Veen knikt, 'Ja, in Zwolle. Mooie avond gehad, de fooienpot is er doorheen gegaan.' De koffie wordt verkocht en Henry duikt de keuken weer in. 'Eén keer per jaar is er ook een barbecue voor vrijwilligers, hier bij OZC. Het bestuur staat dan achter de bar. De rollen voor één keer omgedraaid, haha.'

Buiten snijdt er een ijzige wind over de velden. Het zou een aantal graden boven nul zijn, maar de gevoelstemperatuur is killer. Op veld 5 staat oud speler van het jaar Alfred Veurink te vlaggen bij z'n dochter. Het veld er naast staat Santos één trede hoger in de hiërarchie der arbitrage. Hij fluit voor de rust, terwijl zonnestralen voorzichtig achter de dikke, grijze wolken tevoorschijn komen. Achter de jeugdspelers aan loopt hij richting de kleedkamers, 'Elk seniorenteam krijgt een team of

lichting toegewezen om te fluiten. Eens in de zoveel tijd ben je dan aan de beurt. En dan straks mooi nog met m'n eigen team spelen.' Terwijl hij wat warmte blaast in z'n ongetwijfeld koude handen, loopt hij verkleumd naar de kleedkamer. Daar staat de thee inmiddels klaar, terwijl de jeugdspelers met zoete ranja de dorst lessen.

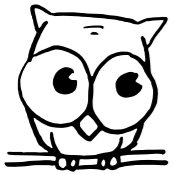

In het theehok worden elke week dienbladen vol klaargemaakt, door twee vrijwilligers in een ochtend en middagshift. De theemaker van dienst Finanda Ruijs heeft vandaag iemand bij zich. 'Ze is m'n stagiaire, haha.' Vanaf volgende week gaat deze 'stagiaire' de theeploeg verder aanvullen. 'Het is slechts een paar uur werk, en je bent één keer in de zes weken aan de beurt. Dat maakt het te overzien. En het is leuk om betrokken te zijn bij de club.' Zegt ze, terwijl de theezakjes in de grote pot kokend water gaan.

In de kantine wacht Jan Boshuizen ons op. Het spijkerjasje doet weer dienst, zit als gegoten en is elke modegril te slim af. 'Bakkie?' We knikken smalend en staan even later met een heet bekertje koffie in onze handen het wedstrijd-schema van de dag door te nemen, als het echtpaar Hallink buiten in het donker ten tonele verschijnt.

Na een begroeting met Gerrit en Jan, als vrienden, zet Henk

‘Ik spreek de teams aan als ze de kleedkamer niet netjes hebben achtergelaten. Zo houden we samen de boel netjes’

ALLE SPELERS WORDEN GEZIEN

Rond het middaguur belanden we weer in de warme kantine, waar we onze bloeddruk voelen stijgen na het vijfde beker-tje koffie. Aan één van de lange houten tafels, raken we in gesprek met huisfotograaf Henk van Elburg en scout voor de JCO 0-17 Henk Hogekamp. Een half uur later is twintig jaar jeugdvoetbal gepasseerd, en passeren zelfs de geweldige prestaties van OZC's beste spits ooit Zwier van Doorland de revue, wiens gestalte voor eeuwig is vastgelegd op de muur bij het podium in de kantine. Even lijkt die zwart-wit foto tot leven te komen en wanen we ons op de Paardeweide, met een rookworst in onze hand, waar een mythische spits en een mythische linksbuiten tegenstanders horendol draaien in de dromerige omgeving van het Laarbos. Ook leren we dat de jeugdscoots vrijwel alle spelers van hun lichting zien en adviezen uitbrengen voor de teamindeling. Hogekamp laat een spelersbeoordelingsformulier zijn, 'Dit is m'n houvast, maar in principe schat je talent in op gevoel. Het gaat niet alleen om de spelers van de hoogste jeugdelftallen maar om de hele linie. Alle spelers worden gezien.'

De talenten van JCO onder zeventien staan inmiddels voor. De techniek zit er goed in, kansen worden gecreëerd, en de eerste spelers van het tweede staan te kijken naar het veld waar zij zelf zo straks gaan spelen. Als we, met een gehaktbal saté saus en een Snickers achter de kiezen ons interview hebben gedaan met Albert Schoemaker, en de meest getalenteerde van ondergetekenden zelf zijn opwachting moet maken in het 5e, gaat de ander een kijkje nemen bij Het Vlaggenschip. Toegangkaartjes en lootjes worden verkocht bij de ingang. Op de tribune is het drukker dan normaal. De beschutting

wordt vandaag gaarne gezocht. In het omroepershoekje is het zowaar bijna nog drukker. De kachel heeft een hevige aantrekkingskracht. De omroep -en gastvrouwen zijn er ook. Ze lezen de opstellingen voor en roepen de doelpunten om. In de rust en na de wedstrijd vangen ze de bestuursleden op met drankjes en bitterballen. OZC speelt goed en al snel mag de eerste Ommerse doelpuntenmaker worden omgeroepen. Het muzikje wordt nog even vergeten, maar schalt later die middag toch nog twee keer.

Op meerdere velden snellen vrouwen en mannen over de velden. Er is hete thee in de rust. Het eindsignaal is welkom, de warme kleedkamers worden opgezocht.

DE BEWAKER VAN DE KLEEDKAMER

In het materiaal hok is Hilbert bezig met het uitzoeken van de juiste deurklink. Hij is de materiaalman, de bewaker van de kleedkamer, 'Ik spreek de teams aan als ze de kleedkamer niet netjes hebben achtergelaten. Zo houden we samen de boel netjes.' De hele week is hij druk in de weer voor OZC. Nu aan het eind van de zaterdagmiddag is hij één van de laatste die nog over de velden struint. Hij haalt de cornervlaggen weg bij veld 2 en wordt vriendelijk begroet door de gedouchte spelers die naar de kantine lopen. Hier loopt één van die vele

clubmensen die behoren tot de zaterdag, net als het patatje na twaalfen, discussies over randje buitenspel en het pilsje na de wedstrijd.

IN DE KANTINE ZIT DE STEMMING ER ONDERTUSSEN GOED IN.

De meeste seniorenelftallen hebben gewonnen. De barploeg is druk bezig met bier tappen en in de keuken sudderen kroketten, friet en frikandellen in het frituurvet. Het rad van fortune komt tevoorschijn en Bert Wermink laait de kantine op. Jan 'Sap' Warmelink wordt luidkeels toegezongen door een uitgelaten menigte ter ere van zijn zestigste verjaardag. Als de prijzen zijn verdeeld, telkens vergezeld van drie kussen en een joelende menigte, en de laatste ronde drinken is geweest, loopt de kantine leeg. 'Anytime?' Is de veelgehoorde vraag, terwijl de jas wordt dichtgeknoopt en de donkere, koude avond weer wordt betreden.

WAT MEER DAN TWAALF UUR GELEDEN BEGON MET DE KEURING VAN DE VELDEN

en de eerste pruttelende kan koffie, loopt nu tot een eind. Er werden vlaggen opgehangen, programmaboekjes in elkaar gezet, wedstrijden gefloten, wedstrijden gevlagd, zakjes snoep verkocht en snert uitgedeeld. Er werden actiefoto's gemaakt van blauwbekkende spelertjes en duellerende veteranen, gehaktballen in de jus gegoooid, doelpunten omgeroepen en thee gezet. De materialen werden gecontroleerd, wedstrijdsschema's neergelegd en nog veel en véél meer. Dit alles in een perfecte symfonie van kleine ditjes, klusjes en datjes. De feilloze muzikanten in dit lyrische geheel worden op het

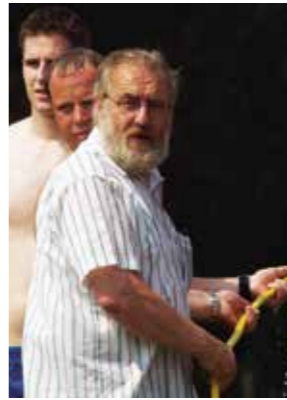
laatst vertegenwoordigd door de laatste shift bardienst, die lang na zevenen de tafel schoonmaken en de stoelen er weer bovenop plaatsen. Ze zullen het licht uit doen en al vroeg in de week weer verder gaan. Zodat ook de volgende week weer is zoals het altijd was. Niemand die het doet ter meerdere eer of glorie van zichzelf. Geen één vrijwilliger met het doel te verschijnen in dit boek, dat u nu in uw handen heeft. En toch zullen ze allen hier vereeuwigd worden, in de wetenschap dat zonder hen de zaterdag nooit meer normaal zou zijn.

VRIJWILLIG MAAR NIET VRIJBLIJVEND

De drijvende 'krachten'
van het verenigingsleven

woord: Kristian de Lange en Chris Dijk
 beeld: Henk van Elburg

ALBERT SCHOENMAKER

**‘Gelukkig kun je bij OZC
altijd genoeg hulp krijgen.’**

FACTS & FIGURES

Patat:
1600 kg per jaar
Ruim 5000 bakjes

Snacks:
5500 stuks
per jaar

Bier:
45000 glazen
per jaar

Brilletje op het hoofd en een paar druppeltjes zweet die parelen op z'n voorhoofd. Zwierend door de keuken, van frieteuse tot de koelkast, naar de bar en weer terug. Albert Schoemaker, het uithangbord van de warme hap in de kantine, de man die op zaterdag door de kantine snelt en er mede voor zorgt dat de trek wordt gestild. In één van de rode stoelen in de bestuurskamer vertelt Albert, die in het dagelijkse leven werkt bij Scania Zwolle, over zijn werkzaamheden voor OZC,

‘Vrijdagavond ga ik vaak een uurtje naar de kantine. Kijken of alles al klaar staat voor zaterdag. Onder andere de koelingen controleren. Het houdt niet op bij een zaterdag. Af en toe ga ik zondag ook nog even controleren.’

Als wij hem de benaming ‘chef keuken’ geven, glimlacht hij,

‘Het gaat altijd over samenwerken. Het is geven en nemen. Je moet ook kijken wat de vrijwilliger wil en kan. Iedereen heeft zijn eigen unieke kwaliteiten. En je wil mensen niet dwingen om vrijwilliger te zijn. Eigenlijk heb je het liefst dat ze spontaan komen.’

En die vrijwilligers zijn er. Ook op één van de meest toonaangevende evenementen van het jaar, het KOMM MIT toernooi,

‘Op een normale zaterdag gaan er drie dozen patat door heen. Hoeveel denken jullie op een KOMM MIT dag?’ We halen schaaftig onze schouders op, en doen, wat later blijkt, een karige schatting,

‘Ehm, tien dozen ofzo?’

Albert lacht en gaat even verzitten. ‘40 tot 50 dozen patat.’ Zegt hij, terwijl trots doorspreekt in zijn stem. Het onderwerp eten is aangebroken,

‘Je leert eetpatronen kennen. Herenteams eten over het algemeen broodjes en damesteams voorname-lijk patat. En dan heb je de leiders van het tweede, die de middag standaard beginnen met een gehaktbal saté.’

Het zijn de vrijwilligers die zorgen voor de gehaktbal saté, het bakje patat of een glas cola na de wedstrijd. De keuken, de bar, het moet samen worden gedaan, beaamt Albert,

‘Ik denk dat we altijd op een nette, respectvolle manier met elkaar omgaan binnen de vrijwilligersclub. En dit

stralen we ook uit naar buiten. Niet iedereen is hetzelfde, iedereen heeft specifieke kwaliteiten. Die moet je dan benutten. De één vindt het fijn om achter de bar te staan, de ander werkt liever in de keuken. Zo staan op KOMM MIT dagen ook nog mensen te boenen in de kantine na 9 uur 's avonds als iedereen al naar huis is. Je moet wat voor elkaar over hebben. Gelukkig kun je bij OZC altijd genoeg hulp krijgen.’

De zaterdag is de routine. Althans zo lijkt het. Als wij opmerken dat het eigenlijk een hele operatie is om zo'n zaterdag draaiende te houden, antwoordt Albert, ‘Eigenlijk sta je daar zelf helemaal niet bij stil, het is gewoon routine.’ Na even stilte, gaat hij verder, ‘Maar het is wel zo inderdaad.’

De scheidsrechter van het eerste komt

binnen en wordt aan de grote tafel opgevangen door de leiders. Albert praat met zichtbare trots over OZC en de vrijwilligers die het mogelijk maken. Over zijn eigen toekomst heeft hij ook al nagedacht,

‘Het geeft mij na acht jaar steeds voldoening. Ik hoop dat er op termijn een jong iemand bij komt, die ook met vernieuwende ideeën kijkt naar de club. Samen met zo'n nieuw iemand en mijn ervaring kunnen we de club verder vooruit helpen.’

Op de laatste vraag of hij tussen het kroketten bakken zelf nog wel eens voetbal ziet op zo'n zaterdag, antwoordt hij lachend,

‘Voornamelijk in Zwolle. Scania heeft seizoenkaarten van PEC.’

woord: Kees Martens
beeld: Henk van Elburg

Prachtige herinneringen komen boven bij de (voormalige) bestuursleden

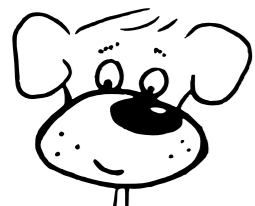
Agenda

Wanneer:
4 januari 2019

Waar:
Huize erelid

Tijd:
20.30 uur

Aanwezig:
Rob Meulenkamp
Harm Jan Tip
Daniël de With
Henk van Elburg
Kees Martens

BESTUURS VERGADERING

SUPPORTERSVERENIGING OZC

OPENING

Op 22 november 2002 deed Sander Stegeman het voor het eerst, vanaf augustus 2005 heeft Rob Meulenkamp het tientallen voor elkaar gebokst, tegenwoordig wordt het door Daniël de With met verve volbracht maar vanavond mag uw notulist deze eervolle taak voor één keer op zich nemen: een vergadering van de supportersvereniging OZC openen!

Niet een vergadering zoals er al zoveel zijn geweest, maar een hele bijzondere aangezien we vanavond aan tafel zitten met het verleden, het heden en de toekomst van een vereniging die zich al ruim 14 jaar in het centrum van onze club bevindt.

We zitten aan die tafel met erelid en oud-voorzitter Rob Meulenkamp, bestuurslid van het eerste uur Harm

Jan Tip, huidig voorzitter en bestuurslid vanaf 2005 Daniël de With, huisfotograaf Henk van Elburg en bestuurslid vanaf 2010 (en uw notulist van vandaag) Kees Martens. We hebben een agenda voor ons zoals hij er altijd gelegen heeft. Al sinds jaar en dag hebben alle bestuursleden de agenda een paar dagen voor de vergadering op de mail: actueel, punctueel en dé leidraad voor een vergadering die altijd volgens een vast patroon verloopt. Eerst koffie, dikke koek erbij, even bijpraten over OZC, Ajax en Feyenoord, een paar randzaken, nog een bak koffie, enkele bestuursleden nemen nog een koek en dan wachten op de opening door de voorzitter. De punten worden behandeld, activiteiten worden geëvalueerd (men slaat elkaar regelmatig op de schouders na weer een unaniem belachelijk groot succes onder het motto 'Falen is geen optie'), nieuwe ideeën borrelen op, actiepunten worden ver-

deeld en tot slot de rondvraag waarbij de penningmeester standaard vraagt of iemand nog bonnetjes heeft.

Pas daarna is het tijd voor andere versnaperingen en vaak is er dan Champions League aangezien er altijd op woensdagavond wordt vergaderd. De notulen verschijnen sinds jaar en dag vlot na de vergadering op de mail en zien er ook al sinds mensenheugenis hetzelfde uit, precies in het format zoals u het nu voor u ziet. Tradities te over binnen deze vereniging die al lang niet meer weg te denken is langs de lijn en in de kantine van ons aller OZC.

22 NOVEMBER 2002

Sander Stegeman! Zijn naam moet genoemd worden en mag absoluut niet ontbreken wanneer het gaat om de geschiedenis van de supportersvereniging. Hij had een idee, noem het een droom! Er moest meer georganiseerd

Sander Stegeman: founding father en lange tijd dé stem van de supportersvereniging!

worden binnen OZC. De betrokkenheid van de leden moest omhoog en een supportersvereniging zou daarbij helpen. Samen met Rob Meulenkamp en Pascal Weteringe stapte hij daarom op 22 september 2002 de 'Bobokamer' van OZC binnen om de plannen voor te leggen aan het bestuur. René Veldman en Harm Jan Tip waren ondertussen aangesloten en daarmee was het eerste bestuur gevormd. Aangezien de supportersvereniging een zelfstandige vereniging moest worden heeft men zich laten inschrijven bij de Kamer van Koophandel. De statuten werden vastgelegd bij de notaris te Ommen en daarmee kwam de officiële oprichtingsdatum op 1 januari 2003.

Officiële naam: supportersvereniging OZC

Doelstelling: De supportersvereniging

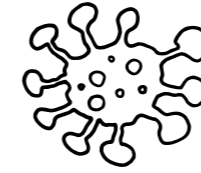
heeft ten doel meer betrokkenheid te creëren bij de vv OZC. Zij tracht dit te bereiken door het organiseren van diverse activiteiten.

Het is niet bekend of er heel lang is vergaderd over een logo of dat het zo voor de hand lag dat niemand er echt over nagedacht heeft maar uiteindelijk is gekozen voor het logo van OZC met daarboven de pakkende tekst 'supportersvereniging'. Je moet er maar op komen!

Een rekening werd geopend en de ledenwerving kon starten. Bij het tekenen van het aanmeldingsformulier zegden de leden toe dat de penningmeester jaarlijks 10 euro af mocht schrijven. Dit bedrag is ondanks de crisis en inflatie e.d. tot op de dag van vandaag nog nooit gewijzigd!

De activiteiten die georganiseerd werden, waren in het begin nog vrij schaars. Dikke Bertha (zo hard mogelijk schieten met commentaar van PapaSteeg) was al snel een begrip tijdens de Bissingh-dag maar verder werden er in eerste instantie toch vooral bestaande activiteiten overgenomen. Zo werd de supportersvereniging verantwoordelijk voor de penaltybokaal, de verkiezing van de speler van het jaar en werd er een eerste opzet gemaakt voor het verkopen van merchandise.

Helaas kwam de klad er na een tijdje in en het bestuur nam dat zichzelf kwalijk. In de notulen van de jaarvergadering van 2005 is te lezen dat er 'te weinig is gedaan, daarmee bedoelend te weinig vergaderd en te weinig activiteiten

georganiseerd. Het is gebleken dat het niet meevalt om een nieuwe vereniging op te richten en te laten groeien. Waar het zeker aan heeft ontbroken sinds de oprichting van de supp. vereniging is duidelijkheid en uitleg naar de leden toe'. Een kritische zelfanalyse waar veel groeperingen nog wat van kunnen leren!

Dit werd een belangrijk moment. Wat nu? Stoppen of doorgaan? Er werd uiteindelijk gekozen voor een doorstart. Helaas kon René Veldman (wegens verhuizing naar de parel van de polder) niet aanblijven als bestuurslid en Pascal Weteringe gaf aan dat hij zich, naast het werk voor de supportersvereniging, meer ging richten op zijn trainerscarrière.

'Falen is geen optie'

Op 17 augustus 2005 traden Bert Wermink, Herben Horsman, Edwin Poel en Daniël de With toe tot het bestuur. 'Founding father' Sander Stegeman nam tijdens de jaarvergadering van 2008 afscheid net als 'man van het eerste uur'

Pascal Weteringe. Arjan Pot kwam de supportersvereniging binnen en nam de rol van penningmeester over van Edwin Poel. Edwin werd in 2010 opgevolgd door Kees Martens. Pijnlijk detail hierbij was dat Kees er tijdens zijn voorbereiding op het ambt, door het lezen van de notulen van de vorige vergaderingen, achter kwam dat hij duidelijk tweede keus was geweest. Dit heeft hij zijn gehele ambtsperiode aan moeten horen. Er stond bij zijn bruiloft zelfs een bord waarop het bestuur liet merken dat de felicitaties in eerste instantie gingen naar de man die eigenlijk op zijn plaats had moeten zitten: Marcel Smit.

Extra pikant was dat eerste keus Smit, als familielid van de bruid, een gast op het bruiloftsfeest was. Het is na dit debacle nooit meer voorgekomen dat beoogde opvolgers in de notulen worden vernoemd.

Deze mannen gingen het doen: de supportersvereniging een echte plek geven binnen onze voetbalvereniging! Jong en oud is het erover eens dat men hierin is geslaagd. Voorzitter Rob Meulenkamp stuurde zijn mannen jarenlang op onnavolgbare wijze aan. Groot was dan ook de schok toen hij vorig jaar aangaf dat het genoeg was! Met een erelidmaatschap werd hij bedankt voor zijn geweldige inzet voor de supportersvereniging OZC. Ook Harm Jan Tip gaf aan dat hij zich op andere dingen ging richten. Hiermee kwam een definitief eind aan de mannen van het eerste uur en beide heren werden bij hun afscheid volledig terecht uitgebreid in het zonnetje gezet. Simon Bangma en Jelmar van der Veen namen het over en sinds afgelopen januari heeft Tom Voortman het stokje overgenomen van Kees Martens. Daarmee bestaat het huidige bestuur, wat er dankzij sponsor 'Quattro Store' weer zeer professioneel bij loopt, uit:

<i>Daniël de With</i>	<i>Voorzitter</i>
<i>Herben Horsman</i>	<i>Secretaris</i>
<i>Arjan Pot</i>	<i>Penningmeester</i>
<i>Bert Wermink</i>	<i>Bestuurslid sponsorzaken</i>
<i>Jelmar vd Veen</i>	<i>Bestuurslid communicatie</i>
<i>Simon Bangma</i>	<i>Bestuurslid algemeen</i>
<i>Tom Voortman</i>	<i>Bestuurslid algemeen</i>

TERUGBLIK AFGELOPEN JAREN EN HUIDIGE ACTIVITEITEN

Waar moet je beginnen? Bij alle keren dat Bert Wermink bij de start van weer een rad een volle kantine in vervoering brengt met zijn bekende woorden: 'Daaaaaaaaaaaaar gaat ie weer!'. Smachtende ogen zijn op despreekstalmeester gericht. Iedereen met loten hoopt op kaarten voor Heracles of PEC Zwolle maar toch vooral op niet één, niet twee maar drie Drentse Kosterworstjes! Dat rad was toch al op een prachtige manier de kantine binnengekomen: het is gemaakt door Martijn Holtvoort, puur vakmanschap! Het ziet er nog steeds prachtig uit met dat ene vakje extra! Anco Hogenkamp heeft het zo gemaakt dat het aan de caravan bevestigd kan worden en de wielotjes komen, dankzij Rob en Herben, van een infuuskar uit het ziekenhuis in Almelo.

Of begin je bij de uitreiking van de 20e Merjenburgh-bokaal met alle winnaars en de familie Merjenburgh in de bestuurskamer voor een prachtige middag vol herinneringen?

Misschien wel bij dat schitterende verhaal over de ontstaansgeschiedenis van de caravan? Heracles kwam naar 'Westbroek' en hun supporters hadden een zwart-witte variant. Nog diezelfde avond werden de plannen en het ontwerp voor een OZC-caravan gesmeed. Sponsors werden geregeld (Dick Dunnewind zegde toe dat de caravan bij hem gestald kon worden) en er werden zelfs al ideeën geopperd voor de tekst die er op moest komen. Aan de achterkant 'Supportersvereniging on tour' en voorop de pakkende zin: 'Kiek veur oel!'. Dat laatste is er nooit van gekomen maar de voorpret over het feit dat mensen dit in de binnenspiegel van hun auto zouden lezen was al prachtig! Op 17 april 2010 was de onthulling tij-

dens een superrad maar het gevaarte werd echt goed zichtbaar voor het Ommense publiek tijdens de optocht op Koninginnedag. Gerrit Jan van Keulen op de trekker en SuperKuper zingend uit het dak. Na de 123e keer 'Lievelling' begon het nog steeds niet te vervelen!

We hebben het maar niet over het kamperen bij 'Dennenoord'. Het leek zo'n mooi idee: de caravan in het midden, tentjes er omheen en een heerlijk weekend weg met alle leden. We voelden ons jong, we deden wellicht ook wel alsof we jong waren maar bij de toiletten werden we de volgende ochtend begroet met: 'Goedemorgen meneer'. We zijn met gierende banden vertrokken en nooit meer teruggekomen!

Aangezien we toch met het heden, het verleden en de toekomst aan tafel zitten krijgt een ieder de mogelijkheid om zijn eigen hoogtepunt te delen:

Rob noemt direct het afscheid van 'de Rotbrink'. Niet het feit dat we daar vertrokken maar wel de fantastische laatste dag die we er mochten beleven. Een sponsorloop voor de jeugd, een spellencircuit voor de senioren en een prachtige feestavond tot besluit. En natuurlijk het legendarische 'schijs je rijk' op het hoofdveld. Honderd mensen hadden een lot gekocht wat stond voor

van Keulen op de trekker, SuperKuper uit het dak. Ommen maakt kennis met de caravan tijdens de optocht op Koninginnedag 2010

'Iedereen met loten hoopt op kaarten voor Heracles of PEC Zwolle maar toch vooral op niet één, niet twee maar drie Drentse Kosterworstjes'

een gedeelte van het veld. Als de koe op hun gedeelte haar behoefte zou deponeren hadden ze prijs. Waarschijnlijk is het nooit meer voorgekomen dat zoveel mensen een uur lang naar het achterste van een koe hebben gekeken maar het beest kwam nooit verder dan (zoals speaker René V het zo mooi verwoordde) het ontspannen van de sluitspier. Uiteindelijk moest de notaris via loting bepalen wie de winnaar was geworden. De koe had ondertussen bij het wegrijden van het sportpark de hele wagen volgescheten!

Rob noemt verder de tradities van de penaltybokaal met schitterende keepers en prachtige winnaars. Het was vrij logisch dat keeper Jimmy van Fessem niet herkend werd door dhr. Boeve aangezien deze 'modelprof' vooraf rustig een biertje meedronk met de organisatie.

Ook het jaarlijkse etentje van het bestuur bij 'Tante Pos' mag hier best genoemd worden, al deden de bestuursleden in het begin nog hun best om zich enigszins te verstoppen zodat leden toch echt niet zouden zien dat er op hun kosten (de lijn-Wermink voor intimi) het één en ander werd genuttigd. Tegenwoordig staat het netjes in de financiële stukken en stelt zelfs de strengste kascommissie er geen lastige vragen meer over.

Harm Jan kijkt met plezier terug op alle feestavonden! Ze zijn ondertussen echt een mooie traditie geworden, mede dankzij de overstap naar het Oktoberfest. Ook had hij graag het OZC Triviantspel op de markt gebracht. De vragen en antwoorden liggen nog steeds op de plank en worden regelmatig gebruikt bij diverse quizen. Helaas durfde men het, gezien het geringe aantal voorinschrijvingen, niet aan om het spel echt op de markt te brengen.

Daniël heeft nog steeds warme herinneringen aan de feestavond in 'de Zaak' met cultheld André-tje Steenbeek. Het leverde Albert vd Berg nog een blundertrofee op, aangezien hij daar aan het rad mocht draaien en niet doorhad dat hij het winnende lot in zijn eigen broekzak had zitten.

Daniël noemt ook het eerste Oktoberfest wat direct een schot in de roos was! De datum is prachtig: de eerste zaterdag van november! Het tijdstip goed gekozen: men kan zo uit de kleedkamer de kantine in! De teams die met elkaar afspreken om zich te verkleden naar een gezamenlijk thema. De kantine die op één vrijdagavond wordt omgeturnd tot een Beierse kroeg en natuurlijk de optredens van DJ Resultat en de legendarische 'Vechttaler Jungs'.

Reünie 20 jaar Merjenburgh-bokaal met winnaars en familie Merjenburgh

Er wordt tot op de dag van vandaag nog stro in verschillende hoeken en gaten van de kantine gevonden. Het Oktoberfest is, zeker ook dankzij de inzet van de damesteams, niet meer weg te denken van de jaarkalender.

Ook het jaarlijks uitreiken van de BJ Merjenburgh-bokaal voor speler van het jaar noemt Daniël als een hoogtepunt en natuurlijk dat verhaal van de eerste OZC-sjaal. Een kleine weeffout zorgde voor een gigantische korting en ze vlogen als warme broodjes over de toonbank, kassa!

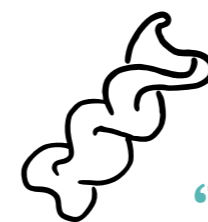
Kees heeft één duidelijk hoogtepunt: de voetbalplaatjesactie! Bedacht in 2010 en uiteindelijk samen met OVC'21 en Albert Heijn Ommen gelanceerd in oktober 2011. Het was een hele puzzel om iedereen om de foto te krijgen maar uiteindelijk kwamen alle OZC'ers voor de camera van Gruble. Wekenlang

was iedereen binnen de vereniging bezig met sparen, verzamelen, ruilen en plakken van alle leden van onze vereniging en natuurlijk van zichzelf. Het zag er schitterend uit en het heeft OZC uiteindelijk een prachtig pannaveld opgeleverd! Overigens is dat laatste kenmerkend voor de supportersvereniging OZC. Al het geld wat binnenkomt vloeit vrijwel direct terug naar de club. Niet alleen het pannaveld is daar een zichtbaar voorbeeld van maar ook de statafels, de banken op het terras, bidons voor de teams, kleding voor het kantinepersoneel, servies achter de bar enz. enz.

Henk van Elburg heeft nooit in het bestuur gezeten maar is vanwege diverse activiteiten wel een aantal keer aanwezig geweest bij vergaderingen. Hij noemt de goede verdeling van de taken binnen het bestuur. Iedereen

wordt aangesproken op zijn kwaliteiten. De één fungeert vooral uitstekend op de achtergrond terwijl de ander moeiteloos voor een volle kantine gaat staan. De drukmakers gooien het ene na het andere idee de groep in, de anderen denken er nog eens rustig over na. De steunpilaren bewaken de grote lijn terwijl de impulsieve jongens elkaar op lopen te naaien. Uiteindelijk is het compromis altijd succesvol en blinken de activiteiten uit in een strakke organisatie en hoge kwaliteit.

Zo blijkt maar weer dat er gewoon teveel is om hier te noemen. De map van erevoorzitter Rob puilt uit van agenda's, notulen, verslagen, draaiboeken en nog veel meer materiaal wat zo in een OZC-museum kan. Misschien is dat nog wel eens een idee voor de supportersvereniging?

'Uiteindelijk is het compromis altijd succesvol en blinken de activiteiten uit in een strakke organisatie en hoge kwaliteit.'

TOEKOMST VAN DE SUPPORTERSVERENIGING

'Tradities moeten blijven!' klinkt uit bijna alle monden wanneer de toekomst van de supportersvereniging ter sprake komt. De penaltybokaal, de uitreiking van de BJ Merjenburgh-bokaal, het Oktoberfest, het rad, de avonden met een spreker, ze mogen niet verloren gaan! Niet omdat vroeger alles beter was en verandering verkeerd is maar wel omdat je daar een vereniging van wordt! Dat is toch waarom de supportersvereniging ooit is opgericht: meer betrokkenheid door middel van activiteiten!

De aanwezigen hebben wel het idee dat de supportersvereniging op een kantelpunt terecht is gekomen. Bestuursleden die jaren op het pluche hebben gezeten nemen afscheid en de nieuwe lichterling neemt het over. Dat wordt alleen maar toegejuicht! Enige zorgen zijn er over de aanwas daarna. De komst van JCO is goed voor de jeugd maar is het ook goed voor de supportersvereniging OZC? Gaan de JCO'ers van nu straks de kar trekken en komen zij met de nieuwe ideeën? Misschien vormen de bestuursleden van de supportersvereniging van de afgelopen jaren wel het bestuur van OZC over een jaar of tien, wie zal het

zeggen? Het zal in ieder geval belangrijk worden om de jeugd erbij te blijven betrekken maar ook de leden van het eerste uur niet te vergeten, ruim 300 zijn het er tegenwoordig! Zij hebben met elkaar de supportersvereniging gemaakt tot wat het nu is. De droom van Sander, de doorstart onder leiding van Rob en zijn bestuur waar Daniël nu de scepter zwaait. Het is gelukt! En nu door...!

RONDVRAAG

'Heeft iemand nog een bonnetje?' Het is waarschijnlijk de meest gestelde vraag tijdens een vergadering aan een tafel als deze. Als de ideeën op waren, de plannen gemaakt, de draaiboeken in de steigers stonden en de actiepunten waren verdeeld, was daar altijd nog de penningmeester! Heeft iemand nog contant geld van het rad? Uit de notulen in de map van Rob blijkt dat dit in 2007 al een heikel punt was: 'We zijn op een punt beland waarop dit niet meer mag' is er te lezen wanneer het over de financiële huishouding gaat. Schatkistbewaarder Pot heeft het tegenwoordig uitstekend voor elkaar en houdt elk bestuurslid scherp! En als er geen bonnetje of geld meer te overhandigen valt moet en zal er nog een grap over bingo na de ledenverga-

dering (idee van Rob, lang verhaal) of spuitvoetbal (idee van Bert, nog langer verhaal) gemaakt worden. Niemand weet eigenlijk precies meer waarom maar het zijn ijkpunten tijdens een vergadering als deze geworden. Het heeft niet direct een toegevoegde waarde maar je zou het missen als het er even niet over zou gaan.

SLUITING

Vanavond valt er niets meer te vragen. Te vertellen des te meer! We raken niet uitgepraat en de agenda is op deze speciale avond even helemaal vergeten. De versnaperingen zijn ook voor deze ene keer wat sneller op tafel gekomen. De notulen zullen uitkomst moeten bieden om er nog enigszins een rode draad in te krijgen maar wat een topavond is het geworden! Een avond met prachtige verhalen, mooie herinneringen en ook wel wat nostalgische gevoelens aangezien het voor een groot deel van ons geschiedenis is. Daniël gaat nog door als voorzitter en hij gaat er met zijn bestuur, en ons als leden, ongetwijfeld iets heel moois van maken. Falen is geen optie!

Wij nemen nog een kostersworstje...

OZC'ERS OVER DE WERELD

IN HEART AND KIDNEYS

RENÉ DE LANGE

CORK, IERLAND

Voetbal, ik kon er geen kloten van. Vandaar dat ik jarenlang gekeept heb, niet dat ik daarin uitblonk, dus toen maar weer gaan voetballen. Maar goed, heb het toch aardig lang vol gehouden bij OZC. Dat heeft een aantal goede vriendschappen opgeleverd, maar ook talloze herinneringen. Vaak totaal niet over voetbal, maar vooral de randzaken; verslagen die over alles behalve de wedstrijd gingen, weekendjes weg, teamfeestjes, derde helft, ga zo maar door.

Ik zit nog steeds in de WhatsApp groep van Ut Seufende, blijf dus goed op de hoogte van het team. Zo heel af en toe zie ik op m'n timelines iets voorbijkomen van OZC, maar buiten dat blijf ik vooral op de hoogte via m'n familie, doordat mijn broers nog voetballen. Of op de bank zitten, maar dat zeggen ze nooit.

Als ik in Nederland ben probeer ik ook altijd wel even langs te gaan bij OZC, zij het om een balletje te trappen met m'n team, of gewoon te ouwehoeren in de kantine. Ik voetbal trouwens nog steeds in Ierland, weliswaar geen 11 tegen 11, toch was het wel ff omschakelen naar de Ierse opvatting van voetbal (ze begrijpen er echt helemaal niks van), maar ondertussen hobbel ik aardig mee, daarvoor is de basis gelegd bij OZC.

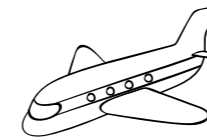
GERT PIELTJES

NAIROBI, KENIA

Voetbal en dus OZC was een deel van m'n jeugd en ook daarna. Zoals vele anderen, aan het begin van de brugklas via meneer Jurjens bij OZC gekomen, trainen en voetballen aan de Haarsweg en later op de Rotbrink. Voetballen was hobby, het gaf structuur aan de week en vooral ook invulling aan de zaterdag.

Als het gaat om herinneringen dan denk ik niet meteen terug aan de gewonnen prijzen of ons briljante voetbal want zo hoogstaand was het nu ook weer niet. Waar ik met veel plezier aan terugdenk is de goede sfeer en de saamhorigheid binnen het elftal en de club. Veel zin en onzin voor de wedstrijd en nadien in de kantine maar ook via het Trefblad. Mannes Schoppink schreef elke maand het halve clubblad vol en ik herinner me nog zijn feuilleton 'De Lifter'. Totale onzin maar het waren mooie tijden.

Hier in Nairobi blijf ik een beetje op de hoogte van OZC via contacten met familie en vrienden en soms bezoek ik de OZC website. Verder bekijk ik af en toe via de website Hollandse Velden de uitslagen en standen van het amateurvoetbal in Nederland.

JELMER BANGMA

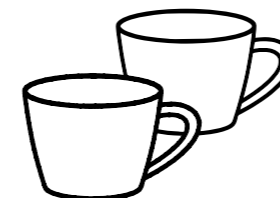
AUSTRALIE

Vaak denk ik nog aan OZC. Ik had er in het begin nogal moeite mee om in Australië te zitten. Zeker op de zaterdagen, wat in mijn ogen toch wel de mooiste dag van de week is. Zaterdag is natuurlijk de 'voetbal dag'. In de tijd voordat ik in Australië ging wonen werkte ik namelijk offshore, waardoor ik dus al twee zaterdagen in de maand bij OZC moest missen. Inmiddels zit ik zo'n 8 jaar in Australië en heb twee jaar geleden mijn spelend lidmaatschap opgezegd. Wel ben ik 'niet spelend' lid en ook lid van de supportersvereniging.

Een aantal momenten zullen mij altijd bij blijven. Zo heb ik ooit de blundertrofee gewonnen, toen ik nog speelde in 'Lunteren 4'. Een geweldige tijd overigens, waar we wekelijks liepen in de befaamde roze polo's en gedrukte truien. Wat ik ook nooit meervergeet is de Rotbrink. Roken in de kantine, ouderwetse vloerbedekking en de klappen bij de ingang. Een ander mooi moment was mijn debuut bij het 1e op Westbroek, dat zal ik nooit meer vergeten! Ik denk nog vaak aan dat laffe schot richting goal, ik had mezelf onsterfelijk kunnen maken die dag. Dat was ook mijn laatste voetbal periode bij OZC, waarbij ik onder leiding van Rene Wessels in het tweede speelde.

Tegenwoordig volg ik OZC natuurlijk via mijn broer Simon. Regelmatig vraag ik hem hoe het ging. De nieuwe Instagram account zorgt er ook voor dat ik de uitslagen van het weekend kan zien. Leuk om te lezen.

Een Ozc'er blijf je voor altijd...

RENÉ VELDMAN

ZEEWOLDE, FLEVOLAND

Sinds mijn verhuizing in 2004 naar het nieuwe land, volg ik OZC natuurlijk nog wel, maar vanuit de kantlijn. Ik zie namen van OZC1-spelers die ik vroeger nog in de E en D als leider in het team had. Dan besef je dat je zelf toch ook wel oud wordt.

Sportpark Westbroek heb ik als speler niet meer meegemaakt. Ik was echt een OZC-kind van de Rotbrink. Heel veel herinneringen liggen daar als speler. Zaterdag was je de hele dag bij de voetbal. Eerst zelf spelen en daarna ging je mee met OZC1.

Het eerste had toen spelers als Henk Botter, Bert Muskee, Thor Hinrikson en de Veurinkjes. En natuurlijk Eef als vlagger. Als klein jochie kwam je in oorden als Marknesse, Luttelgeest en Rouveen. Complete wereldreizen.

Een andere mooie herinnering, is de penaltybokaal. Voor een jeugdspeler was deze bokaal heel belangrijk. Ik mocht hem enkele keren winnen en de bokers heb ik natuurlijk bewaard.

Ik had het geluk dat ik voetbalde in een heel goede generatie die eigenlijk in de jeugd te weinig kampioen is geworden. We werden te vaak 2e of 3e.

Hoogtepunt was het kampioenschap in de C1 (toen heette dat nog zo) met Gerhard Wermink als trainer. Samen met veel spelers vanuit die lichte stap gemaakt naar het 1e, met als uiteindelijke beloning het kampioenschap in 2001 in de 3e klasse (trainer Willem Bastiaannet).

Sportief was het een prachtige tijd. Van die generatie heb ik ook veel vrienden overgehouden. Dus OZC is ook voor je sociale contacten ontzettend goed.

Nu ben ik actief bij de VV Zeewolde. Het spelletje is hetzelfde maar de vereniging is anders. Tegen de sociale samenhang van OZC, kan Zeewolde niet op.

Zo nu en dan zie ik Mannes Schoppink nog wel eens op de club, dus dan heb ik toch nog een klein stukje OZC hier in het nieuwe land.

Foto's van toen **Penaltybokaal**

BLAFFENDE HONDEN BIJTEN NIET

Vraag: Kent u die mop van een hondje dat een column moest schrijven voor het jubileumboek van OZC, in de regio ook wel bekend als 'De Kanaries'? Antwoord: Hij schreef 'm niet? Toch wel, zie onder...

In het Abraham+10-jaar-boek van OZC mag 'een Blaffende honden' niet ontbreken, was de reactie die lukraak mijn kant werd opgeslingerd. Nou ja..., 'reactie'. Meer een order! Een plicht! Een bevel! In een flits waande ik me even thuis. Zeg dan maar eens nee. 'Ja', was dus het antwoord. Zowel het sociaal gewenste als het eerlijke antwoord. En stiekem toch ook wel gestreeld. Of geaaid, zoals u wilt. Eerlijk is eerlijk.

Maar waar moet ik in vredesnaam beginnen? Op de scheidslijn van tiener en twintiger schreef ik een Blaffende honden bijten niet in iedere editie van het Trefblad. Destijds het alom geprezen en gewaardeerde clubblad van ons geliefde OZC, de belangrijkste bewoner van sportpark De Rotbrink. Althans, in mijn ogen. Er waren meer bewoners, net zoals nu op Westbroek. Hockey doe je met een stokkie en bij de tennis hebben ze er de ballen verstand van. Verder kwam ik niet. Ik was geel-met zwart en zat heerlijk in mijn bubbel.

Eerlijk gezegd, heb ik geen idee meer waarover die Blaffende honden vroeger gingen. Het hondje is ook ouder geworden. Geen pup meer, maar een volwassen hond, een loebas, met grijs bij de slapen en op de kin. En met wat kwijl uit zijn mondhoek terwijl hij slaapt, wordt gezegd....

Denk!!!, denk!!!, denk!!! Zoals Winnie de Poeh in zijn hoogtijdagen slaat deze hond op zijn kop voor inspiratie. Iets over Feyenoord? Ajakkes? Onze hoffotograaf Gruble? Laatstgenoemde heeft er een grote hekel aan als iemand OZC betitelt als de Kanaries, de geelhemden of de mannen van.... Daarom noem ik het hier toch maar even. En wat ik dan zo fantastisch vind is dat op de cover van dit boek symbolisch en klein een kanarie is verwerkt. Knap werk van Tom Voortman, met leider van ons Derde als functie. Daarnaast beunt hij er als vormgever nog een beetje bij. Duurde wel wat lang voordat hij de vogel erin verwerkt had trouwens. Dan is het een makkie om te zeggen: maak eens voort man.

Als rasechte Feyenoordsupporter heb ik niet zoveel met FC Mokum. Maar ik heb ook geen hekel aan ze. Hoop alleen dat ze iedere wedstrijd verliezen. Althans, in de Nederlandse Eredivisie. Ik kom die naam te vaak tegen in onze maatschappij. En dat irriteert me. Als bij mij op het werk de fik erin gaat, denkt u dan echt dat ik zo'n rode brandblusser met de naam Ajax erop pak om in te grijpen en de held van kantoor te worden? Dat is toch echt teveel gevraagd. Of laatst, in de supermarkt. Allesreiniger stond op het lijstje. Weer die naam! Dan kies ik toch echt bewust voor het eigen merk. En stiekem draaide ik een fles van 'dat-andere-merk-waarvan-de-naam-niet-genoemd-mag-worden' om. Het etiket met de naam naar achter dus. Ik weet: erg kinderachtig, maar wat voelde ik me enorm rebels! Geluk zit in kleine dingen. Inderdaad....., dat zei mijn vrouw gisteravond ook.

Er komen inmiddels toch wat flash backs van de vroegere Blaffende honden. Jan Merjenburgh bijvoorbeeld, de grootste schwalbekoning van het Noordoostelijk halfvond. Jan struikelde nogal eens over een grasspriet. 'Of wast 'n mollnklemme?', was dan de standaard vraag die meerdere keren werd gesteld. Ook denk ik terug aan wijlen Arie de Gans. Als OZC-pupil was Arie voor mij OZC. Arie was overal: in de kantine, langs de velden én....., in het theehok. Ik zie hem nog zo lopen met die grote ketel met thee. In de rust moesten de teams wel thee hebben natuurlijk. Ketelbinkie 1.0, dat was Arie! Als kleine jochies doken we regelmatig stiekem het theehok op de oude Rotbrink in. Dat aftappen van de thee was al een uitdaging op zich. Werkelijk gloeiendgloeiendgloeiende!!! hete thee in een plastic bekertje krijgen waaraan je vervolgens geheel voorspelbaar je klauwen brandde. En de week erna gewoon weer een nieuwe poging, met hetzelfde resultaat.

Zit er suiker in? Dat was ook altijd de vraag. Dan gokten we - ik met een paar teamgenootjes - dat er geen suiker in zat. Dus werd een greep naar de suikerklonten gedaan en hupsakee, zo in de thee gekieperd. Vervolgens knalden bij de eerste slok de vullingen uit je kiezen en zag je de tandarts al handenwrijvend voor je. Prachtige herinneringen aan de tijd bij OZC.

Elders in dit jubileumboek van De Kanaries (met de groeten aan Gruble, onze eigen Douwe Dabbert) staat een artikel over oud-OZC'er Arjan Veurink. Ik speelde met Arjan samen en zocht hem op bij zijn huidige werkgever: De Koninklijke Nederlandse Voetbalbond. Hij liet me het hele complex in Zeist zien. Als een kind in een speelgoedwinkel liep ik achter hem aan. Echter die ene kamer of die ene vleugel heb ik gemist: de Van Gerner-kamer. Gefinancierd door de opbrengsten van mijn gele kaarten. Volledig in teambelang liep ik zo af en toe tegen een kaartje aan. De helft daarvan was onterecht uiteraard. De andere helft gewoon nodig om vroegtijdig aan de rem te trekken. Het gros van mijn wedstrijden speelde ik op het middenveld. Als teamgenoten dan gaatjes lieten vallen (lees: lui waren), moest ik dat allemaal repareren. Dat waren zogeheten; nuttige' kaarten. Al was daarover lang niet iedereen het met me eens. Daarbij ontving ik ook wel eens een gele prent, omdat de scheids mijn verbale kwaliteiten niet op de juiste waarde inschatte. Tja., blijkbaar heb ik iets met geel: OZC-shirt, kanaries en..., de kaart. Later als je groter bent, geen puppy meer, maar een loebas, begrijp je dit soort dingen beter. Geen weerwoord hebben werkt het beste. Wel iets denken, maar niet hardop zeggen. Het lijkt thuis wel.... (knipoogemoticon). Maar dat is het hem juist. Al kom ik minder op het sportpark dan vroeger: OZC was mijn thuis. En is mijn thuis.

DAMES VAN HET EERSTE UUR

woord: Nicole Donkervoort
beeld: Henk van Elburg

Op de tafel in een van de bestuurskamers ligt de jubileumuitgave 40 jaar O.Z.C. Sindsdien zijn er al weer 20 jaren verstreken en dat betekent dat vooral bij het zien van de foto's in het blad heel wat herinneringen boven komen.

Zwanet Weteringe, Ina Makkinga, Gerrie Dunnewind en Greetje Hallink weten het nog goed. Ze komen met de ene na de andere anekdote over het vrouwenvoetbal bij OZC. Regelmatig schiet het viertal in de lach. De verhalen worden uitbundig verteld, maar zo nu en dan volgt erachteraan: 'Zet dat er maar niet in hoor, dat is te gênant.' Over speelsters die zelfs nog stijlvol konden vallen en anderen die zich nergens voor schaamden en rustig poedeltje naakt over de banken in de kleedkamers renden. Maar ook over onvergetelijke weekendjes weg. Naar Texel, Loenen en Ermerstrand bijvoorbeeld. 'Weet je nog dat we bij het Ermerstrand gingen waterskiën? Wat hadden we een dag later spierpijn!'

Hoewel de Ommer Zaterdag Club (OZC) al is opgericht op 22 april 1959, duurde het tot 1972 voordat ook vrouwen bij de club terecht konden om te voetballen. Dat was in de periode dat de vereniging haar onderkomen had aan de Haarsweg. Twee vrouwen van het eerste uur waren Ina Makkinga en Zwanet Weteringe. Ina voetbalt nog steeds, Zwanet houdt het tegenwoordig bij tennis 'omdat jullie op donderdag trainen en ja, die avond kan ik niet', luidt haar excuus. Maar er waren zaterdagen bij dat Zwanet 's morgens de gordijnen opendeed en tot haar grote schrik zag dat het gesneeuwd had. 'Dan dacht ik:

hoe moet ik de hele zaterdag zonder voetbal doorkomen.'

Hoewel er in de beginperiode ruim voldoende speelsters waren om een elftal draaiende te houden, is het damesteam in 1977 weer opgedoekt. 'De meesten gingen trouwen en werden zwanger, waardoor er uiteindelijk te weinig speelsters overbleven', herinnert Ina zich. Het bloed kroop echter waar het niet gaan kon bij Zwanet en Ina. Ze besloten samen een oproep te doen in de plaatselijke krant. Het aantal reacties daarop was groot. 'Ik heb me direct opgegeven, zonder het eerst aan mijn ouders te vragen', weet Greetje nog. Er was echter ook weinig tegengas te verwachten aangezien haar vader een voetbal- en OZC-man in hart en nieren was. In een mum

van tijd waren er opnieuw genoeg speelsters verzameld om een officieel team te kunnen samenstellen. Hoewel er nog heel wat bruiloften en zwangerschapen volgden ('ik heb wel eens zes bruiloften in één jaar gehad', vertelt Greetje, 'en steeds moest er natuurlijk weer een toepasselijk lied gemaakt worden'), is het vrouwenvoetbal sindsdien een vaste waarde binnen de club.

Het nieuwe team ging van start in 1981, met daarin naast Zwanet, Ina en Greetje onder andere ook Gerrie. 'Ik wilde altijd al voetballen, maar mocht niet van mijn ouders. Meisjes gingen in die tijd niet voetballen, die kozen voor gymnastiek', vertelt ze. In 1980 is Gerrie getrouwd en ze zag direct haar kans schoon, in 1981 meldde zich al als lid van OZC.

Het vrouwenelftal telde na de herstart maar liefst zo'n 20 speelsters. De eerste paar duels splitsen zij zich op en speelden tegen elkaar, maar al snel werd meegedaan aan de competitie. Vanaf een jaar of 15 waren meiden welkom in het team en wie 12 was en per se wilde voetballen, mocht ook al wel aansluiten. In 1990 is het eerste meisjes team samengesteld, het ging om meisjes B, waar Greetje leidster van werd.

Inmiddels was OZC verhuisd naar een andere locatie, De Rotbrink. Een charmant, knus en gezellig sportpark. 'Je kon daar zo heerlijk op de verwarming zitten. Het was een bruincafé-achtige kantine, met gordijnen voor de ramen

en kleedjes op tafel. Het stond er meestal blauw van de rook. Her en der stonden emmers en pannen in verband met lekkages, die zorgden voor bruine vlekken op het plafond. En je kon er tafeltennissen', vertellen ze elkaar aanvullend. Maar ook op

sportief gebied werden er resultaten behaald. Zwanet: 'Ik heb daar een keer zo'n donders gaaf doelpunt gemaakt. Dat vergeet ik nooit weer. Iedereen schreeuwde: dat kan niet. Maar het was echt waar.' Grinnikend voegt ze eraan toe: 'En had je een kind, dan ging die mee. Wie reservespeelster was moest in de pauze hem of haar een schone luijer omdoen. Dat hoorde er gewoon bij.'

Er worden herinneringen gedeeld over snerttoernooien. Over een internationaal toernooi in Gramsbergen, dat de dames van OZC zelfs eens op hun

'Een charmant, knus en gezellig sportpark'

V.l.n.r. Zwanet Weteringe, Ina Makkinga, Gerrie Dunnewind en Greetje Hallink

naam hebben weten te schrijven. 'Dat was daar altijd dik feest. Weet je nog dat er meiden in de caddy sliepen?' Over de penaltybokaal, waar onder andere Hans van Breukelen eens op het doel heeft gestaan. Over de vele olieballen die zijn gebakken als tegenprestatie voor de sponsor. 'We mochten de opbrengst in eerste instantie zelf houden, waardoor we met de verdiende 800 gulden onze weekendjes weg konden bekostigen. Later ging de opbrengst naar de club', vertelt Greetje. En ook het toenmalige Nederlandse vrouwenelftal komt aan de orde. 'Er was al wel een vrouwen-team, maar de speelsters van destijds waren voor ons geen idolen', beamen ze.

Naast dames 1 en diverse meisjeselftallen werd ook een dames 2-elftal opgericht, gevolgd door een veterin-

nenteam. Tegenwoordig is er ook nog een recreantenteam. De veterinnen en recreanten trainen gezamenlijk. Het enige verschil is dat het recreantenteam nog eens in de twee weken een wedstrijd speelt.

Al op de Rotbrink werden ongekende successen behaald. Onder toenmalig trainster Mary Kok-Willemsen, die op 18-jarige leeftijd al hoofdtrainster werd bij OZC en later hoofdtrainster was van FC Twente. Van de vierde klasse stoomden de OZC-vrouwen door naar de eerste klasse, het hoogste niveau dat werd gehaald. 'Mary heeft ons veel geleerd', beseffen ze.

Wie de beste OZC-speelster allertijden is geweest? Zonder twijfel: Nadja Olthuis. Al snel wordt duidelijk waarom.

‘Wij hoorden er vanaf het begin bij’

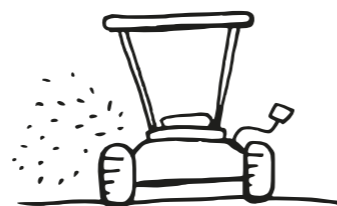
Nadja heeft na OZC onder meer gespeeld bij Twente, Heerenveen en Zwolle en heeft het zelfs nog geschopt tot reservekeeper bij het Nederlands elftal. Zwanet: ‘Wie echt goed was, mocht meespelen met de jongens. Dat is eigenlijk nooit veranderd. Door met de jongens mee te spelen word je beter en sterker. Maar alleen als de meiden het zelf graag willen, want ze missen soms wel de sfeer en gezelligheid voor en na de wedstrijd.’ Regelmatig waren er ook blessures. Greetje: ‘Het gebeurde dat er bijvoorbeeld kniebanden werden gescheurd. Dan klonk nogal eens de vraag: ben je ongesteld?’

Tien jaar geleden volgde een verhuizing naar de huidige locatie, sportpark Westbroek. Er is wat het meisjes- en vrouwenvoetbal betreft de laatste jaren veel veranderd. Ina: ‘Het taboe rond meisjesvoetbal is weg.’ Zwanet: ‘En toch blijft het een mannenwereld. Sommigen spreken nog steeds neerbuigend over vrouwenvoetbal. Ik vind dat je mannen- en vrouwenvoetbal niet met elkaar moet vergelijken. Dat gebeurt immers ook niet bij bijvoorbeeld schaatsen,

veldrijden en tennis.’ De vrouwen zijn het er volledig over eens: ‘Wil je een gezellige wedstrijd zien, dan kun je beter naar een dameswedstrijd kijken. Vrouwen piepen veel minder in het veld, ze hebben een betere mentaliteit. Kerels schreeuwen vaak al terwijl er nog niets aan de hand is.’

Op De Rotbrink werd gevierd dat het 100ste lid bij het meisjes-/vrouwenvoetbal was aangemeld. Op dit moment ligt het ledental ongeveer rond hetzelfde aantal. Ina: ‘Je ziet dat meisjes nu veel jonger met voetbal beginnen, soms zelfs al met 5 jaar.’

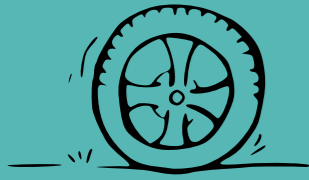
Drie van de vier voetballen nog altijd bij OZC en vinden het nog steeds een geweldige sport. ‘Het is gezellig, sportief, lekker samen buiten spelen’, vinden ze. ‘En OZC is één grote familie. Ik voel me hier thuis. Het is een gezellige en gemoedelijke club’, zegt Gerrie. Greetje: ‘Het mooie is dat wij er gelijk vanaf het begin bij hoorden. En ja, zelfs de mannen geven toe: het is gezelliger geworden met jullie erbij.’

Staan: Jan Beniers, Ina Makkinga, Geke de Lange, Gerrie Dunnewind, Jennie ter Burg, Hettie Schoppink (nu De Lange) Ankie Spijkers, Jeanet Swarts en Meneer van Westerman? Zittend: Zwanet en Pascal Weteringe, Hedi Kosters, Anneke Alfing, Emma Oleijerhoek, Ciska Spijkers

Boven: Dick Horsman, Gerrie Dunnewind, Jeanet Hoogenkamp, Greetje Merjenburgh, Anneke Alfing, Dineke Hoogenkamp, Ciska Wermink ?? Horsman, Bea Platenkamp, Ina Makkinga, Meneer Shoarmazaak Zittend: Henk Kosters, Zwanet Weteringe, Hedi Kosters, Roelien Tichelaar, Irene Wessels, Ciska Spijkers, Henriette Marsman en Frits Hallink

ÉÉN- TWEETJE SASHA EN LINDA

woord: Greetje Hallink
en Marjan Masman
beeld: Henk van Elburg

Sasha Veurink

Geboortedatum: 21-03-2002
Lengte: 1.67 m
Links- of rechtsbenig: Rechtsbenig
Positie: Rechtsback
Lid sinds: 2007

Linda van de Meeberg-Dankelman

Geboortedatum: 28-10-1989
Lengte: 1.72 m
Links- of rechtsbenig: Rechtsbenig
Positie: Centrale verdediger
Lid sinds: 1999

Damesvoetbal is niet meer weg te denken bij OZC. Dames 1 is, na een aantal jaren in de 1e klasse, nu een stabiele tweedeklasser. Na het vertrek van een aantal vaste waarden is het team aangevuld met jonge speelsters. En er komt nog veel meer talent aan. In de jeugdafdeling van JCO zit een MO17-1, MO17-2 en MO15-1 met veel talentvolle speelsters. Hoe is het om in dames 1 te spelen? Een gesprek met twee 'kinderen van de club': een van de ouderen, Linda van de Meeberg-Dankelman, en een van de jongeren, Sacha Veurink. Beiden speelster van dames 1.

Waarom ben je gaan voetballen?

L: Na zwemles begon ik met gym zoals de meeste meisjes toen, maar ik kwam er al snel achter dat daar mijn talent zeker niet lag. Mijn beste vriendinnetje voetbalde en dat leek mij ook wel wat.

S: Omdat mijn vader op voetbal zat en ik dat toen super cool vond waardoor ik dat ook wilde. Na mijn eerste zwemdiploma kreeg ik mijn eerste voetbalschoenen en na mijn tweede zwemdiploma mocht ik op voetbal.

Heb je ouders, broers of zussen die ook voetballen?

L: Ik heb een broer die voetbalt en mijn zus heeft gevoetbald.

S: Mijn vader (Alfred Veurink) en mijn zusje (Floor Veurink) voetballen ook.

In welke teams heb je allemaal gespeeld?

L: De precieze elftallen weet ik niet meer, maar in de E'tjes, D'tjes de C's en van de C's gingen we als heel team jonge meiden over naar dames 2 en vanuit dames 2 naar dames 1.

S: Ik begon natuurlijk in de mini's, toen ben ik naar de F2 gegaan en daarna F1. Toen naar de E1 twee jaar, D1 twee jaar en C1 twee jaar en nu zit ik in Dames 1.

Heb je ook met jongens gevoetbald en wat vond je daarvan?

L: Niet met jongens maar wij speelden in de jeugd altijd als meidenteam in een jongenscompetitie. Dus altijd tegen de jongens daar kijk ik met veel plezier op terug. De jongens waar we tegen moesten onderschatten ons nog wel eens. Het mooiste was dat er een jongen een keer zei: Oh, we moeten tegen meiden (zo van, makkie), waarop zijn teamgenootje zei: Ja, maar het zijn wel hele goede meiden.

S: Vanaf begin af aan heb ik altijd met jongens gevoetbald tot mijn 16e. Ik vond dit erg leerzaam en ben erg blij dat ik zolang bij de jongens mocht en kon voetballen. Daardoor ben ik echt wel de voetbalster geworden die ik nu ben.

Moet je veel laten voor het voetballen in dames 1?

L: Nee, ik hoef er niet veel voor te laten. Ik voel alleen de verplichting om 2 keer in de week te trainen en alle wedstrijden aanwezig te zijn. En ja daar moet je soms dingen voor laten.

S: Niet echt veel meer dan de laatste twee jaar in C1. Dat was ook erg fanatiek. Ik trainde sowieso altijd al twee keer in de week. Nu heb je iets meer

voorbereiding voor de wedstrijd en spelen we 's middags. Met uitwedstrijden ben je wat vaker langer weg.

Hoe belangrijk is voetbal voor jou?

L: Belangrijk vind ik een groot woord. Ik vind voetballen vooral heel leuk om te doen.

S: Wel belangrijk. Ik hou van het spel en vind het fijn om fanatiek bezig te zijn. Vooral in teamverband.

Van welke voetbaltrainer heb jij het meest geleerd? Wat zijn de dingen die je het meest zijn bijgebleven?

L: De basis van het voetballen heb ik geleerd van Ina Makkinga en daarna het echte spelletje van Benny Lubbers. Dit was in de jeugd. Bij de dames van Jan Maat en Herman Henniphof. Ina zei altijd: Niet van die ziekenhuisballen meiden! Ik dacht dan altijd: Ziekenhuisballen? Altijd strakke ballen inspelen. Bij Herman vond ik het altijd een kwaliteit dat hij iedere speelster apart besprak wat hij van je verwachtte. Hij kon precies de goede en slechte punten vertellen van elke speelster en daarnaast kon hij het team echt beter maken door heel veel gericht te trainen. Altijd beginnen met positieospel en afsluiten met aanval tegen verdediging. Tegen mij zei hij altijd: Zorg dat je met je koppie speelt.

S: Ik denk toch wel van Wouter Steen in de jeugd. Vooral de basisdingen zoals aannemen, passen, dribbelen. En later van Frank Merjenburgh in C1 vooral tactisch.

Scoor je vaak? Wat was je mooiste doelpunt?

L: Nee, ik scoor niet vaak. Ik denk dat mijn mooiste doelpunt was uit tegen HZVV. We draaiden een slecht seizoen, stonden 4-0 achter en ik vroeg in de rust, zet mij maar voorin. In de tweede helft werd er gewisseld er kwam een verdediger in, de spits ging eruit en ik werd doorgeschoven naar voren. Mijn eerste balaanname voorin kwam, ik kapte de meeste irritante speelster van HZVV uit en punterde de bal, jawel met mijn linkerbeen, zo de kruising in.

S: Nee, ik scoor niet vaak als verdediger. Maar vroeger in de E-tjes had ik wel een mooie goal vanaf de middellijn waar ik toen erg trots op was.

Heb je wel eens een eigen doelpunt gemaakt en beschrijf 'm eens?

L: Ja, ik heb volgens mij wel meerdere eigen doelpunten gemaakt. Maar ik moet zeggen, dit is al wel erg lang geleden en ik kan het me niet goed meer herinneren. Het zijn altijd knullige doelpunten....

S: Niet bewust. Alleen een keer dat ze de bal tegen me aanschoten en de bal in het doel ging.

Hou je ook nog van andere sporten dan voetbal?

L: Ja, ik vind heel veel sporten leuk. Volleyballen doen we ongeveer om de 2 weken met vrienden tijdens de steenuil-competitie. En hardlopen of een obstaculering lopen vind ik ook erg leuk. Alleen in combinatie met 3 x per week voetballen is dit soms wat lastig. En ik

hoop elke winter weer dat er genoeg ijs ligt om te kunnen schaatsen.

S: Mijn zus zat vroeger op volleybal en ik vond dat altijd erg leuk om naar te kijken. Op school deden we vroeger wel eens handbal dat vond ik ook erg leuk om te doen.

Waarvoor kunnen we jou wakker maken 's nachts?

L: Eigenlijk niks, ik word er niet blij van als je me wakker maakt 's nachts.

S: Als Messi voor mijn deur staat, anders laat me maar heerlijk slapen.

Wat is je mooiste ervaring als voetballer tot nu toe?

L: Ik heb heel wat mooie ervaringen. Een aantal kampioenschappen. Bij een daarvan hadden we volgens mij 4 wedstrijden om kampioen te worden. We lieten het op de laatste wedstrijd aankomen en kwamen opnieuw achter met 1-0. Er werd 3 x gewisseld en daarna vielen er 2 geblesseerd uit. Uiteindelijk stonden we nog met 9 man in het veld en stonden Anja en ik nog met z'n tweeën te verdedigen achterin. Willemijn scoorde in de 91ste en 95ste minuut de 1-1 en 1-2 en zo werden we alsnog kampioen. Dat was toch een wedstrijd.

Daarnaast hebben we 2 seizoenen nacompetitie gehaald voor promotie naar de hoofdklasse. Dat waren prachtige wedstrijden om te spelen.

S: Dat ik twee jaar lang bij de KNVB mocht voetballen waar ik ook veel geleerd heb.

Het je ooit ambitie gehad om profvoetballer te worden?

L: Nee.

S: Ik heb twee jaar bij de KNVB gevoetbald en toen mocht ik door naar het CSE in Zwolle. Ik heb dat uiteindelijk

niet gedaan omdat ik in Hardenberg op school zat en omdat ik op dat moment ook nog bij de KNVB voetbalde.

Waar erger je het meest aan en waar heb je veel respect voor op het voetbalveld?

L: Ik erger me het meest aan trainers die helemaal te keer gaan langs de lijn, onsportief gedrag en aan scheidsrechters die alles affluiten en erg partijdig zijn. Daarnaast heb ik ook wel veel respect voor scheidsrechters want volgens mij kun je het bijna nooit goed doen.

S: Dat de mannen zich soms wel iets teveel aanstellen, haha. Maar waar ik vooral respect voor heb is toch wel de scheidsrechters. Natuurlijk ook voor de tegenstander want ik vind dat je elkaar met respect moet behandelen op het voetbalveld, maar natuurlijk ook naast het voetbalveld.

Wat vind je van OZC als vereniging?

L: Ik vind OZC een leuke en gezellige vereniging. Doordat ik al zolang voetballen ik ook veel mensen en dat maakt het leuk.

S: Ik vind OZC een erg leuke en gezellige vereniging.

Wat vind je van de jeugdopleiding van OZC?

L: Ik ben op dit moment niet zo heel erg bekend met de jeugdopleiding, maar volgens mij is het in de loop van de jaren alleen maar beter geworden. Ik vind het een groot pluspunt dat alle jeugd samen is gegaan. Ze investeren volgens mij in goede jeugdtrainers wat belangrijk is, want daar leer je de basis.

S: Nu weet ik dat niet zo goed. Toen ik in de jeugd speelde heb ik het geluk gehad dat ik altijd in het eerste team zat, waardoor ik goed training kreeg.

Wat zou je graag anders zien binnen OZC en waarom?

L: Persoonlijk zou ik het mooi vinden als er sneller talentvolle meisjes door worden geschoven vanuit de jeugd naar de dames. Ik denk dat dit voor de ontwikkeling van de meiden alleen maar beter is. Daarmee bedoel ik dan vooral regelmatig mee laten trainen en af en toe een wedstrijd mee laten doen. Het lijkt mij mooi om uiteindelijk weer een dames 1, 2 en 3 te hebben. Waarbij het verschil tussen dames 1 en 2 niet zo groot meer is.

S: Dat er meer dames- of meisjesteams komen zou ik erg leuk vinden.

Waar zie je jezelf over 10 jaar binnen OZC?

L: Poeh, dat is een goede vraag. Ik durf het niet te zeggen. Ik voetbal nu al meer dan 10 jaar in dames 1 en dit zal over 10 jaar niet meer zo zijn. Wat ik dan wel doe, geen idee. Hopelijk met wat oude teamgenoten recreatief soms nog een balletje trappen.

S: Ik hoop dan nog in Dames 1 te mogen voetballen en misschien jeugdleidster van een meisjesteam te zijn.

Wie is je grote voorbeeld binnen het voetbal en waarom?

L: Hij voetbalt al een aantal jaren niet meer, maar Steven Gerrard vond ik een

geweldige voetballer een echte team- en clubspeler.

S: Lieke Martens toch wel. Hoever zij is gekomen en waar zij nu speelt lijkt me echt wel een meisjesdroom. Ook de manier hoe ze voetbalt vind ik echt gaaf om te zien.

Kijk je wel eens op tv naar voetballen? Welk team zie je het liefst?

L: Jesper kijkt het liefst de hele zondag voetbal, wat ik zonde vind van de dag maar ik kijk zo toch wel regelmatig mee. Daarnaast ben ik voor Ajax en daar kijk ik dan ook het liefst naar.

S: Ja, ik kijk vooral naar de grotere clubs zoals Barcelona en Juventus. Dat vind ik

echt mooi voetbal om te zien. Maar van de Eredivisie vind ik Ajax het mooist om naar te kijken.

Ga je wel eens naar een wedstrijd van het betaald voetbal of Nederlands elftal?

L: Af en toe naar wedstrijden van betaald voetbal.

S: Ik ga af en toe naar Ajax met mijn vader.

Kijk je het liefst naar heren of damesvoetbal en waarom?

L: Over het algemeen herenvoetbal, omdat dit allemaal net iets sneller gaat. Al vind ik het wel leuk om naar het Nederlands dameselftal te kijken.

S: Toch wel het liefst naar herenvoetbal moet ik toegeven. Alleen ik vind dat het Nederlandse dames elftal ook erg mooi voetbal speelt en leuk is om naar te kijken.

Wat vind je het grootste verschil van damesvoetbal t.o.v. het herenvoetbal?

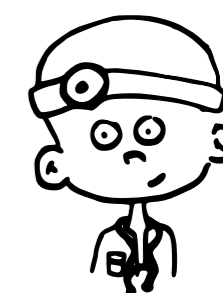
L: Heren zijn fysiek sterker dan vrouwen. Dit zie je in snelheid, duelkracht en manier van schieten. Daarentegen liggen mannen ook veel meer op de grond en zeuren ze veel meer. Dit hebben vrouwen een stuk minder.

S: Bij heren voetbal gaat alles wat sneller en ligt het tempo vaak hoger.

Wat zou je nog kwijt willen over het voetbal bij OZC?

L: Eigenlijk niks.

S: Ik zou graag zien dat Dames 1 en het eerste van OZC wat hoger te kunnen komen voetballen.

woord: Flip Vellinga • beeld: FootballEquals

OZC WAS VOOR MARY EEN FANTASTISCHE PERIODE

We spreken elkaar een dag na het wonder van Madrid, de masterclass van Ajax in een volgepakt Estadio Santiago Bernabéu. Uiteraard heeft Mary Kok-Willemsen met belangstelling gekeken. Ze heeft genoten en prijst de volhardendheid van Erik ten Hag, die trainer die in Amsterdam al zo dikwijls onder vuur heeft gelegen, maar vasthoudt aan zijn filosofie. Een middenveld met louter voetballers: Schöne, De Jong en Van de Beek. Dát is wat voetbal zo mooi maakt en Mary ook zo aanspreekt, misschien juist wel omdat het in strijd is met de wetten van het internationale voetbal, waarin coaches vaak grote en fysiek sterke middenvelders opstellen.

‘Ik was een echt straatschoffie’

Mary Kok-Willemsen denkt graag anders. Ze heeft zich in de jaren negentig laten inspireren door Louis van Gaal. Nog altijd is ze een bewonderaar. ‘Van Gaal is bereid het verlies op korte termijn te accepteren en te investeren in spelers waarvan hij weet dat ze het elftal uiteindelijk sterker maken.’

Ze is idealistisch, maar ook realistisch. Soms loop je tegen grenzen aan, dan moet je verder kijken. Het overkwam haar tijdens haar periode als trainer van de vrouwen van OZC. Mary was jong, 18 nog maar, toen ze aan de klus begon. Terugkijkend op haar verblijf in Ommen zegt ze dat ‘een fantastische periode is geweest’.

Enthousiast formulerend: ‘Natuurlijk was het een bijzondere gewaarwording. Ik werkte met speelsters die veel ouder waren dan ikzelf. Greetje Hallink bijvoorbeeld was toen geloof ik al 34 (30, red.). Toch was er vanaf de eerste dag wederzijds respect. Ik merkte al heel snel: dit is een team. Ik werd daarnaast geweldig opgevangen door Ina en Gerrit Makkinga. Zij boden mij een tweede huis en leerden mij de wereld binnen de club kennen. Ik kon altijd bij ze terecht.’

In sportief opzicht beleefden de vrouwen OZC onder leiding van Mary een toptijd, met drie promoties. ‘Ik heb direct gezegd: zo gaan we het doen. Dan is het mooi dat je daarin wordt gesteund. Nadat we de 1e klasse hadden bereikt, ontstond een nieuwe situatie. Ik wilde naar de hoofdklasse, was jong en ongeduldig. OZC was daar nog niet klaar voor. Dan moet je respect tonen voor de mensen die anders in het proces zitten. Dat was het moment waarop ik besloot om verder te gaan kijken, ook omdat ik op dat al werkzaam was bij het vrouwenteam van NEC in Nijmegen.’

C1-JUNIOREN

Naast de vrouwen van OZC heeft Mary zich in Ommen destijds ook ontfermd over de C1-junioren. ‘Een fantastische spelersgroep, met jongens als Sjoerd Bootsma en Leon Makkinga. Toen ik vertrok heb ik tegen ze gezegd: ik kom ooit terug als jullie in het eerste elftal spelen. Ik wilde met die jongens de hemel bestormen. Helaas is het nooit zover gekomen.’

Voetbal is voor de charmante Mary al vanaf haar jeugd a way of life. Ze begon op relatief late leeftijd met het spelen in competitieverband, wat vooral te maken had met haar achtergrond als zevende dag adventist. De wekelijkse rustdag van het kerkgenootschap is de zaterdag, waardoor de jonge Mary vooral

Mary als voetbalster met dames 2 van OZC tijdens het prestigieuze internationale vrouwenvoetbaltoernooi in Gramsbergen.
 Staand: Diederik Makkinga, Geralda Kroese, Margreet ??, Marjan Meulenkamp, Greetje Hallink-Merjenburgh, Ria Waterink-Olthof, Karin.
 Zittend: Melissa van der Sligte, Ina Makkinga, Silvia Bakker, Mary Kok-Willemsen, Cora Bakker en Theo Vijn

Foto: vv Gramsbergen

op straat voetbalde. Lachend: 'Ik ben echt een straatschoffie.' Buurtgenootjes vroegen haar of ze training wilde geven. Dat vond ze zó mooi dat al snel duidelijk werd dat haar toekomst in het trainersvak zou liggen. Haar kracht is haar gedrevenheid. Daarnaast houdt ze er een uitgesproken mening op na. 'Ik ben inderdaad veeleisend voor de spelers. Het begint met intrinsieke motivatie, maar tijdens trainingen moet je er alles uithalen. Dan mag je een groep best uitpersen. Van Louis van Gaal heb ik geleerd dat je niet star aan spelsystemen moet vasthouden. Het gaat niet om systemen, het gaat om principes. De kernkwaliteiten van de spelers moet je maximaal benutten. Het is de kunst van een trainer om te kijken waar een speler op termijn kan komen.'

PRACHTIGE CARRIÈRE

Mary (41) kan ondanks haar relatief jonge leeftijd nu al terugkijken op een prachtige carrière. Haar cv is er één om in te lijsten. In het seizoen 2007-2008 ging ze aan de slag als hoofdtrainer van FC Twente. Daarvoor was ze al aangesteld als manager vrouwenvoetbal bij de club. In haar vierde jaar in Enschede leidde ze de ploeg naar de landstitel. Daarna kreeg ze een andere functie binnen de organisatie, namelijk die van hoofd vrouwenvoetbal. De uitdaging was om het vrouwenvoetbal binnen FC Twente verder te professionaliseren, zowel op technisch als commercieel gebied. Samen met hoofdtrainer Arjan Veurink realiseerde ze vier landstitels en twee BeNe-League titels. Door het opstarten van een Businessclub Vrienden van de FC Twente vrouwen liet Mary bij haar vertrek in 2015 een Businessclub achter, die jaarlijks 750.000 euro aan funding genereert.

Terugkijkend op die periode: 'Ik werd getipt dat er een heel talentvol meisje bij ons in de C2 voetbalde. Het bleek Jill Roord zijn. Waarom zit ze niet bij ons in de Academie, wilde ik direct weten. Nee, niet bij de meiden, bij de jongens. We hebben haar overgeheveld en kijk wat ze heeft bereikt. Je moet kinderen kansen geven en bereid zijn talent te ontwikkelen, dan gaan ze ons verrassen. We zijn in dit land heel goed in feestjes vieren, maar er wordt veel te weinig verantwoordelijkheid genomen. Nederland heeft te weinig een sportklimaat. Je moet kinderen helpen, dan zijn ze uiteindelijk van waarde in de maatschappij.'

Met die insteek is Mary in 2016 ook de FootballEquals Foundation gestart, die zich richt op het helpen realiseren van gender equality via voetbal. Daarbij kijkt ze niet alleen naar Nederland, maar ook over de grens. In februari nog heeft

ze een bezoek gebracht aan Gambia. Ze is er trots op dat de Academie inmiddels met 90 kinderen werkt, waarbij jongens en meiden gelijke kansen krijgen. De filosofie is helder: voetbal als metafoor. Maar ook: 'Hoe staan wij als volwassenen in de maatschappij?'

Mary: 'Met de FootballEquals Foundation zetten we ons ervoor in dat ieder talent zich op een professionele manier kan ontwikkelen, ongeacht afkomst of geslacht. De talenten van vandaag zijn de gender equality ambassadeurs van morgen. Daarom integreren wij deze vanzelfsprekendheid zo vroeg mogelijk. We werken samen met het bedrijfsleven, kennis- en onderwijsinstellingen, overheden, clubs en bonden om wereldwijd, via voetbal, een nieuwe maatschappelijke standaard te zetten.' De boodschap is duidelijk: 'Als we voor elk talent gelijke kansen kunnen realiseren binnen de voetbalwereld, kan het overal.' Ze heeft haar draai gevonden in die nieuwe rol en sluit een terugkeer als clubcoach in de voetballerij definitief uit. Slechts de functie van bondscoach is bespreekbaar. 'Dat sluit ik niet uit.'

Met het WK voetbal vrouwen voor de deur heeft Mary de verrichtingen van de nationale ploeg de afgelopen maanden met speciale belangstelling gevolgd. Over de kansen van Oranje laat zich gematigd optimistisch uit: 'Het team is prima, maar de selectie is vrij smal. Je ziet dat Sarina Wiegman het toernooi om de Algarve Cup ook heeft gebruikt om te experimenteren. Laat ik het zo zeggen: de Oranje Leeuwinnen behoren tot de outsiders. Amerika zie ik als een van de grote favorieten. Daarnaast is het fantastisch om te zien hoe Spanje zich ontwikkelt. Het wordt hoe dan ook een mooi toernooi. Ik kijk er naar uit. Vind het ook mooi om te zien hoe Shanice van de Sanden zich in de ploeg heeft gespeeld. Ik heb haar meegemaakt bij FC Twente, nu speelt ze bij Olympique Lyon, misschien wel de beste club in de wereld. Dat bedoel ik met investeren in talent.'

woord: Mannes Schoppink • beeld: Henk van Elburg

BERTUS DUNNEWIND AL BIJNA 25 JAAR HOOFDSPONSOR

**‘OZC en zaterdagmiddag
horen voor mij bij elkaar’**

OZC bestaat 60 jaar, maar er is nog een jubileum. **Dunnewind Groep** is aan het eind van dit kalenderjaar 25 jaar hoofdsponsor van de **Ommer Zaterdag Club**. Alle redenen om daarover Bertus Dunnewind uitgebreid te interviewen. Bertus mag dan geen directeur meer zijn, voor de voetballers is hij altijd min of meer het gezicht van het bedrijf gebleven. Bertus gunt ons een kijkje achter de schermen, vertelt hoe hij over OZC denkt en neemt ons mee in zijn skybox.

DRIEMANSCHAP

Bertus Dunnewind bracht zijn jeugd door op een kleine boerderij aan het Ommerkanaal. Hij had zijn vader achterna kunnen gaan, die melkrijder voor

boeren uit de omgeving was. Dat zag hij niet zo zitten. Bertus (meestal uitgesproken als Bettus) was iets heel anders van plan: emigreren naar Canada. Door een uiterst geringe hartafwijking viel die droom echter in duigen. Bertus, die op dat moment als boerenknecht werkte, ging niet bij de pakken neerzitten. Hij kwam terecht bij een eierveiling in Ede en solliciteerde vervolgens, toen hij verkering had gekregen met zijn latere vrouw Jantina, als vrachtwagenchauffeur bij transportonderneming Van Elburg uit Ommen. Daarna kwam hij te werken bij een ander transportbedrijf, Remmink uit Den Ham. Hier deed hij er ook een stukje administratie bij. Weer later werd Bertus venter bij bakker Woertink. Overall deed hij de nodige ervaring op, tot hij in maart 1962

Bertus Dunnewind

2001: Feest bij de spelers, staf en sponsor van OZC1 na het behalen van het kampioenschap in de 3e klasse

besloot om voor zichzelf te beginnen. ‘Als vrachtwagenchauffeur had ik werk genoeg, probleem was dat ik geen monteur was,’ vertelt de inmiddels 83-jarige Bertus over hoe ‘Dunnewind-Gerrits’ ooit van start ging. ‘Mijn broer Jan en onze kennis Frits Gerrits waren dat wel en hielpen me in de avonden met reparaties. We besloten in de bouwvakvakantie van 1962 om samen verder te gaan. We kochten er in augustus van dat jaar twee auto’s bij. Jan en Frits waren prima monteurs en ik deed de administratie en was het gezicht naar buiten toe. In die tijd sloten we ook een contract af voor gladheidsbestrijding. In de strenge winter van ‘62-‘63 konden we gelijk aan de bak.’ Dunnewind-Gerrits, dat aanvankelijk aan de Alteveerweg net buiten de kom van Ommen was gevestigd, breidde snel uit. ‘We namen bijvoorbeeld regelmatig andere bedrijven uit de buurt over. Dat kon zijn doordat zo’n bedrijf failliet was gegaan of simpelweg omdat men ermee stopte. Regelmatig werden we ergens gevraagd om grondwerk te verrichten. Daarom besloten we in

1970 om een eigen aannemersbedrijf te beginnen. Dat deden we samen met een onderaannemer uit Hardenberg. Op die manier ontstond de NONAK, de Noord-Oost Nederlandse Aannemers Combinatie. Dat laatste woord schreven we expres met een k, want als je NONAK omdraaide kreeg je KANON. De NONAK zorgde voor de aanleg van wegen, fietspaden, bruggen en rioleering bij uitbreidingsplannen, maar ook hebben we het historische centrum van Ommen helpen renoveren.’

VERANDERINGEN

Gaandeweg kwamen er steeds meer werknemers bij. Frits Gerrits werd ziek en nam afscheid als compagnon in 1987. Hij overleed in 2004. In 1992 trok ook broer Jan (1938-2008), die lange tijd verantwoordelijk was geweest voor het bietentransport, zich op doktersadvies terug uit (de directie van) het bedrijf. ‘De naam Dunnewind-Gerrits dekte de lading zodoende niet meer. Dat ‘Dé-Gé’ hielden we wel en op die manier ontstond de Dunnewind Groep.’ In 1989 kwam Bertus’ oudste dochter Edith in

het bedrijf. ‘Ik ging er eigenlijk vanuit dat ik op termijn de zaak aan derden zou verkopen en had nooit verwacht dat zij ambities zou hebben mij op te volgen. Uiteindelijk heeft zij in 1996 het bedrijf overgenomen en daar ben ik hartstikke trots op. Zelf kom ik nog wel bijna dagelijks op het bedrijf en hou me dan vooral bezig met onroerend goed.’ Bertus omschrijft de Dunnewind Groep als ‘een maatschappelijk bedrijf en een sociale partner voor onze klanten’. ‘We willen heel graag meedenken in oplossingen. We doen ook graag moeilijke dingen bijvoorbeeld. Zo herinner ik me bijvoorbeeld dat we eens een huis op een wagen hebben verplaatst van de Haarsweg naar Juniperus. Dan heb je de hele weg wel nodig! We deden het op een zaterdagmorgen heel vroeg. Natuurlijk was er ook politie bij, want we mochten geen auto’s op de weg tegenkomen. Het was niet alleen de operatie zelf, ook de voorbereiding kostte veel tijd. Al met al vond ik het heel bijzonder, misschien staat het huis er nog wel.’ Als je 80 geworden bent, kijk je onwillekeurig regelmatig terug. Voor Bertus is

dat niet anders. Hij mag dan succesvol ondernemer worden genoemd, hij is er de man niet naar buiten zijn schoenen te gaan lopen. 'Het is niet altijd van een leien dakje gegaan, het ging soms ook met vallen en opstaan. Over het algemeen kan ik zeggen dat het in de loop der jaren met de Dunnewind Groep redelijk positief is verlopen. Toch zal ik niet vergeten dat we ook een moeilijke tijd hebben gekend. Het is wel weer goed gekomen, dat moet ik er direct aan toevoegen. Er werken momenteel zo'n zestig mensen bij ons bedrijf. Veel werknemers lopen al heel lang bij ons. Het verloop is niet groot en dat zegt zeker iets. Trots vind ik niet het goede woord, morgen kan het immers allemaal weer anders zijn. Dankbaar verwoordt beter hoe ik het voel.'

HOOFDSPONSOR

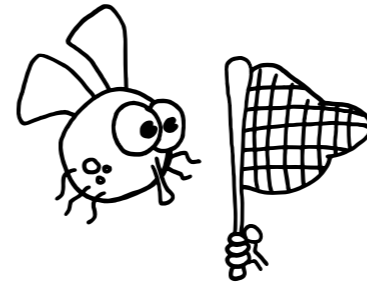
Bertus is met zijn bedrijf sinds 28 december 1994 hoofdsponsor van OZC Ommen. De contracten zijn nog bewaard gebleven, het ging destijds om een jaarlijks sponsorbedrag van 5.500 gulden. Bertus weet nog goed hoe het allemaal begon. 'Van enige werknemers hoorde ik dat Renger Lindenberg ermee zou stoppen. Ik ben direct op hem afgestapt en vroeg of dat juist was. Renger was het inderdaad van plan en had er geen problemen mee dat ik de sponsoring over zou nemen. Het was een heel andere tijd dan nu, die 5500 gulden is anno 2019 natuurlijk een schijntje. In het begin kon je de BTW er nog weer afhalen, nu betaal je het erbij. En het was in die tijd ook nog geen 21 procent.'

De vraag moet toch worden gesteld: heeft Bertus in zijn jonge jaren zelf ook gevoetbald? De aangesprokene lacht breeduit, maar windt er geen doekjes

om. 'Nee joh, daar had ik toch helemaal geen tijd voor! Op zaterdag moest er worden gewerkt. Ik weet nog dat ik ooit als boerenknecht begon. Ik was daarbij zelfs nog in de kost. Eén keer per drie weken had ik een zondagavond vrij. Of ik links- of rechtsbenig zou zijn? Ik denk rechts! Ja, dat mag je inderdaad ook anders opvatten.'

UITWEDSTRIJDEN

Sinds jaar en dag bezoekt Bertus op zaterdagmiddag zowel de thuis- als de uitwedstrijden van het eerste elftal van OZC. Hij ziet dit ook als een stukje ontspanning. 'Zeker als je de hele week druk geweest bent op je bedrijf, allerlei afspraken hebt gehad en overall hebt vergaderd, heeft die zaterdagmiddag iets en dat is heel belangrijk voor mij. Dat moet je ook hebben, je kunt niet continu bezig blijven, de boog kan, zoals dat zo mooi heet, niet altijd gespannen zijn.' Jarenlang bezocht Bertus uitwedstrijden van OZC samen met legendarische supporters aan 'Bats' Makkinga, Mink Abma, Hendrik Paarhuis en 'Appie' Seinen. 'In de auto op de heen- en terugweg heeft zich heel wat afgespeeld. Makkinga was voor Ajax, Paarhuis voor PSV. Nou, dan snap je wel waar de discussies in de auto over gingen! Hoe vaak ik niet gezegd heb 'jongens, kalm aan!'. Maar het was altijd gezellig.' Abma's gehandicapte zoon Enne ging eveneens regelmatig mee naar uitwedstrijden. Bertus koestert de bijbehorende plezierige herinneringen. 'Als er iemand jarig was geweest, gingen we op de terugweg ergens iets met elkaar drinken. Kwamen we vanaf Hardenberg, dan gingen we naar De Bootsman, vanaf Zwolle naar Het Roode Hert en vanaf Lemele naar de Nieuwe Brug. Abma's zoon had daar

ook schik van. Als we in de buurt van een van die cafés kwamen, riep hij al: 'Cola, cola!'. Dat zat kennelijk helemaal in zijn systeem.'

EIGEN SKYBOX

In de koude wintermaanden zit Bertus bij thuiswedstrijden in zijn eigen verwarmde skybox op de tribune van sportpark Westbroek. 'Het bestuur gaf daar toestemming voor, op voorwaarde dat er bij slecht weer ook andere mensen in mochten. Dat mocht natuurlijk. Het kacheltje is vaak geen overbodige luxe. Ik heb er de Zwolse Courant nog eens mee gehaald. Een verslaggever bekeek allerlei sportaccommodaties en kwam op die manier ook bij OZC. Mijn

skybox noemde hij dat hok. Dat vond ik niet prettig. Ik heb die verslaggever dan ook even aan de lijn gehad. Dat doet hij dus niet weer, maar dat hoeft je niet op te schrijven, hahaha! De tijd schrijdt voort. Makkinga, Paarhuis en Seinen zijn in de loop der jaren overleden en Bertus heeft zoals gezegd eveneens reeds de leeftijd der 'zeer sterken' bereikt. 'Zijn jullie nog geen 80? Wees er blij om! Ik hoop nog lang van OZC te mogen genieten. OZC en de zaterdagmiddag horen voor mij bij elkaar. De meeste jongens ken ik van naam en anders wel van gezicht, al was dat vroeger misschien meer dan nu. Die skybox is mooi, maar aan het veld beleef je het wat meer. Als het tenminste een beetje lekker weer is.'

Een willekeurig verslag...

UT ZESDE HEEFT OPNIEUW PECH (1-3)

Vandaag een verslag geschreven vanuit huize Schoap. De plek waar ut zesde wekelijks haar derde helft voortzet, de echte discussies over voetbaltactiek worden gevoerd en waar 's wereld meest legendarische filmbeelden worden opgenomen. Het schrijven ging overigens niet geheel van een leien dakje. Vanwege het ontbreken van Word werd uitgeweken naar de mailaccount van Schoap om wat verzinsels te noteren. Helaas bevond zich op zijkant van de muis van Schoap een knop 'vorige' waardoor Skeert tot drie keer toe het verslag vernietigde...

Maar goed, de wedstrijd, want daar gaat het u allen natuurlijk om. De wedstrijd van vandaag begon zoals altijd aan de lijn van veld twee. Aldaar bleek al snel dat coach Hummel het weer eens liet afweten. Dit keer was schaamte de reden. Afgelopen week had ons tactisch brein zich schandalig gedragen bij Schoap op de bank. Als enige verkondigde hij de opvatting dat Cilissen wel degelijk penalty's kon stoppen. Hij liep daarbij rood aan en schijnt als een ware

Louis tekeergegaan te zijn. Uitslagdinho nam de hooners waar en stuurde ons als volgt de mat op:

Doel: Haas

Verdediging: Kapper Paul, Skeert, Schoap en De Neus

Middenveld: Centsation, Gezoes en Deef

Aanval: Keepie, Johén en DD

Wissels: Deurmat en Uitslagdinho

Mascotte: afwezig

Scheidsrechter: Voer

De eerste helft speelde ut zesde zwak. Het liep niet, althans, niet bij ons. De tegenstander was gevaarlijker en zette ons structureel vast. Toch kregen wij via Johén een paar keer levensgrote kansen. Sinds Johén in een van Groningens kroegen echter Amandré heeft gescoord, lukt het scoren op het veld niet meer. SVI scoorde makkelijker en kwam verdiend op voorsprong uit een corner. Vlak voor rust haalde Haas nog een trucje uit. Hij nam eerst een bal verkeerd aan en probeerde vervolgens zijn moeder, vrouw, schoonzus en neefje te imponeren door de bal onder druk toch nog naar Skeert te spelen. Dit mislukte

jammerlijk. Vervolgens kwam hij onzinnig uit, waardoor de 0-2 een feit was.

Gaat er in ieder geval nog één het duel aan. Klik op de foto voor meer.

In de rust kwamen we tot de conclusie dat het niet liep. De een vroeg meer inzet, de ander wat minder passiviteit. Uitslag zweeg. Haas ook. Uiteindelijk bracht DD uitkomst. Hij offerde zichzelf op en bood aan om de tweede helft wissel te staan. De Neus werd ook gewisseld. Hij was een paar week terug vergeten om bier mee te nemen. De komende weken staat hij er vaker naast.

En hier kon Haas niet meer bij, maar de rest komt ook niet zo heel erg ver van de grond.....

De tweede helft draaide ut zesde de rollen om. Skeert schoof door om een beetje terror op het middenveld te brengen. Gezoes stuurde de aanval aan en Schoap ging één op één spelen. Dit deed hij voortreffelijk. Voor de wedstrijd had hij samen met onze aanvoerder zo'n 20 dikke gehaktballen gegeten. Hij kon daardoor voldoende energie in de wedstrijd knallen. Ut zesde was heer en meester. Al snel maakte Gezoes

de aansluitingstreffer door -na eigen zeggen- een wereldgoal te maken. Ut zesde bleef kansen krijgen. O.a. via Johén, die gingen mis. Ook Skeert had nog een vlammend schot. Zijn schot werd met gevaar voor eigen leven vlak voor de lijn gekeerd door een ietwat gezette verdediger. Ondertussen zat Bassie met een laffe schouder toe te kijken. Vlak voor tijd gaf Voer opeens een penalty aan SVI vanwege duwen door Deef. Deef zag dit zelf totaal anders. De penal ging er in. Ut zesde verloor met 1-3. Beetje kut, maar ja...

Skeert en Uitslagdinho

Met vriendelijke groet,

Geert

Skeert, de terrorist, kon het tij ook niet doen keren. Klik op de foto voor meer. Na de wedstrijd had Johén geen bier meegenomen. Keurig volgens het geen-bier-meebreng-rooster bij thuiswedstrijden. Deze werden denkbeeldig naar binnen gekloekt, waarna Centsation en Johén de douches opzochten. Centsation probeerde Johén aldaar met een zwoele stem shampoo aan te bieden. De geilbeer! Haas zat er wat sacherijnig bij vanwege zijn geplande BOB-activiteit. Op zich was dat ook wel eens goed voor hem. Vorige week heeft hij zijn sporttas bij Jipp's Pup laten logeren. Deze is keurig naar huis komen lopen door de schimmel. Na al het douchegeweld zochten we de kantine op. Aldaar verzorgde Skeert de bitterballen en haalde Schoap opvallend vaak bier.

De derde helft eindigden we zoals gebruikelijk bij Huize Schoap. Daar lieten we tot drie keer toe Lazaros komen met wat eten, hapte De Neus op iedere opmerking dat hij gekoekoekt was en probeerde Uitslagdinho -via Gezoes- Anneloes te verleiden met louche praktijken.

Schoap, De Neus, Bassie, Gezoes,

FOTO

SPONSORING DOOR DE JAREN HEEN

woord: Henk Steen • beeld: Henk van Elburg

Van een kleine club enthousiastelingen is OZC uitgegroeid naar een gezonde vereniging met meer dan 700 leden. Zaterdags op wedstrijd-dag en doordeweeks op de trainingen zorgen jong en oud voor een gezellige drukte op sportpark Westbroek.

DE EERSTE SHIRTSPONSORS

Zestig jaar geleden was van sponsoring nog geen sprake. Wie bij de club wilde moest behalve voetbalschoenen, vaak voorzien van een stalen neus, een shirtje en een broek kopen. Van sponsors had nog niemand gehoord of het moest een goedwillende oom of tante zijn geweest die je op het eerste shirt trakteerde. Pas tientallen jaren later kwamen de eerste gesponsorde elftallen in beeld. Natuurlijk het vlaggenschip als eerste. Namen als RABO Bank, de Lindenberg, Univé en zelfs een Urker vis-handel waren te zien op de borst van de OZC helden. Momenteel is de Dunnewind Groep al jaren hoofdsponsor van ons 1e elftal. Oude elftalfoto's laten sponsors zien die OZC door de jaren heen heeft gehad. Langzamerhand kregen ook de lagere elftallen en jeugdelftallen meer met shirtsponsoring te maken. Herman Steen van het erkende verhuisbedrijf en Albert Visscher van Univé zorgden ervoor dat ook lagere en jeugdelftallen aan bod kwamen. Opzien baarde het shirt van autoschade Cees Huysmans, die het shirt tooide met een enorme verfspuit. Nu in 2019 zijn er geen elftallen meer die het zonder sponsorshirt of shirtsponsor moeten doen.

MAATSCHAPPELIJK BELANG

Sponsoring heeft volop zijn intrede gedaan en is niet meer weg te denken uit de sportwereld. OZC staat wat dat betreft nog maar in de kinderschoenen. De komende jaren zal een steeds groter bedrag uit sponsoring, deel moeten gaan zijn van de jaarlijkse exploitatie. OZC heeft sinds 2009 een prachtige nieuwe accommodatie op sportpark Westbroek. Maar ook daar zullen op termijn kosten ontstaan voor onderhoud en investeringen. Daarnaast is er jaarlijks een behoorlijk bedrag nodig voor de trainer salarissen. Natuurlijk moet niet ten koste van alles een trainer binnen worden gehaald. Alles heeft zijn grenzen, ook voor OZC. Deze kosten alleen maar te laten dragen door contributies is niet wenselijk. Voetbal moet voor iedereen toegankelijk zijn en blijven.

ONDERNEMERSCLUB OZC

In deze tijd dienen zich ook andere vormen van sponsoring aan. OZC heeft in de Dunnewind Groep nog steeds een hoofdsponsor. Bij clubs om ons heen is het steeds vaker een collectief van een aantal ondernemers die gezamenlijk het hoofdsponsor-schap voor hun rekening nemen. Bij de jeugdafdeling JCO van OZC en OVC'21 is dat ook het geval. Onder de sponsornaam trOts hebben zich een groot aantal sponsors aangesloten die JCO jaarlijks financieel ondersteunen. De namen van deze gulle gevers staan op de zuilen op het sportpark. Ook staat hier het bord met de leden van de ondernemersclub. Een kleine dertig leden zorgen jaarlijks voor een mooi bedrag voor OZC. Als tegenprestatie worden jaarlijks een aantal activiteiten georganiseerd waarvan een bezoek aan een betaald voetbalwedstrijd er één van is. De laatste jaren was dat de wedstrijd Heracles Almelo-Ajax. Uniek sponsorschap Zaterdags wappert bij het hoofveld fier de vlag van onze hoofdsponsor, de Dunnewind Groep die in het jaar dat OZC zestig jaar bestaat het contract opnieuw met een jaar verlengde en daarmee 25 jaar onafgebroken hoofdsponsor is van onze 1e selectie. Mooier kan een jubileum jaar niet ingegaan worden.

G VOETBAL

KNVB: 'NORMAAL WAT NOR- MAAL KAN, SPECIAAL WAT SPECIAAL MOET'

De KNVB organiseert sinds 1986 competities voor voetballers met een beperking. Inmiddels hebben ruim 350 verenigingen één of meer G-teams. Ook Ommen heeft sinds 2011 een G-voetbalteam. Bijzonder is dat dit team een gezamenlijk initiatief is van OVC'21 en OZC. Elke donderdagavond wordt er op het veld van OVC'21 training gegeven door een enthousiast team van begeleiders. In de winter traint men in de zaal.

Op Koninginnedag in 2011 dronken Ard Veurink en Ronnie Huizing samen een biertje toen ze op het idee kwamen om te starten met G-voetbal in Ommen. Twee weken later zaten ze weer bij elkaar om hun plan verder uit te denken. Ze lieten er geen gras over groeien. Samen met een enthousiaste werkgroep werd het G-voetbal in Ommen binnen ongeveer zes weken een feit. In september 2011 was de aftrap van het

woord: Paula Weitkamp
en Koen Schuurman
beeld: Henk van Elburg

WAT IS G-VOETBAL?

G-voetbal is net als al het andere voetbal, maar dan waar nodig aangepast aan voetballers met een beperking. Een aantal spelregels zijn anders. Het veld en de doelen zijn kleiner, een speler mag buitenspel staan en er mag onbeperkt worden gewisseld. Máár: hands is ook in het G-voetbal hands. Er zijn thuis en uitwedstrijden en net als in alle andere competities speelt iedereen om te winnen. En om plezier te hebben natuurlijk! G-voetbal staat voor meer dan alleen voetbal. Eigenlijk is voetbal bijzaak, het gaat om alles er omheen: motorische vooruitgang, sociale vaardigheden opdoen, ergens bijhoren en onderdeel uitmaken van een groep. Dus eerst vrienden maken.

Er is maar één team en er wordt geen onderscheid gemaakt op leeftijd of beperking. Een voorwaarde is dat de spelers zelfstandig van en naar de voetbal kunnen komen. (fysiek en geestelijk.

Ard Veurink bij de kick-off van het G-voetbal in Ommen. De onthulling van het logo wordt gedaan door Willem van Wijngaarden (voorzitter vv OZC) en Willy Klein Kromhof (voorzitter OVC'21).

'Voetbal is voor iedereen!'

EEN EIGEN TENUE

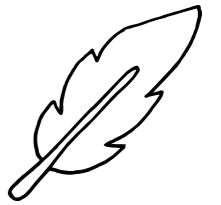
Een voorwaarde voor het nieuwe tenue is, dat de spelers een shirt krijgen waar ze trots op kunnen zijn en dus werd door Niek Hogeman een origineel shirt en logo ontworpen. De basis voor het shirt bestaat uit de kleuren van de gemeente Ommen. Restaurant Flater uit Ommen werd gevraagd voor de sponsoring van het shirt. Eigenlijk deed Flater niet meer aan sponsoren, maar dit was een initiatief waar ze wel wat mee wilden doen. Op de shirts van de G-voetballers staat een aangepast logo van Guus Flater. Normaal heeft hij een pilsje in de hand, maar deze Guus heeft een glas 'ranja' in zijn hand.

Jan en Minie de Wilde Fonds (BOLD) Bijoprichting van het G-voetbal is een belangrijke rol weggelegd voor het Jan en Minie de Wilde Fonds. Vanaf de eerste dag ondersteunen zij het G-voetbal financieel. Samen met een trouwe groep sponsoren kan het G-voetbal op een gezonde basis worden uitgevoerd.

DE TRAINING

Trainingen hebben een vaste vorm. Structuur is heel belangrijk.

1. Warm lopen
2. Rekken en strekken
3. Baltechnische zaken
4. Oefening waarbij creatieve invulling en motorische ontwikkeling voorop staat.
Bijvoorbeeld het gebruik van een ladder om voeten en hoofdcombinatie te stimuleren.
5. Ranja momentje. Voor iedereen even rust en het moment om even bij elkaar te komen. Bijzondere momenten zoals verjaardagen worden dan gevierd.
6. Partijvorm; er wordt tegen elkaar gespeeld
7. Penalty's, deze penalty's worden ook altijd gedaan op toernooivorm. En dit onderdeel is zowel bij training als toernooien de afsluiter.

DOOR DE OGEN VAN Ouders

G-is niet alleen onmisbaar voor de spelers, ook ouders zien G-voetbal als heel belangrijk. Drie trotse ouders vertellen over wat het met hen doet als ze hun kind zien voetballen. Zo vindt vader Freek het geweldig om te zien dat er bij het scoren 'professioneel wordt gejuicht zoals bij Barcelona' en moeder Ria vertelt dat bij G-voetbal iedereen in zijn of haar waarde gelaten wordt. De zoon van moeder Anita is aanvoerder van het team en daar is ze best trots op.

'Spelers en begeleiders zetten met elkaar een supermooi spel neer'

Naam: Ria van der Boon
Moeder van: Rick

Wat fijn dat er een aantal jaren geleden een G-voetbalteam in Ommen is opgericht! Dit was een schot in de roos, want er waren direct veel deelnemers. Mijn man en ik staan nu wekelijks bij de trainingen en als het team een toernooi moet spelen dan proberen we daar ook altijd bij te zijn.

WAT EEN PLEZIER

Wat een genot om te zien hoe de deelnemers en de vrijwillige begeleiders met elkaar een supermooi spel daar neerzetten en wat een plezier hebben ze allemaal. De reguliere voetbalteams kunnen hier een voorbeeld aan nemen want elke deelnemer wordt in zijn of haar waarde gelaten. Het is ook mooi om te zien hoe de groep gegroeid is in techniek en samenspel. Tijdens het jaarlijkse All-in toernooi hebben alle teams veel plezier met elkaar. De G-voetballers liggen dan ook goed in de groep. Dit is nou een voorbeeld van integratie! Ons eigen toernooi wat in mei gesponsord wordt door Flater is ook altijd een happening. Alle begeleiders, wel of niet in het veld, hebben een dikke pluim verdiend. G-voetbal ga zo door!

'Menig niet G-voetballer kan een voorbeeld nemen aan deze sporters'

Naam: Freek Huisjes
Vader van Erik-Jan

Als vader van Erik-Jan ben ik donderdag 's avonds meestal aanwezig bij de trainingen van het G-voetbal. In de zomer op het veld en 's winters in de Slaghen. De trainingen worden verzorgd door een ploeg enthousiaste mensen die in 2018 zijn beloond met de vrijwilligers pluim van de gemeente Ommen. Na de warming-up enkele rondjes lopen en dan beginnen de oefeningen; buikspieren, rekken, strekken, dribbelen, voorzetten en schieten op doel. Bij de één gaat het makkelijker dan bij de ander, maar de trainers weten iedereen te motiveren om er het beste van te maken. Hierna beginnen de onderlinge oefenwedstrijdjes in gele, groene of oranje hesjes.

MOOIE ACTIES

Als ouder doet het je goed om te zien dat iedereen enthousiast is en dat de pupillen helemaal opgaan in het spel. Je ziet ook na jaren van training (met veel geduld van de trainers) dat er een systeem ontstaat op het veld, dat er samen gespeeld wordt en men elkaar de bal gunt.

We genieten van de acties die sommigen maken. De één als harde verdediger en de ander als Messi. Draaien met de bal op de voet of zigzaggend om het doel te bereiken. De gewenste snelheid is er niet altijd en dan raak je de bal kwijt, maar als het wel lukt en er wordt daadwerkelijk gescoord, dan wordt dit professioneel gevierd zoals bij Barcelona.

NIET MOPPEREN EN SCHELDEN

Een ieder is bezig naar eigen kunnen en heeft er plezier in. Menig 'niet-G-voetballer' kan een voorbeeld nemen aan deze sporters. Er wordt niet gemopperd of gescholden op elkaar en de beslissing van de scheidsrechter wordt zonder gemok geaccepteerd. Na ongeveer anderhalf uur trainen gaat iedereen tevreden naar huis.

Een wedstrijd staat ten alle tijden onder de bezielende leiding van een scheidsrechter. Het G-voetbal in Ommen heeft naast een enthousiaste groep spelers en begeleiders, ook een eigen leidsman in de gelederen. (Bert Hurink en Cor Coenen)

'Ik heb niks met voetbal, maar G-voetbal is fantastisch'

Naam: Anita de Waard
Moeder van Rob

Toen in 2011 G-voetbal werd opgericht in Ommen kwam dit heel goed uit voor mijn zoon. Hij heeft namelijk een lichte beperking en daardoor kan hij niet in het reguliere voetbal spelen. Zelf heb ik helemaal niks met voetbal, maar het G-voetbal is fantastisch.

AANVOERDER

Mijn zoon is volgens zijn vader een sociale en tactische speler. Van fysiek voetbal moet hij het niet hebben. Na een jaar voetballen is hij aanvoerder geworden van het team. Daar ben ik best trots op. Mooi om te zien dat er ook een leuke klik is ontstaan tussen een groepje spelers. Een vriendengroep buiten het voetbal om. Zo zie je maar: sport verbindt.

Ik ben begeleider en het is elke donderdag weer een feest om bij de training te mogen zijn. Door netwerken binnen de groep hebben wij wedstrijden in de Eredivisie bezocht en we hebben zelfs een keer het Nederlands elftal in Amsterdam mogen aanschouwen! Dat zijn dan weer de kersen op de taart. De spelers gaan dan ook helemaal uit hun dak. Ik hoop het G-voetbal nog vele jaren te mogen begeleiden.

Speler Berry over het sluiten van vriendschappen in het team: 'Met een aantal spelers van dit team hebben we ook een groepsapp en we doen buiten de voetbal om dan ook leuke dingen samen. Zo zijn we al eens naar Zwolle geweest of naar de bioscoop. Ook appen we dan met elkaar over leuke dingen maar ook over voetbal. Het is gewoon heel fijn om te kunnen zeggen dat die jongens echt vrienden zijn. Daar draait het voor mij om bij voetballen: vrienden en plezier maken'

WIST JE DAT?

De G van G-voetbal heeft van oorsprong niets met gehandicapten te maken. Voordat de G-categorie er was, liep de indeling van de voetbalcategorieën tot en met F. De F-jes waren de jongste groep. Toen een nieuwe categorie moest worden benoemd, gebeurde dit automatisch met de G.

Voetbal is emotie! (Gerco de Jong en Erik Jan Huisjes)

DOOR DE OGEN VAN

Begeleiding

G-voetbal kan niet bestaan zonder het team van bevlogen begeleiders. Op dit moment bestaat het team uit elf; zeven mannen en vier vrouwen. Drie daarvan, Jos Hoekman, Floris Schinkelhoek en Miny Kortman, vertellen wat G-voetbal voor hen betekent.

FLORIS SCHINKELHOEK: *'Bij een doelpunt juichen beide elftallen'*

Ik werd door een collega gevraagd of het mij wat leek om de spelers van het G-voetbal te gaan begeleiden. Naast het feit dat het begeleiden van de groep me erg leuk leek, sprak het me ook aan dat het ging om een samenwerking tussen OVC'21 en OZC. Vanaf de eerste ontmoeting met alle begeleiders was er direct een klik met iedereen, de groep van de G-voetbal is echt een hechte groep met stuk voor stuk mensen die zich willen inzetten voor de spelers.

Na een korte periode bleek al snel dat er genoeg animo is in Ommen. Er waren ook een aantal spelers die voorheen bij andere teams zaten maar gezien de afstand niet meer konden voetballen. In het begin hebben we naast de wekelijkse trainingen een aantal wedstrijden tegen regionale G-voetbal teams gespeeld. Het eerste toernooi was het G-voetbaltoernooi in Windesheim. Voor de spelers en natuurlijk ook de begeleiding een spannende dag. Het was een zonnige dag en de spelers en begeleiding hebben vanaf de eerste minuut genoten van het toernooi.

PUUR GENIETEN

Na een jaar kwam het idee om in Ommen een G-voetbaltoernooi te organiseren. Sindsdien is het een jaarlijks toernooi waar elk jaar weer veel voldoening uit wordt gehaald. Bij elk doelpunt wordt door beide elftallen gejuicht, er wordt tussen de teams rekening met elkaar gehouden en je ziet elke speler puur genieten.

Een van de grootste voldoeningen die je als begeleider krijgt is het zien van de groei die de spelers doormaken op zowel sociaal als fysiek vlak. Spelers die door de jaren heen van een sociaal terughoudende houding zijn gegroeid naar een speler die uitbundig juicht, grapjes met de begeleiding durft uit te halen en anderen aanspoort. Ik kan mij geen mooiere manier bedenken waarbij er zoveel voldoening wordt gehaald door simpelweg een 'potje' te voetballen.

JOS HOEKMAN: *'G-voetbal heeft mijn leven veranderd'*

Toen er geruchten in de kantine van OVC gingen dat Ronnie Huizing en Ard Veurink van OZC plannen hadden om een G-voetbal team op te richten in Ommen, was ik eerst nog een beetje afwachtend en onzeker. De interesse om iets te betekenen in het G-voetbal was er, maar moet ik dit wel doen? Past dit wel bij mij? Heb ik hier het geduld wel voor? Ik heb toch de stap gezet en een gesprekje aangeknoopt met Ronnie. Dit bleek de beste stap ooit geweest die mijn leven voorgoed heeft veranderd.

Op het moment van het eerste contact had ik een goede baan als werkvoorbereider/projectleider bij een interieurbouwbedrijf uit de buurt. Lange dagen met superleuk werk en we maakten de meest mooie opdrachten door heel Nederland en Europa. Toen alles binnen het G-voetbal een beetje op de been was en de eerste trainingen gepland stonden, deed ik mijn uiterste best om iedere donderdagavond op tijd thuis te zijn voor de trainingen.

KIPPENVEL

De eerste keer dat ik het trainingsveld op liep, samen met allemaal dartelende, enthousiaste spelers in trainingspakken en voetbalschoenen, kreeg ik enorme kippenvel en voelde ik dat er een last van mijn schouders af viel. Ik weet nog goed dat ik na een meter even stil stond om alles over mij heen te laten komen. Begrijp me niet verkeerd, ik had echt hele mooie projecten op mijn werk, maar dit was wel even andere koek. De weken werden maanden, maanden werden al gauw een jaar en langer.

De begeleiders die ik leerde kennen hadden ook allemaal hun eigen verhaal. Eén ervan was ook begeleider van groepsreizen voor mensen met een beperking. We kwamen in gesprek en zijn enthousiasme maakte mij ook nieuwsgierig hiernaar. Zo kwam er een plek vrij in een andere reis en werd ik voorgesteld aan de groep. Een nieuwe uitdaging was een feit! De dankbaarheid die je terugkrijgt voor het simpele feit dat je er voor deze mensen bent, dat je tijd voor hun neemt om een gesprekje te voeren of om iets leuks te doen, is onbeschrijfelijk. Sindsdien ga ik twee keer per jaar met een groep op vakantie als begeleider.

CARRIÈRESWITCH

G-voetbal en de vakantiehuizen zetten me wel aan het denken. Het plezier wat ik hieruit haal, kan ik hier mijn werk niet van maken? Of een combinatie? Ik besloot ervoor te gaan en heb na lang nadenken de knoop doorgehakt. Mijn ouders zeggen altijd dat je moet doen waar je plezier in hebt. Ik heb mijn contract opgezegd en gekozen voor een twee-jarige opleiding in maatschappelijke zorg. Na ruim twee jaar van verschillende stageplaatsen en schooldagen, heb ik mijn diploma gehaald. Ik geef nu les op de Maat in Ommen en heb mijn eigen klussenbedrijf voor talenten.

Terugkijkend op de afgelopen zes jaar heb ik een enorme stap gemaakt in de richting die bij mij past. Een stap waar ik absoluut nooit spijt van heb gehad en waar ik mijn ouders enorm dankbaar voor ben. Ik mag iedere dag werken, sporten en plezier hebben met een hele mooie en uitdagende doelgroep.

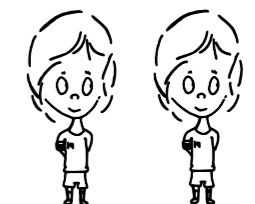
MINY KORTMAN: *'G-voetbal voelt als een hechte, warme familie!'*

Donderdagavond is de avond van het G-voetbal. Ik kijk er elke week naar uit. Eerst een hartelijk welkom, even een geintje en dan serieus voetballen. Het is fijn om te zien hoeveel plezier de spelers in het voetbal hebben. Hoe ze met elkaar omgaan en elkaar in hun waarde laten is uniek, ondanks het grote leeftijdsverschil. Ze ontwikkelen zich en er ontstaan vriendschappen, ook buiten het voetbal om.

LIEF EN LEED DELEN

Gaan we naar een toernooi, dan herkennen de spelers van de verschillende verenigingen elkaar en is het altijd sportief en gezellig. Ook als begeleiders zijn we een hechte groep waarin we, naast het voetbal, ook lief en leed met elkaar kunnen delen. Daarnaast hebben we natuurlijk ook veel aan de steun van ouders en verzorgers, zij denken met ons mee.

G-voetbal is eigenlijk een samenspel tussen spelers, begeleiders en ouders/verzorgers. Het kost je wel wat vrije tijd, maar je krijgt er dan ook veel voor terug. Voor mij voelt G-voetbal als een hechte, warme familie!

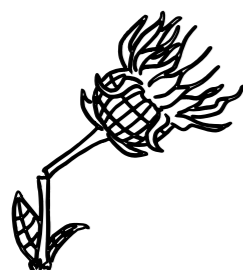

Met een grote glimlach (John Scholing) en betrokkenheid wordt het team van de zijkant aangemoedigd.

De ontlasting is groots nadat voor de eerste keer het Flater voetbaltoernooi in Ommen gewonnen wordt. (nummer 10 - Gerco de Jong, zittend Remon Volkerink, lopend: Rob de Waard, Lieuwe Hoekstra, Gerben Koppelman).

DOOR DE OGEN VAN Spelers

Het allerbelangrijkste van G-voetbal zijn natuurlijk de spelers! John, Lieuwe en Berry geven antwoord op leuke voetbalvragen en geven ons zo een kijkje in de mooie wereld van het G-voetbal.

BERRY HOLSAPPEL

Leeftijd: 23 jaar
Beperking:

LIEUWE HOEKSTRA

Leeftijd: 35 jaar
Beperking:

JOHN SCHOLING

Leeftijd: 51 jaar
Beperking:

Ben je links- of rechtsbenig?

Lieuwe: Ik ben sowieso het beste met rechts. Maar ik wil wel wat meer kunnen met links.

Berry: Ik ben nu stijf rechts maar ik hoop in de toekomst minder rechts te zijn. Ik ben wel echt aan trainen om met links ook beter te worden. Met partijtje spelen probeer ik vaak te passen met links en af en toe probeer ik een schot te lossen met links. Maar voor nu is het voor mij nog niet nodig. Ik doe alles nog met buitenkant rechts, want daar vertrouw ik volledig op.

John: Ik schiet met links.

Wat is jouw favoriete positie?

John: Dat maakt mij niet zoveel uit, ik ben een veldspeler. Ik ben geen keeper en ik scoor soms, maar niet zo vaak. Maar als ik scoor zijn het vaak wel mooie goals. Ik ben een dienstbare speler, ik help een ander veel in het veld.

Lieuwe: Ik sta graag achterin, dat is gewoon mijn beste positie omdat je dan meer overzicht hebt. Het maakt mij dan niet uit waar ik precies sta, zolang ik mijn taak maar goed kan uitvoeren. En het is als verdediger mijn taak om kort op de man te zitten, weinig ruimte weggeven. Het gaat erom dat ik help om tegengoals te voorkomen.

Berry: Ik heb eigenlijk overal en nergens gestaan, ik heb zelfs al eens op doel gestaan. Ik ben meestal verdediger of middenvelder. Ik vind zelf dat ik op het middenveld nodig ben, maar toch sta ik meestal achterin.

Wat is jouw beste trucje/move?

John: Mijn beste punt is wel dat ik goed kan schieten. Ik schiet niet zo vaak op doel maar als ik dat wel doe en scoor, dan zijn het vaak hele mooi goals. Met strafschoepen scoor ik ook wel eens en dat vind ik ook leuk om te doen. Dat doen we ook altijd na de training en dan ben ik heel blij als we dat mogen doen.

Berry: Als ik iets kan zeggen wat typisch Berry is, dan is dat een vrije trap. Dat is op dit moment mijn ding. Zo kan ik hem heel mooi krullen als de muur en de keeper een hoek vrijlaten maar als het nodig is kan ik de bal ook keihard strepen op de goal. En ik scoor wel vrij vaak met een vrije trap. Mijn specialiteit is misschien wel gigantisch hard schieten, anderen gaan ook soms wel opzij als ik schiet, zelfs de trainers!

Als jij gescoord hebt, hoe juich jij dan?

John: Dan doe ik altijd een High Five!

Lieuwe: Ik scoor niet zo vaak. Het is leuk als je een goaltje meepikt, maar het gaat mij meer om het spel op zich. Wat er eigenlijk op het veld moet gebeuren. Dus ik heb niet echt vaak momenten om te juichen, omdat ik dus niet zo vaak scoor.

Berry: Ik heb niets bedacht van te voren, ik doe puur wat er het eerste in mij opkomt. En dat doe ik dan. Het is bij mij een reactie op wat ik op dat moment voel en dat is meestal heel

impulsief. Maar meestal ben ik dan heel erg blij en dat komt dan van binnen. Die blijheid kom dan één keer echt fors naar buiten met geluid of een gebaar.

Waarom zit jij op voetbal?

John: Om samen te kunnen voetballen. En samen uit te gaan, naar bijvoorbeeld een toernooi. Want de toernooien vind ik het allermooiste. Buiten het voetballen om houd ik erg van de muziek die door de speakers komt. Vooral de Nederlandstalige muziek. Op het veld, tussen het voetballen door, luister ik lekker naar muziek.

Lieuwe: Het is gewoon leuk dat je elke donderdagavond met elkaar bezig bent. Voor mij is het meer dan alleen voetballen. De gezelligheid eromheen, de contacten die je hebt en dat vind ik ook heel leuk. Het leren kennen van mensen. We hebben elke week voetbal, alleen in de zomer even niet, dan zit ik ook weer te wachten tot de voetbal begint. Dan heb je namelijk ook een doel waarvoor je bezig bent. Maar de lat ligt niet te hoog. Daarom is het ook voor iedereen leuk om te voetballen. Dat vind ik het mooie van G-voetbal. Je mag foutjes maken en we hebben heel veel plezier, en dat vind ik het belangrijkste van voetballen.

Berry: Om de teamsport; elkaar helpen. In bepaalde wedstrijden probeer ik ook juist extra veel over te spelen naar anderen. Ik wil ze dan graag betrekken in het spel om zo als team nog beter te kunnen voetballen, dat vind ik heel tof om te doen. Maar soms gaat dat niet, en als ik zie dat het nodig is dan ga ik toch vaker voor mijzelf omdat ik dan te graag wil winnen. Maar ik ben een echte teamspeler en wil dan ook liefste overspelen met anderen.

Wat was jouw leukste moment als voetballer?

John: Ik vind toernooien altijd het leukste. Die ene keer dat wij ons eigen Flater toernooi wonnen, dat vond ik heel leuk. We kregen toen ook allemaal een medaille, die vind ik echt mooi en ik was ook heel blij. We krijgen heel vaak medailles en dat vind ik hartstikke leuk.

Lieuwe: Ik vind ieder toernooi leuk, want op toernooien ben je lekker een hele dag bezig met elkaar. Maar ik vind het ook leuk om andere spelers van andere verenigingen weer terug te zien. Want hoe vaker je tegen andere verenigingen speelt, hoe beter je ze leert kennen. We hebben een vast circuit waar

we tegen spelen, zoals Haaksbergen en Nijverdal.

Na de voetbal op toernooien zitten we ook vaak nog even bij te komen met z'n allen, want dan ben je een hele dag druk geweest en dan praten we wat en luisteren we naar muziek die gedraaid wordt.

Berry: Dat was de eerste keer dat wij ons eigen Flater toernooi hebben gewonnen. Toen was iedereen het meest vrolijk. De reacties van iedereen waren heel goed. Heel het team had een hele leuke reactie, van goede tot minder goede spelers tot begeleiding. Dit kwam omdat op dat toernooi iedereen iets belangrijks had gedaan. Een goal scoren, belangrijke redding gemaakt, een mooie assist gegeven of gewoon goed gevoetbald. Dat vond ik extra mooi, dat we het als een team hebben gedaan.

Wat is jouw voetbalroom?

Lieuwe: Voetballen bij Ajax is een grote droom van me. Ik zou dat toch wel heel leuk vinden, alleen woon ik in Ommen en dan is Amsterdam best wel ver weg. Maar ik weet niet of ze mij dan komen halen, maar het zou me wel heel leuk lijken.

Berry: ik zie mezelf een vrije trap nemen in de Champions League. Daar zou ik wel graag willen spelen ja. Het lijkt me gewoon mooi om in zo'n groot stadion te voetballen. En om daar dan ook weer vrienden te maken.

*Sport verbreedt. Het verbindt mensen en zorgt voor nieuwe vriendschappen waarbij leeftijd, club en talent niet uitmaken.
(Erik Jan Huisjes en links Jan Otten, voormalig lid OZC en nu HHC)*

DE DIGITALE KANTINE TAFEL HET GASTENBOEK DER GASTENBOEKEN

woord & beeld: Henk van Elburg

Er zijn nog altijd OZC'ers die met weemoed terugdenken aan het gastenboek der gastenboeken.

Voor de jongeren onder u: een gastenboek was in het begin van het internet een vast onderdeel van vrijwel elke website. In het gastenboek kon je een bericht plaatsen waarin je vertelde wat je van de website vond, wat je beviel en wat niet. Je vindt ze nu ook nog wel eens in papieren vorm in musea, kleinere hotels en B&B's.

Veel dufter dan een doorsnee gastenboek was er op het internet 10 jaar of langer geleden nauwelijks te vinden. Waarom dan die glazige oogjes en melancholieke blikken wanneer je het er met OZC'ers van pakweg 35 jaar en ouder over hebt?

DE TIJD VER VOORUIT ;)

Het gastenboek van de OZC-site werd, vanaf de eerste dag dat het beschikbaar was, het kloppende hart van de vereniging. Al ver voordat er op de inmiddels internationaal bekende platformen als Hyves, LinkedIn, Facebook, MySpace, Instagram en Twitter en nog later (en succesvoller, WhatsApp) foto's en filmpjes gedeeld werden van avondjes uit, de eerste lach van de baby of de zoveelste kat die tegen de spiegel sprong, deelden we op de OZC-site al waar we waren, wat we deden, wat we gegeten hadden en hoe lang het nog duurde voordat we vakantie hadden.

HEISTERKAMP!

Vanaf de zomer van 2002 hadden we bij OZC tot ver na 2010 een gastenboek dat we 'misbruikten' als digitale kantine-tafel. De godganse dag door werden er, net als nu op WhatsApp van de meeste teams, berichten uitgewisseld. Van de balgstuw tot het gemeentehuis en van Den Ham tot Amsterdam. We deelden hoe laat we arriveerden, wat we onderweg hadden gezien ('Heisterkamp!'), hoe het gebakken eitje er bij de lunch uitzag en welke letter het uiteindelijk opleverde. Dat laatste leggen we hier verder maar niet uit. We hoefden niet 'geliket' te worden om ons gewaardeerd te voelen. We hadden geen behoefte aan een herinnering dat er iemand jarig was, de felicitaties waren oprecht en werden ondersteund door Gruble's fotomateriaal. Dit leverde hem ook nog een blundertrofee op, aangezien hij op het gastenboek al foto's geplaatst had van de 'jarige' Schoap, Biggie, Haas, Bambi en Doggy voordat hij er achter kwam dat het 4 oktober (dierendag) was.

DEELNEMERS EN PUBLIEK

Hoewel er wel een harde kern van ouwehoeren aan te wijzen is, was het gastenboekpubliek opmerkelijk divers. In de topjaren namen enkele honderden gasten per dag wel een kijkje in het gastenboek. Niet alleen door OZC'ers, maar ook vanuit de omringende verenigen werd er driftig meegelezen. Hogeschool Windesheim leverde vanaf het begin een hele kudde 'hardwerkende' deelnemers op. Het was de tijd dat Kees Martens, Daniël de With, Ruben Boeijinga (Abe), Martijn en Jeroen Oord, Gerben Bargeman, Raymond Rensink, Edwin Wilems (Sieb), Niels, Frank en Erik (Eik) Schuurman en talloze andere studenten vanuit Zwolle (en Skeert vanuit A'dam) uit pure verveling onze kantine-tafel bestookten met grenzeloze onzin. En niet te vergeten, Opperhoofd Onno (Pierik) natuurlijk. De bouwer van die geweldige eerste website.

TIMEMANAGEMENT

Maar ook jonkies als Veertje (toen nog in de F-pupillen), Nick Hekman en David van Elburg lieten zich toen al regelmatig horen. Daarnaast was er nog een grote groep werkenden met tijd over en een PC binnen handbereik die net zo vrolijk meededen. De zorgverleners Dokter en Harspik vanuit Almelo0000 op de vreemdste uren en vaak nadat ze tijdens de nachtdienst hun gebruikelijke videofilm bekeken hadden. Verder was er nog een hele stoet semi-ambtenaren, zoals Doggy, Gruble, Rene V. (Hennie) en PapaSteeeg en hardwerkende Ommenaren als Hanz, POT, Santos en Ekkel die allemaal geleerd hadden hun timemanagement optimaal in te delen.

Eerlijk is eerlijk, het was wel een echt mannendingetje. Heel af en toe lieten Greetje H. en Marjan Masman wat van zich horen en af en toe reageerden vriendinnen van gastenboekdiehards als Doggy (Vroggy) wanneer het te gek werd. Dat kwam ook, omdat de OZC-dames al vrij snel een eigen gastenboek in het leven riepen waar ze hun ei kwijt konden. En je wilt niet weten wat daar allemaal langs kwam.

STOKPAARDJES

Zoals vermeld ging het de godganse dag door en kon overal over gaan. Toch was er een aantal regelmatig terugkerende stokpaardjes, waar vervolgens door anderen weer met de nodige ironie op werd gereageerd. Redelijk voorspelbaar waren de cynische opmerkingen over Ajax, PSV en Feijenoord wanneer één van die clubs weer eens een zeperd had opgelopen.

Maar ook de regelmatig terugkerende reclameboodschappen van Doggy over die geweldige balgstuw van het waterschap waar hij voor werkte, leverden vaak veel reacties op. Hennie (aka Rene V.) moest het vaak ontgelden als hij weer iets riep over zijn geweldige 'Parel van de Polder' (Zeewolde) en zijn zaalvoetbalavonturen. Op een gegeven moment werd dat zelfs zijn teamgenoten uit Zeewolde te gortig en deden ze op het gastenboek een boekje open over zijn werkelijke prestaties in de zaal!

HET MYSTERIE KRITICUS

Eén van de mooiste fenomenen van het gastenboek was het tot op heden onopgeloste mysterie van vaste commentator Kriticus. Het duurde even voordat hij/zij zich onder deze naam meldde. Vrijwel iedereen op het gastenboek gebruikte een bijnaam, maar het was vaak al een bestaande bijnaam of we wisten al vrij snel wie er onder die naam schuil ging. Echter niet bij Kriticus. Dit tot grote frustratie van vele vaste bezoekers.

Kriticus leverde met enige regelmaat ongezouten kritiek op prestaties van OZC-teams, prestaties van gastenboekers, op bestuursbesluiten, kortom alles wat hem/haar niet zinde. En hij/zij was vaak ook nog heel goed geïnformeerd. Ik zou ze niet graag de kost geven die mij in die jaren gevraagd hebben of ik

niet kon verklappen wie Kriticus nou toch was. En ik kan er nu nog een hand vol aanwijzen die het nog altijd graag zouden willen weten.....:)

GBBBQ

In tegenstelling tot al die andere zogenaamde social media bleef het niet alleen bij de virtuele stamtafel. We zochten elkaar ook fysiek op! De eerste keer was bij Sander Stegeman (PapaSteeeg) en was bedoeld om het eerste jaar van de website te evalueren. We brachten zelf onze eigen vleeswaren en drank mee en maakten er een mooie BBQ van. Aan de evaluatie zijn we helaas niet toegekomen, maar we besloten dat het desondanks heel zinvol geweest was en dat het voor de saamhorigheid binnen de vereniging goed was om het over een jaar weer over te doen. Hiermee was weer een (aan buitenstaanders niet uit te leggen: 'GastenBoekBarBeQue') OZC-traditie geboren.

Elk jaar organiseerden we een GBBBQ. Gruble maakte dan een (volkomen transparante) gastenlijst op basis van het aantal bijdrages op het gastenboek in het afgelopen jaar en verstuurde vervolgens de uitverkorenen via het gastenboek een uitnodiging. We ontmoetten elkaar tijdens deze GBBBQ in de tuinen van PapaSteeeg, Sees, Opperhoofd, Doggy, Hanz, Gruble, Withje, de familie Veldman en uiteraard de laatste jaren standaard in het lommerrijke Varsen bij Jeep.

We waren het eerste echte social media-kanaal en daarmee was het gastenboek zijn tijd ver vooruit. Het was oprecht. Het was lachen. Het was prachtig!

Is het al tijd voor een GBBBQ-reünie?

woord & beeld: Mannes Schoppink

OZC VEEL MEER DAN ALLEEN VOETBALLLEN

Ik werd lid van OZC in de zomer van 1970. Ik kwam in de C2. De geelzwarten speelden in die tijd nog op enkele velden aan de Haarsweg. Mijn eerste leider was Jan Scholten. Ik had dat al lang niet meer heel scherp op het netvlies staan, maar begin vorig jaar kwam ik Jan een keer weer tegen. We zaten bij elkaar in de bus voor een wedstrijd van Schalke '04 in de roemruchte Veltens Arena in Gelsenkirchen. Jan is hartstochtelijk supporter van die Königsblauen. Hij droomt nog net niet in het Duits, maar het scheelt niet veel. Hannover '96 was de tegenstander. Natuurlijk kwam OZC in de bus ter sprake! De herinneringen regen zich als puzzelstukjes aaneen...

Herman Jansen (1957-2015)

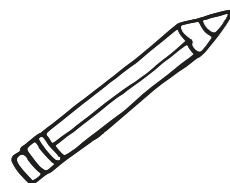
TREFFBLAD

Allerlei medespelers, tegenstanders en doelpunten kwamen weer voorbij. Leiders en trainers die ik me uit m'n begintijd (intussen weer) herinner zijn Johan Timmerman ('de kapper'), Alex Schuurman en de beide Johannes (Johan Schuurman en Johan Companje). Twee keer ben ik met OZC kampioen geweest, één keer met A3 en één keer met het negende. Helaas verloren we met het befaamde zesde een beslissingswedstrijd om het kampioenschap. Eigenlijk heb ik met deze opsomming al een beetje aangegeven dat ik nooit 'hoog' gevoetbald heb bij OZC. Ik was ook meer bezig met het gebeuren eromheen. Zo zat ik van 1981 tot 1986 in de redactie van het 'Treffblad', het clubblad van OZC. Andere redactieleden uit die tijd waren Herman Jansen, Jaap Huiskes, Meine Broomhaar en Albert Joosten. Met

Herman Jansen had ik het meeste contact. Iedere vrijdagavond spraken we af de afgelopen week met elkaar door te nemen. Ik werkte doordeweeks als onderwijzer in Soest en was het weekend meestal bij mijn ouders in Ommen. Voor het plaatselijke nieuws ging ik op vrijdagavond eerst even naar Martend Makkinga, de 'M.M.' van het Nieuws van Ommen. Daar kreeg ik alle 'Ditjes en Datjes' van die week te horen.

Daarna reed ik door naar Herman, die destijds aan de Sperwer woonde. Meestal stond er, als ik binnenkwam, muziek op van The Rolling Stones. Of van The Creedence Clearwater Revival. Of van Joe Cocker. Weet ik veel! Herman had daar veel meer kijk op dan ik. Hij kon er uren over vertellen, maar had de pech dat ik er geen uren naar kon luisteren. 'Terzake,' zei ik dan, 'het clubblad.' Elk seizoen kwamen er

acht edities uit. Ieder clubblad hielden we twee interviews, soms drie. Eén of twee 'slachtoffers' zochten we zelf uit en één lieten we aanwijzen door degene die die maand aan de beurt was. Zo hebben we al met al een dikke tachtig al dan niet OZC'ers in het zonnetje gezet. Voorbeelden die me zo weer te binnenschieten zijn bakker Makkinga, Henk Kok, Henk Seinen, scheidsrechter Hans Visscher, OVC'er Sander Schuldink, Frits Hallink, secretaris Jan Merjenburgh en dominee Tijink. Af en toe gingen we wat hogerop in de voetbalwereld, zoals bijvoorbeeld naar voetbalcommentator Herman Kuiphof, oud-Ajaciéd Klaas Nuninga, aanstormend talent René Eijkelkamp uit Dalfsen en Frank Masmeijer van NCRV-Zeskamp. Hoogtepunt was het jubileumclubblad uit 1984. OZC bestond 25 jaar. We hadden een budget van 2.750 gulden, maar we kregen een rekening

van 5.900 gulden. Omdat het bestuur het zo'n mooi 'tijdsdocument' vond, werd het ons vergeven. Elk jaar hielden we ook een interview met een keeper uit de eredivisie, die aan de beurt was voor de traditionele penaltybokaal. Zo kwamen toppers als Piet Schrijvers, Joop Hiele, Edward Metgod en Jan Jongbloed naar Ommen. Op laatstgenoemde mocht ik in 1985 zelf nog vijf strafschoppen nemen, omdat ik een van de winnaars van de verloting was. Ik schoot er op sandalen drie van de vijf in, voorwaar geen slecht moyenne.

In 1986 jaar ben ik met het clubblad gestopt. Ik had het te druk met andere zaken. Een half jaar later verhuisde ik van Soest naar Zeewolde en ben ik daar voortaan ook gaan voetballen. Af en toe kwam ik Herman nog weleens tegen. We zijn elkaar daarna grotendeels uit het oog verloren. Enige jaren geleden hoorde ik dat Herman ernstig ziek was en niet meer lang te leven had. Een paar keer heb ik hem opgezocht in zijn huis aan de Cortenaerstraat. Samen hebben we daarbij oude clubbladen doorgebladerd en er vaak smakelijk om gelachen. Toch nog onverwacht kwam het einde voor Herman, althans ik schrok er nog van. 'Veel te vroeg,' heet het dan. In de rouwdienst in de kerk aan de Bouwstraat werden The Stones gedraaid. En vast ook wel Joe Cocker, ik weet het niet meer. Kerkelijke muziek was het niet, maar het paste wel bij Herman en ik krijg er nog kippenvel van. Ik moest weer aan die vrijdagavonden uit de jaren '80 denken...

WALKING FOOTBALL

Bij Zeewolde ben ik de dingen blijven doen die ik ook bij OZC deed, zoals het opzetten van het clubblad (al bestaat

dat al lang niet meer op papier), het samenstellen van het jubileumboek '25 jaar VV Zeewolde' in 2007, het leiderschap van allerlei jeugdteams (m'n twee zoons werden er groot mee), scheidsrechters op zaterdagmiddag en conferencier spelen op feestavonden en bij nieuwjaarsrecepties. En wat het voetballen zelf betreft, tegenwoordig doe ik aan Walking Football. Deze vorm van voetballen is een paar jaar geleden geïntroduceerd door Mister Ajax Sjaak Swart voor 60-plussers die al dan niet naast de sportschool op een of andere manier in beweging willen blijven. Het spel gaat heel snel heen en weer, als je niet oppast word je compleet weggetikt. Je mag alleen niet hardlopen, er moet altijd met één voet op de grond blijven. Het wordt ook wel 'ouwelul-lenvoetbal' genoemd, maar wie een keer meedoet zegt dat nooit weer. De derde helft is nog weinig veranderd. De 'meter bier' uit het clubhuis van OZC is alleen vervangen door het 'kannetje bier' (zeg trouwens maar rustig 'kan'). Hierbij moet ik wel eerlijk toegeven dat ik ook op dit terrein aan snelheid heb ingeboet.

Vorig jaar kwam er een plaatjesboek van VV Zeewolde uit bij Albert Heijn. Onze Walking Footballteam stond op de laatste twee bladzijden. Met nummer 844 was ik de allerlaatste speler die je kon 'sparen'. Misschien was dat wel een beetje symbolisch. OZC-trainer Bé Korf zei ooit tegen me: 'Jij bent de laatste man die ik nodig heb.' En ik denk dat hij gelijk had. Hoe dat komt? Ik heb voetballen altijd leuk gevonden, maar het tweede dat daar voor mij aan gelijk was, was het gebeuren eromheen. ■

Penaltyschieten op Jan Jongbloed, 1985.

BR???

Een willekeurig verslag...

9E WINT WEER

12-05-2013

Nog 2 wedstrijden te gaan in die competitie die al lang niet meer spannend is voor ons door voor het 2e jaar op rij het kampioenschap mis te lopen. Hoe anders was het als we 3 onnodige verliespartijen toch hadden gewonnen of alle gelijke spelen wisten te winnen? Vandaag dan een test voor leider Ferdinand om de uitwedstrijd bij Kloosterhaar in ieder geval te winnen en daarnaast spelers beter te maken en mooi te laten voetballen.

De volgende spelers moesten dat dan doen:
Bert, Henk, Arne, WimS, Rick, Martin, Franky, Gerlof, Danny, Wim W en Otto
Als beginnende reserves Meul, Sorry en Feits.
Na de aftrap scoort Danny al snel de 0-1. Zo snel dat het notitieblokje nog in de tasse zat, dus niet genoteerd hoe het ging. Het tikken van ons ging nog even door maar na een kwartier kwam de klad er wat in. Misschien door de onderschatting van de tegenstander omdat we al zo snel voorkwamen en een monsterscore in de maak leek. De meeste ballen kwamen niet meer goed aan op de plek waar dat moest en veelal was de laatste actie voor de mogelijke doelpoging niet goed genoeg. Vaak ook werd een speler door 2 verschillende spelers op 2 verschillende manieren gecoacht, hetgeen tot verwarring

leidde. Omdat de spits van Kloosterhaar net niet scherp genoeg was en wij ook niet meer scoorden, haalden we met de 0-1 voorsprong de rust. Schadepost was wel de hamstringblessure van Wim W, wiens Oldenzaaltournooi misschien wel op de tocht staat. Gelukkig hebben we dan in Sorry een andere bikkel met ervaring om Wim te vervangen op de rechtsbuitenpositie.
In de rust wisselt Ferdinand Henk voor Meul en Gerlof voor Feits. We proberen de lijn van het eerste kwartier weer op te pakken en dat lukt goed. De combinaties lukken weer wat beter en iedereen voert zijn taken uit en doet waar mogelijk iets extra's. Feits zorgt voor de 0-2 door randje 16 op de goal te schieten en de terugketsende bal door Danny binnen laat schieten. Danny die sinds hij weer inzetbaar is regelmatig zijn doelpunten maakt.
Na een corner tegen ligt opeens Otto op de grond te steunen en kermen. Het lijkt einde wedstrijd of seizoen voor hem maar na een sexopmerking tegen de verslaggever loopt hij toch weer verder om even later uit voorzorg toch gewisseld te worden voor Gerlof. Alles immers in het teken van het Oldenzaaltournooi volgende week. Onze Bert is daar ook helemaal klaar voor. Nadat hij eerst al in onze eigen kantine werd gevraagd om maandag te keepen bij de voorrondes van de penaltybokaal, haalde hij weer

zijn bovengemiddelde nivo. Na eerst 2 (on)willekeurige, waarschijnlijk de meest labiele medespelers emotioneel te beschadigen, beschadigde hij tijdens een poging van het wegstompen van de bal ook een medespeler fysiek. En nog niet eens de kleinste medespeler ook. Dus alles in het teken van de wedstrijd winnen en ditmaal zelfs niet laten volgen door een eigen blunder. Ondanks dat allemaal, hielden we toch voor de 4e keer dit seizoen de 0 en concludeerde de weer opgekrabbelde Otto dat Ferdinand eigenlijk een jaar te lang door was gegaan met voetballen. Ook Sorry gaat ondanks zijn bijna fatale actie bij de 1 op 1 met de Kloosterhaarkeeper nog een jaar door getuige zijn nieuwe schoeisel. Na 10 dagen weten we weer wat winnen is en de 0 houden. Dat belooft wat voor de laatste wedstrijd dit seizoen tegen Lemele 5 die waarschijnlijk op 25 mei wordt gespeeld.
Volgende week zoals al eerder in dit verslag gemeld het veteranentournooi in Oldenzaal, waar we waarschijnlijk met 2 7-talteams weer strijden om de prijzen. Op de teamfoto in het voetbalplaatjesalbum staan de bokaals die we er eerder al ophaalden. Maar eerst de avond ervoor natuurlijk nog feest van Mr Sorry, die 35 jaar getrouwd is met Annie.
Mvgr Wim S

DE 11 FAVO FOTO'S VAN GRUBLE

11. Last but not least, van een groep spelers die er al jarenlang bekaaid vanaf komt: de keepers. Thijs, intrigeert me nog steeds, omdat ik niet meer weet of hij nu wel of niet op tijd komt.

10. Van alle foto's van mensen langs de lijn die ik de afgelopen 20 jaar gemaakt heb, is dit mijn dierbaarste. Robin Poelarends die er tijdens het kijken naar een wedstrijd van haar broer Daan, ineens achter komt dat haar vader ook is gearriveerd.

9. Zwanenzang van één van de meest sympathieke en meest fotogenieke OZC'ers ooit. De man die, nadat hij op een OZC veiling een pony had gekocht, naar de bar liep en de volgende bestelling deed: 'Doe maar 1 bier en 2 zakken peerdebiks'.

8. Alsof ze de Champions League net gewonnen hebben. G-voetballers vlak na het laatste fluitsignaal in de finale van het jaarlijkse Flater-toernooi. Euforie in optima forma!

7. Voetbal is niet altijd plezier. Soms moet je incasseren. En dan is het mooi als je je tegenstander dan bij kunt staan als het hem even tegenzit.

OZO Favofoto's van Grubbe

5. Actiefoto's van de lagere senioren zijn vaak net even anders dan die van de selectieteams. Het oogt altijd iets minder georganiseerd. Iedereen doet maar wat om te redden wat er te redden valt. Met deze foto als resultaat.

116 6. Ik ben geen liefhebber van het maken van elftalfoto's. Veel te veel gedoe en vaak op momenten die niet uitkomen of het licht valt verkeerd. Maar deze, van de jubileumwedstrijd van de intens genietende Schoap, vind ik wel heel mooi. Ook hier vooral door het PLEZIER wat er van alle kanten afspat.

4. Ondanks al zijn ogenschijnlijke rust, is deze mister OZC nog altijd zeldzaam gedreven. Dat komt op deze foto mooi naar voren! Echte victorie van deze foto is de verslagenheid van de tegenstander op de achtergrond..

3. Iedereen kan een eigen verhaal bedenken bij een foto. Zo ook deze foto van Niels van der Heide. Welk moment hieraan vooraf ging blijft voor mij nog steeds een raadsel: Op het laatste moment verloren? Strafschop gemist? Het kampioenschap misgelopen? Of is het de spanning? Zeg het maar...

Redactie heeft het uitgezocht; De foto van Niels is gemaakt tijdens een penaltybokaal toen hij de penalty mistte.

2. Op de tweede plek een echte actiefoto. In de tijd dat Dorien Jonker bij Dames 1 speelde, viel ze op door haar fantastische dribbles en afstandsschoten. Vooral een liefhebber die bij voorkeur naar de moeilijke oplossing zocht. Tot wanhoop van haar trainer. Maar ik vond het fantastisch. Hier scoort ze van buiten de zestien met één van de mooiste doelpunten die ik in al die jaren bij OZC heb gezien..

1. Al enige tijd mijn favoriet. Geen klassieke actiefoto, maar het heeft alles wat voor mij OZC zo typeert; namelijk saamhorigheid en vooral PLEZIER. En uiteraard die schwalbekoning Merjenburgh als een jongere uitvoering van Keith Richards..

woord: Greetje Hallink en Marjan Masman
beeld: KNVB

HEMD VAN HET LIJF **Anouk Dekker**

Hoe is het om bij een BVO (Betaald Voetbal Organisatie) te voetballen en hoe denkt onze jeugd daarover? Aan de jeugd van JCO vroegen wij of zij vragen wilden opstellen voor Anouk Dekker, de aanvoerder van het Nederlands Vrouwenelftal.

Yara Backers (JO11):

Wat is het leukste/grappigste dat je tijdens je carrière hebt meegemaakt en wat zou je nog graag willen bereiken?

“Het grappigste wat ik heb meegemaakt is dat er in de halve finale op het EK 2017 een grote oranje ballon kwam aanwaaien en die belandde voor mijn voeten. De ballon was zo groot dat ik het wel kapot moest trappen. Maar toen dat gebeurde was het heel stil in het stadion en iedereen hoorde een hele harde knal! Mijn teamgenootjes Danielle en Sherida draaiden direct om en moesten heel hard lachen! Dit was ook wel een heel spannend moment, want stel je voor de ballon waaide net weg voordat ik er op wou stappen.....”

Carlijn Wassens (JO9):

Heb je ook broertjes of zusjes?

“Tweelingbroer Xander.”

Wanneer ben je gescout?

“Toen ik 10 jaar was door de KNVB.”

Hoe oud was je toen je begon te voetballen?

“Met 6 jaar ben ik begonnen met voetballen.”

Waar ben je het beste in?

“Passing.”

Vind je andere sporten ook leuk?

“Ik vind bijna alle balsporten leuk, vooral tennis en basketbal.”

Anke van der Tol (JO11-3):

Ik speel nu als enigste meisje in mijn elftal. Ik merk wel af en toe dat jongens balen als ze door mij worden uitgespeeld. Heb jij dat ook weleens meegemaakt dat jongens baalden dat ze door jou werden ingemaakt tijdens voetbal?

“Ik heb tot mijn 18e bij de jongens gevoetbald en elke eerste wedstrijd tegen een team werd er tijdens de warming up veel gelachen en maakten ze grapjes. Maar als eenmaal de wedstrijd begonnen was en ik duels begon te winnen en liet zien dat ik goed kon voetballen werden ze stil en kregen ze wel respect.”

Romy Dunnewind (MO15-1):

Wilde je van kleins af aan al profvoetbalster worden?

“Toen ik klein was, was er nog geen profcompetitie in Nederland, en was alles nog niet zo goed geregeld als dat het nu is. Ik had geen voorbeeld van een profvoetbalster. Gelukkig is dat nu helemaal anders en is die mogelijkheid er wel voor meisjes.”

Wat voor opleiding heb je gedaan dus wat zou je anders zijn geworden?

“Op een bepaald moment moest ik kiezen tussen studie en voetbal. Ik heb toen voor voetbal gekozen, anders was ik nu denk ik fysiotherapeut geweest.

3. **Waarom heb je dit getal als rugnummer gekozen?** Mijn lievelingsnummer is 9 maar toen ik hier bij mijn nieuwe club kwam, was dit nummer al bezet. En een 9 omgedraaid is een 6. Maar nu vind ik 6 ook een heel mooi nummer om mee te spelen.”

Sayen Aalders (MO15-1):

Hoe voelt het om profvoetballer te zijn?

“Het voelt super en heel speciaal om elke dag op het voetbalveld te mogen staan en dat ik me elke dag volledig kan focussen op het voetballen.”

Bij welke clubs heb je allemaal gespeeld?

“SVZW Wierden bij de jongens, FFC Heike Rheine Frauenbundesliga, FC Twente vrouwen, Montpellier HSC Frankrijk.”

Wat vind je van je coach?

“Mijn coach bij Montpellier is heel aanwezig tijdens wedstrijden. Dit was even wennen want mijn andere coaches die ik heb gehad waren vaak rustiger. En hij is zelf ook profvoetballer geweest!”

Anouk Boezelman: (MO15-1):

Wie was vroeger een persoon waar je tegenop keek en is dat nu veranderd?

David Beckham, om zijn geweldige traptchniek. Hij is helaas gestopt met voetballen, maar nog steeds vind ik hem een fenomeen.

“Ik heb tot mijn 18e bij de jongens gevoetbald.”

Kim Bosscher: (MO15-1):**Bij welke club zou je nog heel graag willen voetballen?**

“Als Real Madrid een vrouwenteam zou hebben zou mij dat wel heel gaaf lijken.”

Hoe vaak per week train je?

“Ik train 7 keer per week.”

Wat is je mooiste moment bij de oranjeleeuwinnen?

“Het Europees Kampioenschap winnen in Nederland in Enschede.”

Roos Nooman: (MO15-1):**Wat vind je de leukste wedstrijd die je ooit gespeeld hebt?**

“Natuurlijk de finale van het EK 2017 in De Grolsch Veste tegen Denemarken.”

Heb je ooit wel eens gehad dat je geen zin in een wedstrijd had?

“Dat is wel eens voorgekomen, maar meestal heb ik heel veel zin om een wedstrijd te spelen.”

Dani Valk: (MO15-1):**Hoe kwam je erbij om met voetbal te beginnen?**

“Mijn tweelingbroer zat al op voetbal en ik moest eerst van mijn ouders op korfbal en tennis, maar uiteindelijk mocht ik dan toch ook gaan voetballen!”

Farida Ti Janni: (MO15-1):**Op welke leeftijd ben je gescout?**

“Toen ik 10 was door de KNVB”

Voor welke voetbalclub was je vroeger?

“FC Twente en Manchester United.”

Wat is je lievelingseten?

“Pannenkoeken en Sushi.”

Britt Dankelman: (MO15-1):**Vraag: Hoe word ik zo goed als jij?**

“Elke dag zorgen dat je plezier hebt in wat je doet, altijd jezelf willen verbeteren en nooit opgeven. Het kan best zijn dat het soms niet gaat zoals jij wilt dat het gaat, maar dat hoort bij het leren en bij het beter willen worden!”

Thijmen Jansen (JO13-2):**Je speelde in de Grolsch Veste en nu in Frankrijk, wat drink je het liefst bier of wijn?**

“Ik vind bier heel vies!”

Tom Lammertink (JO13-2):**Waarom ben jij gaan voetballen?**

“Mijn tweelingbroer zat al op voetbal en ik moest eerst van mijn ouders op korfbal en tennis, maar uiteindelijk mocht ik dan toch ook gaan voetballen!”

Marik Willems (JO13-2):**Mannen verdienen meer geld dan vrouwen in het voetbal, vind jij dat terecht en waarom is er verschil?**

“Het is al heel lang zo dat er een groot verschil is in het mannenvoetbal en in het vrouwenvoetbal. Ik vind ten eerste dat de bedragen in het mannenvoetbal absurd hoog zijn. Wat ik wel vind is dat de faciliteiten en randvoorwaarden hetzelfde moeten zijn in het vrouwenvoetbal en in het mannenvoetbal, daar mag geen verschil in zijn. Vrouwen doen precies hetzelfde, trainen misschien wel meer maar worden daar niet voor beloond. Het is nog steeds zo dat heel veel meiden naast het voetballen op het hoogste niveau een bijbaantje moeten hebben om rond te komen. In het buitenland kan je er wel van leven, maar na je voetbalcarrière zal je toch een baan moeten zoeken omdat je niet veel kan sparen.”

Jaron van Pijkeren (JO13-2):**Zijn er voetbaltrucjes waar je goed in bent, zo ja welke zijn dat?**

“Ik vind het heel leuk om een omhaal te doen. Vooral op training, maar heb ze ook wel eens in de wedstrijd gedaan.”

Mats Vonk (JO13-2):**Je mag een dag een man zijn, welke mannelijke voetballer zou je dan willen zijn?**

“Christiano Ronaldo.”

Sem Kusters (JO13-2):**Mag ik jouw 06 nummer?**

“Haha, nee helaas, die houd ik voor mezelf.”

‘Ik moest van mijn ouders eerst op korfbal en tennis.’

woord: Greetje Hallink en Marjan Masman
beeld: KNVB en Jelmar van de Veen

HEMD VAN HET LIJF

Bram van Polen

Hoe is het om bij een BVO (Betaald Voetbal Organisatie) te voetballen en hoe denkt onze jeugd daarover? Aan de jeugd van JCO vroegen wij of zij vragen wilden opstellen voor Bram van Polen, de aanvoerder van PEC Zwolle. Ian Schrottenboer en Ramon Stokvis gingen met ons mee naar Zwolle. Zij mochten de ingestuurde vragen stellen aan de profvoetballer.

Yara Backers (JO11):

Wat is het leukste/grappigste dat je tijdens je carrière hebt meegemaakt?

'Zó, dat is meteen een goeie vraag. We maken wel eens grapjes in de kleedkamer. Dat was voeger vaker dan nu, omdat iedereen nu direct staan te filmen met zijn mobiele telefoon. te/grappigste moment? Echt iets wat eruit springt, kan ik zo niet noemen. Gewoonde standaard grappen. Bijvoorbeeld water in voetbalschoenen doen en ze dan snel in de diepvries leggen.'

De jongens lachen. Die die kennen we nog niet.

En wat zou je nog graag willen bereiken?

'Ik zou nog graag een keer in het buitenland voetballen. En dan echt naar Australië of Amerika. Voor één jaartje hoor, langer niet. Ik zeg altijd wel; dan moet het hele plaatje compleet zijn. Ik zou er dan met mijn vrouw en kinderen. Die moeten daar dan ook een goed leven hebben. Het hoeft niet financieel een grote klapper te worden, als ik er maar een mooi avontuur heb.'

Romy Dunnwind (MO15-1):

Wilde je van kleins af aan al profvoetballer worden?

'Ja, dat heb ik eigenlijk echt altijd wel gehad.'

'Water in voetbalschoenen doen en ze dan snel in de diepvries leggen'

Ook als verdediger?

'Dat niet. Ik heb eigenlijk overal gespeeld bij PEC Zwolle. Vroeger was ik aanvaller of mid-mid. Als je als speler ouder wordt, is het vaak zo dat je langzaam aan steeds meer een positie naar achteren gaat. Dat is bij mij niet anders gegaan.'

Wat voor opleiding heb je gedaan?

Wat zou je anders zijn geworden?

'Ik heb de PABO nog een jaartje gedaan. Maar goed, op een gegeven moment moest ik de keuze maken: PABO of vol voor het voetballen gaan. Op de PABO werk je best veel in groepen, daar kon ik niet altijd bij zijn. En stages waren gewoon niet meer te combineren met het voetballen. Ik maakte toen de keuze er vol voor te gaan om profvoetballer te worden. Dat heeft goed uitgepakt.'

Waarom heb je dit getal als rugnummer gekozen?

'Onder trainer Ad Langelier gingen we voor het eerst met vaste nummers werken. Ik was toen rechtsback en kreeg nummer 2. Dat is altijd zo gebleven.'

Sayen Aalders (MO15-1):

Hoe voelt het om profvoetballer te zijn?

'Dat is mooi joh! Ik had het er toevallig gisteravond nog over met mijn vrouw. Die vind ook dat ik een mooi leven leid.'

Dat vinden wij ook!

'Aan de ene kant is dat zo en heb je echt een prachtig leven als profvoetballer. Alleen leef je wel altijd met een bepaald soort druk. Je moet presteren. Voetbal

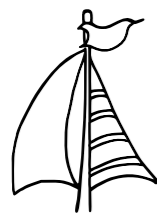
staat bij mij bovenaan in mijn leven. En ook in het leven van mijn gezin, Ik moet er ook dingen voor laten, kan niet zomaar overal mee naar toe en moet goed om mijn lichaam en voeding letten. Ik heb bijvoorbeeld alle bruiloften van m'n beste vrienden gemist. Dat zijn toch dingetjes die nog wel eens vergeten worden door mensen. Natuurlijk had ik daar heel graag bij willen zijn, maar door de voetbal kon dat niet. Ik denk dat ik deels een mooi leven heb. Vooral als het goed gaat. Als het wat minder gaat, krijg je ook een hoop gezeur over je heen. Tegenover zelfs nog meer dan vroeger, op social media bijvoorbeeld. Je moet soms een dikke huid hebben.'

Bij welke clubs heb je gespeeld?

VVOG, van mijn 5e tot mijn 19e. Toen een jaartje Vitesse en dit is mijn 12e seizoen bij PEC Zwolle.

Wat vind je van je coach? (Jaap Stam)

'Dat vind ik bijna niet te omschrijven. Ik heb hem al eens eerder meegemaakt als assistent-coach. Hij maakt een hele goede indruk op mij. De manier waarop hij wil voetballen, in balbezit, maar ook gewoon hoe hij het qua balverlies neerzet. Hij is heel duidelijk en eerlijk, maar kan ook hard zijn. Persoonlijk houd ik daar wel van, dan weet je meteen wat je aan iemand hebt. Hij vraagt veel van ons. We hebben zware en lange trainingen. Daar worden we beter van, dus geen probleem.'

Anouk Boezelman (MO15-1):

Wie was vroeger een persoon tegen wie je opkeek en is dat nu veranderd?

‘Eeh, dat is een goeie..., even kijken. Vroeger had ik Steven Gerrard van Liverpool een beetje als idool. En Jari Litmanen van Ajax. Ik zou het wel mooi vinden om die gasten een keer te ontmoeten.’

Kim Bosscher (MO15-1):

Bij welke club zou je nog heel graag willen voetballen?

‘Ik heb altijd Liverpool gezegd, maar dat is niet reëel, haha! PEC is wel echt mijn club. Als het buitenlandse avontuur niet komt, dan wil ik hier eigenlijk niet

geschiedenis. Iemand schreef toen dat het was alsof heel Zwolle op een roze wolk zat. Zo voelde dat ook echt, alsof je de hele wereld aan kon.’

Roos Nooman (MO15-1):

Wat vind je de leukste wedstrijd die je ooit gespeeld hebt?

‘Dat is diezelfde wedstrijd! De 5-1 in de bekerfinale tegen Ajax. Die zouden een week later kampioen worden. Iedereen had zoiets van: PEC tegen Ajax? Als het in ieder geval maar een finale wordt. Toen kwamen ze na twee minuten ook al op een 1-0 voorsprong. Dat het daarna zo’n legendarische finale werd, had niemand durven dromen denk ik. Ja, wij!’

‘Ik geef mijn vrouw veel complimentjes, zodat ze vaker lasagne maakt’

meer weg. Dan wil ik mijn carrière hier afsluiten.’

Hoe vaak per week train je?

‘Meestal hebben we één dag vrij. Als we bijvoorbeeld zondag hebben gespeeld, dan is het maandag uitlopen, dinsdag vrij en dan woensdag twee keer trainen, donderdag twee keer trainen, vrijdag één keer en dan is er bijvoorbeeld zaterdag weer een wedstrijd. Zo moet je dat een beetje zien. En dan zondag weer uitlopen.’

Wat is je mooiste moment bij PEC?

‘Dat is de bekerwinst. Dat is denk ik ook het mooiste moment hier uit de club-

Heb je ooit wel eens gehad dat je geen zin in een wedstrijd had?

Nee, eigenlijk niet. Ik houd wel van die druk richting een wedstrijd. Een weekend vrij vind ik eigenlijk maar niets. Iedere week bouw je een bepaalde spanning op richting de wedstrijd en heb je een doel waar je naar toewerkt. Bij een vrij weekend is dat er niet en dan voelt raar. Dan train je wel, maar is er geen wedstrijd waarvoor je traint. Als ik stop met voetballen, ga ik die spanning richting een wedstrijd het meest missen denk ik.

Dani Valk (MO15-1):

Hoe oud was je toen je begon met voetballen?

‘Achter het huis voetbalde ik al toen ik twee of drie jaar was. Op mijn vijfde ging ik voetballen bij een club. Bij VVOG.

Hoe kwam je erbij om met voetbal te beginnen?

‘Poeh! Dat weet ik niet. Ik voetbalde altijd met mijn achterbuurjongetje. Ik vond het gewoon geweldig! Ik was altijd buiten, altijd!’

Farida Ti Janni (MO15-1):

Op welke leeftijd ben je gescout?

‘Op mijn 17e. Toen kon ik stages lopen bij de Graafschap, bij Zwolle en bij Vitesse. Maar ik wilde eerst het jaar afmaken bij VVOG. Anderhalf tot twee jaar later kwam het er wél van: Vitesse wilde me hebben. Daar wachtte ik eigenlijk op. Ik had niet zoveel zin om stage te lopen. Ik dacht; het is graag of niet.’

Voor welke voetbalclub was je vroeger?

‘Ajax! En ook wel FC Zwolle. Ik ging regelmatig bij Zwolle kijken. Marco Roelofsen speelde hier toen. Hij was ook nauw betrokken bij VVOG en regelde dan af en toe kaartjes voor mij.’

Wat is je lievelingseten?

‘Sushi vind ik wel heel lekker. En mijn vrouw kan heel goed lasagne maken, dat is ook altijd erg lekker. Ik geef haar dan veel complimentjes, zodat ze vaker lasagne maakt. Maar dat pakt ze niet altijd op hoor, hahaha!’

Britt Dankelman (MO15-1):

Hoe word ik zo goed als jij?

‘Haha..., nou..., ik zeg altijd maar zo: ik was zelf niet het allergrootste talent, echt niet! Ik ken veel spelers die meer talent hadden dan ik. Maar ik was mentaal veel sterker, ben behoorlijk hard voor mezelf. Ik ken mijn positieve en negatieve punten redelijk goed. Het is een cliché, maar wel waar: als je hard blijft werken en continu openstaat voor kritiek van spelers en trainers, dan wordt

je op den duur een betere voetballer. Echt! En je moet niet altijd lopen piepen en zeuren als iets niet goed gaat. Soms moet je dingen gewoon accepteren en vol er voor gaan. Ik denk dat ik dat beter heb gedaan dan veel andere voetballers. Daarom is het mij wél gelukt om profvoetballer te worden.’

Marik Willems (JO13-2):

Mannen verdienen meer geld dan vrouwen in het voetbal. Vind jij dat terecht en waarom is er verschil?

Ehm, dit klinkt misschien heel hard, maar dat vind ik op dit moment wel terecht. Waarom? Omdat er meer animo is voor het mannenvoetbal. Dus dan is het logisch dat daar meer geld in gependend wordt. Ik denk dat het een bepaalde marktwerking is. Dat klinkt misschien heel lullig, maar als vrouwen op den duur voor volle stadions zorgen,

wordt het commercieel aantrekkelijker en wordt het vanzelf rechtgetrokken. Dat weet ik zeker.’

Jaron van Pijkeren (JO13-2):

Zijn er voetbaltrucjes waar je goed in bent,? Zo ja, welke zijn dat?

‘Nou, ik ben niet zo van de voetbaltrucjes. Mijn medespeler Namli kan dat soort trucjes heel goed. Ik weet van mezelf wat ik wel en niet kan. Trucjes moet ik niet gaan proberen....’

Joas Polhuys (JO13-2):

Hoe ben jij profvoetballer geworden?

‘Ik ben gescout toen ik jonger was. Bij Vitesse kreeg ik een soort amateurcontractje, later bij FC Zwolle mijn eerste profcontract.’

Thijmen van Pijkeren (JO13-2):

Wat doe je als je geen wedstrijd speelt of traint?

‘Ik heb twee kinderen, twee dochters, daar besteed ik dan extra aandacht aan. En ik ga meestal met vrienden en familie leuke dingen doen. Als je een gezinnetje hebt en je bent voetballer, dan moet je de vrije tijd goed besteden.’

En maatschappelijk? Ga je ook langs scholen?

‘Ja hoor, dat regelt de club dan vaak. Daarnaast ben ik ambassadeur van JOGG: Jongeren Op Gezond Gewicht. Daar doe ik ook regelmatig dingetjes voor.’

Ramon Stokvis (JO13-2):
Welke speler in de Eredivisie is het moeilijkste te verdedigen en waarom?

‘Dat is ook weer een goede vraag zeg.... Hmm. Ik sta momenteel centraal achterin en kom ik spitsen tegen. Ik vond Benschop van de Graafschap wel een goeie indruk maken, maar ik heb daarvoor nog niet heel veel spitsen gehad die ik echt heel goed vond.’
‘Centraal is het makkelijker verdedigen dan op de backpositie. Als back is het heel lastig als je tegenover een complete buitenspeler staat die ‘in’

‘ Als vrouwelijke voetballer zou ik Lieke Martens willen zijn ’

de bal acties kan maken. Wij noemen dat ‘tussen de linies spelen’. Snap je wat ik daarmee bedoel? Dan speelt de buitenspeler een beetje tussen de middenvelders en de verdedigers van ons team. Als hij dan ook nog diepte kan pakken én snel is, is dat voor een back niet lekker voetballen.’

Thomas Bosscher (JO13-2):

Wie is jouw favoriete speler aller tijden en waarom?

‘Dan ga ik toch weer voor Steven Gerrard van Liverpool. Die was wel erg goed en heeft heel lang voor Liverpool gespeeld. Dat is een mooie club joh! Ik houd wel van karaktergasten, vind ik mooi!’

Silas Polhuys (JO13-2):
Vind jij jouw FIFA-rating te laag?

‘Ik heb geen idee wat mijn FIFA-rating is, hahahahaha! Ik speel echt nooit op een computer, heb werkelijk waar geen idee. Ik heb ook helemaal geen social media of zo, dat hoeft van mij allemaal niet.’

Tom Lammertink (JO13-2):

Waarom ben jij gaan voetballen?

‘Omdat ik het heel leuk vond. En dat vind ik nog steeds.’

Wessel Nijenhuis (JO13-2):

Je mag een dag een vrouw zijn: welke vrouwelijke voetballer zou je dan willen zijn?

‘Lieke Martens. Omdat ze bij Barcelona speelt. Mooie club en mooie stad.’

Matthijs Drost (JO13-2):

Welke beroep zou jij nu hebben als je geen profvoetballer was geworden?

‘Dan was ik waarschijnlijk leraar op een basisschool geweest.’

Levi van der Vegt (JO13-2):

Waarom speel jij bij PEC Zwolle?

‘PEC Zwolle past heel erg goed bij mij. Het is een open en warme club, lekker gemoedelijk. Met een mentaliteit van: doe maar gewoon normaal. Dar houd ik wel van. Daarnaast is de club naar een bepaald niveau gegroeid en daarin ben ik meegegroeid. We zijn met elkaar meegegroeid, zo moet je het zien. Dus daarom speel ik met alle liefde al tig jaar hier.’

Bram van Polen: ‘Hebben jullie nog meer vragen? Nu kan het nog ;-)’

Hoe denk je over Deventer?

‘Haha! Ik heb niets tegen Deventer, het is een mooie stad. Alleen, ik kom er niet. Ik houd wel van derby’s. Daarom hoop ik stiekem dat ze – Go Ahead Eagles – terugkomen in de Eredivisie. Ze horen bij de mooiste wedstrijden, die derby’s. Het is zonde dat ze er nu niet zijn. Tegen Ajax, PSV, Feyenoord én tegen de Eagles zijn de mooiste potjes. Dan is er nóg meer spanning, nóg meer druk.’

Denk je als je tegenover bijvoorbeeld Frenky de Jong staat: dat kan een grote worden? Of kun je dat uitschakelen?

‘Nee, dat interesseert me dan helemaal niks. In het veld ben ik gefocust op mijn eigen team en ben ik echt continu bezig spelers ‘neer te zetten’. Dus met een tegenstander van wie wordt verwacht dat hij het ver gaat schoppen, ben ik niet bezig.’

Zie jij jezelf een beetje als mister PEC?

‘Dat is niet aan mij. Ik vind niet dat je zoiets over jezelf kunt zeggen. Ik heb hier veel jaren gespeeld, maar dat heeft Albert van der Haar ook. Die heeft wel zo’n 500 wedstrijden voor PEC gespeeld.’

Hoeveel wedstrijden heb jij dan voor PEC gespeeld?

‘Vorig jaar kreeg ik een shirt voor 350 wedstrijden. Ik zal nu tussen de 350 en 400 wedstrijden zitten.’

Bram van Polen na het interview:

‘Leuke vragen hoor! Waren niet van die standaardvragen, goed gedaan! Dit was een veel leuker interview dan die met journalisten, hahaha!’

woord: Bart Nijstad • beeld: Stefan Westenbroek

VAN VOETBAL TALENT NAAR SCHAATS TOPPER

Tijdens het schrijven van dit verhaal is Stefan Westenbroek in Heerenveen voor de tweede keer officieus Europees Kampioen geworden tijdens de jaarlijkse Viking Race. Twee jaar geleden was hij bij de C2-junioren de sterkste. Nu was er bij de B2-junioren geen kruit gewassen tegen het grote (op 5 maart 2019 werd hij 17 jaar) Ommer schaatstalent. Na zeges op de 500 meter in 36.05 seconde (nieuw Viking racerecord), vierde op de 3000 meter in 4.02.82, goud op de 1000 meter in 1.12.18 en zilver op de 1500 meter in 1.52.33, stond hij wederom op de hoogste trede van het ereschavot.

PRIJZENREGEN

Dit seizoen (2018/2019) werden de prijzen aan de lopende band binnengehaald: Nederlands Kampioen Sprint (2 x 500 en 2 x 1000 meter), Nederlands Kampioen Allround (500, 1500, 1000 en 3000 meter), waarbij hij de titel greep op de 1000 meter (afstandskampioen), Nederlands Kampioen Kortebaai (voor de vijfde keer op rij) en Nederlands Kampioen Pure Sprint (2 x 100 en 2 x 300 meter).

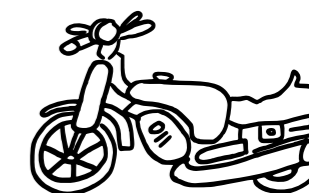
DIPLOMA'S! MAAR NIET VAN SCHOOL

Thuis bij Stefan Westenbroek hangt zijn slaapkamer vol met diploma's. We hebben het dan niet over een paar diploma's, maar om ongeveer 40. Ja..., 40! Niet van school, maar van baanrecords. De muur hangt vol, in zijn la liggen er nog veel meer. En regelmatig komen er meer bij. Bijna elke baan in Nederland is wel vertegenwoordigd. Als er een baan ontbreekt, heeft Stefan daar waarschijnlijk nog niet gereden. Hij heeft al veel baanrecords van grote schaatsters verbeterd. Van Sven Lunde Pedersen bijvoorbeeld. De Noor had heel lang het baanrecord op de 1000 meter in Thialf in bezit, totdat Stefan tijdens een

clubwedstrijd die tijd aan gort reed. Ook door de naam Koen Verweij ging een dikke streep. Vol trots laat hij het baanrecord zien van 2.16, als C-junior in Deventer. Dat was in het seizoen 2014/2015. Nu, vier jaar later, reed hij al 1.50. Maar liefst 26 seconden sneller! Of te wel: op een 500 meter een volle ronde.

'VRESELIJK SNEL'

Naast de vele diploma's, staat er ook een doos vol met medailles, waarvan goud de hoofdkleur is. En daar..., een beker. Met een voetballer erop? Beste speler van het KOMM MIT toernooi. Ja, Stefan is naast een goede en talentvolle schaatser, ook nog een prima voetballer. Begonnen als kleine jongen bij de burens van OVC'21, onder leiding van Henk Pasman. Pasman laat trots een foto zien die aan de muur hangt bij OVC'21. Kampioen in het seizoen 2011/2012, met onderaan een kleine Stefan Westenbroek. 'Hij was vreselijk snel, stond meestal aan de buitenkant. Stefan moest wel ruimte hebben, maar als hij er langs was, werd het meestal ook een goal. Hij kon slecht tegen zijn verlies.'

JONGENTE BESCHIEDEN

Stefan herinnert zich zelf ook nog wel iets. 'Ik vond het in de E'tjes leuk. Haalde ik de bal op van achteren en liep zo in één keer door. Mijn medespelers vonden het niet altijd leuk. Ik scoorde zo wel heel veel.' Hij maakte grote sprongen. Stefan was nog E-pupil toen hij naar de D's werd overgeheveld. Marco Hollak was daar zijn trainer. 'Vooral door zijn snelheid, explosiviteit en uithoudingsvermogen liep hij al zijn leeftijdsgenoten eruit en scoorde hij aan de lopende band. Een logisch vervolg was dat wij Stefan in goed overleg vervroegd doorschoven. Stefan paste zich snel aan. Hij is iemand die het maximale geeft om

te presteren en niet opgeeft. Niet alleen op voetbaltechnisch en motorisch gebied, maar ook op het cognitieve en mentale vlak. Als ik dan specifiek naar Stefan kijk, heeft hij zich vooral ontwikkeld in het effectiever inzetten

van zijn snelheid en explosiviteit. Het gaf wel eens wrijving met zijn 'nieuwe' teamgenoten, want Stefan was twee jaar jonger. Dan komt er ineens zo'n jonkie bij. De druk werd in die zin ook op Stefan gelegd, dat hij sowieso elke keer het verschil moest maken. Dat heeft er ook toe geleid dat hij naar OZC ging. Stefan was te goed om met zijn eigen leeftijdsgenoten te voetballen bij OVC'21.'

'Natuurlijk' speelde hij zich in de kijker bij PEC Zwolle en FC Twente waar hij mocht proefspelen. Hij was toen nog een zeer bescheiden jongen en werd afgewezen. 'Er komen daar veel aan-

vallers. Allemaal hebben ze al een grote mond. Ik speel voorin!, ik speel voorin!, riepen ze allemaal. Dus ging ik wel achterin staan. Dat kan ik helemaal niet, dus viel ik af.'

VAN DE DOORLOPER NAAR STOKVISDENNEN

2012 was het jaar dat Stefan ging schaatsen. Bij ijsvereniging de Doorloper begon hij onder leiding van de bekende marathonschaatser Jeroen Dunnewind. Trots zegt hij: 'Ik denk dat Stefan ongeveer 9 of 10 jaar oud was, toen ik hem voor het eerst voorbij zag flitsen op de natuurbaan in Ommen. Toen ik Stefan bekeek, zag ik direct

talent. Aan zijn techniek viel nog wel het één en ander bij te schaven, maar zijn gedrevenheid en wilskracht waren duidelijk zichtbaar. Met veel bravoure, maar vooral ook met veel passie voor de sport, ontwikkelde hij zich enorm snel.

Veel traditionele schaatstrainers zijn absoluut geen voorstander van het combineren van sporten. Ik deel die mening niet, ik zie er veel voordelen in. Dat is bij Stefan ook duidelijk te zien. Zijn coördinatie, uithoudingsvermogen en fysieke kracht waren veel beter en breder ontwikkeld dan die van vele andere sporters van zijn leeftijd. Als trainer vond ik het een genot om met zo'n pupil te mogen werken. Hij werd steeds beter. Stefan was toe aan een volgende stap. Bij de Doorloper konden we hem dat niet bieden, dus was de overstap naar ijsclub Stokvisdennen in Dalen goed. Ondanks dat ik het jammer

vond, begreep ik de keuze volkomen. Inmiddels heeft hij al heel wat titels behaald en durf ik te stellen dat hij een mooie toekomst tegemoet gaat. Ik ben erg blij met zo'n ongelofelijk sporttalent te hebben gewerkt.

PUNTJES OP DE I

Stefan vond schaatsen direct erg leuk, maar moest na een jaar dus op zoek naar een andere club. Hij ging naar Stokvisdennen, de schaatsvereniging van Erben Wennemars. Via deze weg kwam hij al snel in allerlei regionale selecties terecht. Enkele trainers die hem nog meer leerden, waren onder andere Anton Sigger, Jan Wesselink en Maarten Achtereekte (inderdaad, de broer van de Olympisch kampioene Carlijn Achtereekte).

Op dit moment schaatst Stefan bij het RTC (Regionaal Talenten Centrum). 'Er zitten wel veel meiden in', zegt hij. 'Gelukkig heb ik Chris Fredriks nog. Als ik wegga, gaat Chris ook weg. Andersom is dat ook zo.'

Volgens zijn trainer Johan Freriksen kan Stefan meer dan hij denkt. 'Stefan is van nature een beetje lui. Hij ziet altijd als een berg op tegen een 3000 meter. Hierop had hij een tijd staan van 4.15. Dus voor de start zei ik, ga maar weg op 4.05. Hij keek me verbaasd aan, maar reed met 3.57.69 een hele vlakke race. Stefan vindt zichzelf een sprinter, maar ik vind dat hij veel meer kan. Als je een 1500 en 3000 meter zo vlak kunt rijden, ben je niet een echte sprinter. Technisch is hij al goed. Het gaat nu nog om de kleine dingetjes, zoals nog iets dieper zitten en de heup er nog wat beter inzetten. De puntjes op de i, zoals we dat noemen.'

Na het winnen van de Vikingrace 2019 in Thialf toont Stefan zijn (die dag ontvangen) OZC-sjaal!

Een indicatie van hoe hard het met de ontwikkeling van 'onze Stefan' is gegaan.

JAAR	100 METER	300 METER	500 METER	1000 METER	1500 METER	3000 METER
2014-2015	-	-	42.08	1.26.13	2.16.81	-
2015-2016	-	-	39.35	1.20.79	2.05.82	-
2016-2017	10.14	24.08	37.56	1.16.37	1.57.36	-
2017-2018	9.88	23.59	36.97	1.14.86	1.56.59	4.15.15
2018-2019	9.79	23.01	35.65	1.11.62	1.50.92	3.57.69

‘Als hij er langs was, werd het meestal ook een goal.’

BOS BLOEMEN

Aan tafel in huize Westenbroek komt dat er ook wel een beetje uit. Stefan traint vier keer per week op het ijs en moet daarnaast nog fietstraining doen. ‘Ik heb daar niet altijd zin in, maar doe het wel. Als ik anderhalf uur op de fiets zit, ben ik het wel zat. Ik ga net zo graag een stukje mountainbiken.’

Schaatsen is geen goedkope sport. En er gaat veel tijd inzitten. Vader Jack en moeder Natasja brengen hem elke keer naar de ijsbaan. Ook voor hen is het een drukke periode. Ze doen het met liefde. En elke week een grote bos bloemen is natuurlijk ook niet verkeerd. Volgens Jack is Stefan blij met zijn sponsors, want alles bij elkaar opgeteld kost het nogal wat. ‘De schaatsen zijn al 2000 euro. Daarnaast moet er een racefiets zijn, een mountainbike, skeelers, noem maar op. Over de benzine hebben we het maar niet.’ Vader Jack moet overigens tante zeggen tegen Sophie Westenbroek die vroeger in de dames kernploeg zat. Het schaatsen zit bij de familie in de genen.

‘MOEILIJKE LEEFTIJD KOMT ER AAN’

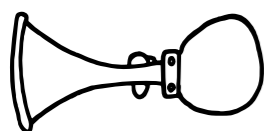
Zoals voetbalschoenen voor voetballers zijn, zijn schaatsen voor schaatsers: ze moeten zitten als gegoten. Stefan over zijn ijzers: ‘Die zitten echt super. Ik denk ook dat het daarom zo hard gaat. Ik verlies geen afzet, omdat die schaatsen lekker strak zitten. Daarnaast ben ik een stuk dieper gaan zitten, dus komt mijn afzet er nog beter uit.’

In de schaatswereld wordt er met lof gesproken over de schaatsende voetballer, ook door Erben Wennemars: ‘Het mooie is dat talentvolle schaatsers op deze leeftijd nog lekker gewoon doen. Terwijl iedereen zijn fiets en TAKS (een ding waarin je de fiets vast kunt zetten) meenemen naar de baan, loopt hij gewoon in op loopschoenen. Dat komt vanzelf wel, want je moet nog wat wensen over hebben. Straks zal ook Stefan naar meer trainingsuren moeten om het laatste stapje te zetten. Dat zal niet makkelijk worden. De moeilijke leeftijd komt er nu aan. De tijd zal het leren, maar ik ben er niet bang voor.’

GEZELSCHAP VOOR REINIER

Als half maart de schaatsen in het vet worden gezet, moet Stefan van zijn trainer eigenlijk rust nemen. Maar hij popelt dan om nog te voetballen. ‘Ik speel bij JO17. Met een beetje geluk kan ik nog wat wedstrijden meedoen. Dat zal wel wennen zijn. Ik kan nu nog geen bal normaal op het doel scheten denk ik. Eigenlijk kunnen deze twee sporten niet samen, maar ik vind ze allebei leuk om te doen.’

Uiteindelijk zal het kiezen worden. Al is het alleen al om zijn grote ambities. Het kan zomaar zijn dat hij over drie jaar in China meedoet aan de Olympische Spelen. Het beeldje van Reinier Paping staat al jaren moederziel alleen langs de Vecht. Het is tijd dat hij gezelschap krijgt.

'Robin Scheper, speler van JO19, over zijn voetballoopbaan bij OZC'

VAN MINI OP DE ROTBRINK TOT JO19-SPELER OP WESTBROEK

Elke zaterdag komen ze alleen of met papa en of mama naar het sportpark. De jeugdspelers van OZC en OVC '21, verenigd in JCO. Hoe is het om vanaf de mini's alle teams door te lopen tot aan de JO19. Robin Scheper vertelt hoe hij dat heeft ervaren.

Stel jezelf eens voor

Ik ben Robin Scheper en ik ben 18 jaar oud.

Hoe ziet je gezin eruit?

Ik heb een zusje, een vader en een moeder.

Hoe oud was je toen je begon met voetballen?

Ik was 5/6 jaar oud toen ik begon met voetbal, weet het zelf niet precies meer.

Wat zijn je hobby's naast voetbal?

Naast voetbal game ik wel eens met vrienden en vind ik het leuk om uit te gaan met vrienden of bij elkaar te zitten.

Hoe bereid jij je optimaal voor op een (belangrijke) wedstrijd? (muziek, rituelen etc)

Ik bereid me voor op een wedstrijd door 2x te trainen. Verder geen rare rituelen.

Hoe ga je om met het winnen/verliezen van een wedstrijd

Het is altijd leuk om te winnen en verliezen kan ook gebeuren. Maar ik heb niet echt een bepaald gevoel erbij dan dat het goed voelt om te winnen en wat minder om te verliezen.

Wie zijn de belangrijkste personen binnen jouw voetbalomgeving?

De belangrijkste personen zijn denk ik mijn trainers, teamgenoten en mijn ouders die mij de motivatie en het plezier aan voetbal geven.

Wat is de belangrijkste voetballes die je geleerd hebt en van wie kreeg je deze?

Marcel Schuur gaf mij de belangrijkste voetballessen. Alle lessen waren goed, echt een toptrainer.

Als je alles over mocht doen, wat had je dan anders/beter aangepakt?

Als ik alles over mocht doen had ik meteen willen beginnen met voetballen als een aanvaller in plaats van een middenvelder/verdediger.

Wat is tot nu toe je mooiste wedstrijd geweest?

Mijn mooiste wedstrijd is de kampioenswedstrijd tegen Heeten met de C1.

Wie zijn je vrienden bij JCO?

Mike, Thom, Simeon en Jochem zijn goede vrienden van mij. Maar ook al mijn teamgenoten en nog wel meer.

Heb je wel eens een eigen doelpunt gemaakt en beschrijf deze eens?

Ik heb nog nooit een eigen doelpunt gemaakt.

Wat was jouw mooiste doelpunt ooit?

Mijn mooiste doelpunt was in de C1. Ik wipte de bal over mezelf heen en nam daarna met mijn 'zwakke been' de bal op de volley en schoot de bal in de verre hoek over de keeper heen.

Wat was je grootste voetbalblunder?

Mijn grootste voetbalblunder was denk ik dat ik 1 op 1 met de keeper kwam en de bal schampte toen ik wilde schieten waardoor de bal in de handen van de keeper rolde. Of dat ik 2x mijn

arm brak. Door een tackle door de lucht heen en een val.

Wat vind je van je trainer/coach?

Ik heb een goeie, gezellige trainer waarmee we een goed seizoen tegemoet kunnen gaan en die ons hogerop kan brengen.

Stel, je zou niet voetballen, wat zou je dan hebben gedaan?

Als ik niet zou voetballen zou ik waarschijnlijk hard zijn gaan lopen, zoals marathons.

Wat weet je nog van het voetballen op sportpark de Rotbrink?

Ik was heel jong, maar kan mij nog goed het trainingsveld herinneren waar ik volgens mij training had van William. Ook weet ik nog het kleine veldje waar we op speelden naast het hockeyveld en de keer dat 'Magic John' in de kantine kwam.

Wat vind je ervan dat OZC JCO is geworden?

Ik was achteraf liever verdergegaan met OZC in plaats van JCO. Dit omdat ik denk dat we daarmee hoger hadden kunnen voetballen.

Heb je ooit ambitie gehad om profvoetballer te worden?

Ik heb vast op een bepaald moment vroeger ambities gehad om profvoetballer te worden, maar rond de C's deed ik het gewoon voor mijn plezier.

Waar erger je het meest aan en waar heb je veel respect voor op het voetbalveld?

Ik kan me ergeren aan teamgenoten die niet zo goed zijn, maar niet heel erg. Ik heb respect voor de mensen om mij heen tijdens het voetballen en de ouders die altijd zijn/haar dochter/zoon support geven tijdens alle voetbalseizoenen.

Welke voetballer is voor jou een groot voorbeeld?

Ik vind Eden Hazard een geweldige voetballer om naar te kijken, en vond Ronaldinho altijd geweldig om te zien.

Welke voetballer vind je de beste van de wereld?

Lionel Messi vindt ik de beste voetballer van de wereld.

Kijk je wel eens op YouTube naar andere voetballers?

Ik kijk altijd de samenvattingen van alle wedstrijden terug en de top 25 goals van de week.

Wat vind je het mooiste voetbalstadion van Nederland? En van de wereld?

Johan Cruyff Arena, omdat ik Ajacied ben en er wedstrijden heb gekeken. Camp Nou is de mooiste van de wereld.

Ben je van plan hier door te gaan bij de senioren? Heb je nog ambities bij OZC?

Na dit jaar ga ik stoppen met voetbal. Ik studeer in Groningen en ga liever daar verder met voetbal of een andere sport i.v.m. het op en neer reizen.

woord: Greetje Hallink en Marjan Masman
beeld: Henk van Elburg

VOETBAL IS OORLOG, MAAR SOMS GEEFT HET LIEFDE

Je hoort vaak de term: Voetbal is oorlog! Maar als je goed kijkt zie je dat er veel liefde is op het voetbalveld. Ouders die vol liefde naar de bewegingen van hun kroost kijken. Teamgenoten die een band voor het leven opbouwen. Maar de vonk kan ook overslaan tussen clubgenoten. Zo zijn er ook bij OZC relaties ontstaan. Op deze en volgende pagina's een selectie van de vele relaties die bij OZC begonnen zijn en nog steeds stand houden.

INA EN GERRIT MAKKINGA - SPIJKERS

Wij leerden elkaar kennen in 1974 tijdens de keepertraining. Dat was nog aan de Haarsweg. In de Route 66 kwamen we elkaar weer tegen en van het een kwam het ander. En nog steeds zijn we op en rond de velden te vinden.

HENK EN GREETJE HALLINK - MERJENBURGH

Wij hebben elkaar ontmoet bij OZC in 1981. Op 20 mei 1982 (hemelvaartsdag) stonden wij samen achter de bar bij een toernooi vd Aldi bij OZC. De nadere kennismaking voortgezet in De Favoriet. Daar sloeg de vonk over en sindsdien zijn wij samen.

CORA BAKKER EN ROB PRINS

Rob werd in 2006 leider van dames 3 waar Cora in speelde. In 2008 kregen ze een relatie na vele teamuitjes en verloren fiets sleutels.

ERWIN DRAGT EN SILVIA BAKKER

Wij voetbalden allebei bij OZC en hebben elkaar ontmoet in 1992. In het weekend stond Silvia achter de bar bij oom Tom in de Tronk en Erwin zat nog steeds voor de bar.

SANDRA VAN DIJK EN EMIL MAAT

Wij hebben elkaar leren kennen in 1999 bij de voetbal. De vonk is overgeslagen bij het oudjaarszaalvoetbaltoernooi voor leiders en trainers en sindsdien zijn wij samen.

MARTIJN EN FIANCA HOLTVOORT - KROESE

Wij hebben elkaar ontmoet rond 1999 bij de voetbal en onze bijbaan bij supermarkt Nieuwe Weme. De vonk sloeg uiteindelijk écht over met oud&nieuw 2000.

**FERRIE EN HENRIETTE
BOSCHEMAN - KROESE**

Bij de voetbal kwamen we elkaar regelmatig tegen en in het uitgaansleven hebben we elkaar nog beter leren kennen. Sinds 2002 al officieel een setje en inmiddels 12,5 jaar getrouwd en trotse ouders van 3 dochters die ook alle 3 bij JCO voetballen.

**HARM JAN EN ANJA
TIP - PETER**

We hebben elkaar in oktober 2005 ontmoet. Harm Jan had die avond teamfeest van heren 1 en Anja had toevallig teamfeest van Dames 1. We kwamen elkaar tegen in de breakaway en daar sloeg de vonk over. We zijn dit jaar 8 jaar getrouwd en hebben 2 prachtige zonen.

**FLORIS EN IRMA
BUITENHUIS - DUNNEWIND**

Tijdens een feestavond in de kantine spraken we elkaar voor 't eerst. Het heeft nog wel even geduurd voordat het officieel werd. 6 mei 2011 kregen we officieel wat met elkaar en in 2016 zijn we getrouwd. 58 jaar na de oprichting van OZC (op de exacte datum) is onze dochter geboren.

**KOEN EN MANON
TIP - VAN DE MEEBERG**

Wij hebben elkaar ontmoet in de basisschoolperiode op de Rotbrink bij OZC. In 1998 kwamen we bij elkaar in de klas op het Vechtdal College en zagen wij elkaar ook regelmatig op de Rotbrink. In 2002 kwam onze relatie tot stand.

**JESPER EN LINDA VAN DE
MEEBERG - DANKELMAN**

We kenden elkaar al langer door de voetbal. Jesper voetbalde altijd bij Linda haar broer in het team en ging daar veel mee om. En Linda voetbalde altijd bij Jesper zijn zus in het team. Maar 10 jaar geleden kwamen we bewust met elkaar aan de praat. Tijdens uitgaan is het echt wat geworden

Liefde
Amour
Imhabba
Love
Kohania
Liebe

Een willekeurig verslag...

ODE AAN DE HEER DE WAARD (EN TERECHT)

BZSV de Blauwitters 4 – OZC 5 (2-1)

Zoals gebruikelijk is het ook deze wedstrijd weer sprokelen om met voldoende spelers te beginnen aan de geplande wedstrijd tegen de blauwitters uit Borne. Onze transparante leiders delen dagelijks de stand van zaken. Op maandag staat de teller op 5 spelers en 7 twijfelgevallen. Op dinsdag is de stand in evenwicht 6 spelers en 6 twijfelgevallen. Woensdag is een slechte dag, er vallen 3 twijfelgevallen af. Er wordt wel een klein succesje geboekt, Aart komt toch de tweede helft. Samengevat hebben we woensdag aan het einde van de dag 6 spelers, 3 twijfelgevallen en 1 speler die de tweede helft komt. Opgeteld is het op dit moment in elk geval te weinig. Frank en Marcel hebben hun pijlen gericht op de overige senioren app.

Donderdag wordt er tijdens de training driftig gespeculeerd over de bezetting van aanstaande zaterdag. Wat ons gerust stelt is de ranglijst. Daaruit blijkt dat de blauwitters er helemaal niets van kunnen. Na de training volgt er weer

een update. Er is een keeper geregeld en de heren de Waard en Tang komen ons vanuit het achtste versterken. De stand van zaken op donderdagavond is 9 spelers, 3 twijfelgevallen en 1 speler die de tweede helft komt. Vrijdag volgt de mededeling dat 2 twijfelgevallen gewijzigd kunnen worden in twijfelspelers. Daarnaast bleek er sprake te zijn van een telfout. Vrijdagavond ging iedereen met een gerust hart op tijd naar bed. De volgende ochtend zouden we om 11 uur !!! vertrekken met 9 spelers, 1 telfout speler, 2 twijfelspelers, 1 twijfelspeler die wel de kleren aan ging doen en 1 speler die de tweede helft komt.

Ad de Waard komt zaterdagochtend om vijf voor 11 met een lach in de kantine. Naast deze lach zie je ook een stukje onwennigheid en misschien we een beetje onzekerheid. Verplaats je eens in de positie van Ad. Het is donderdagavond en dan krijg je het bericht dat je niet met je eigen team mee gaat doen, maar dat je met het vijfde mee gaat. Notabene het elftal waar je zelf jaren in hebt gespeeld. Als je vervol-

gens hoort dat je om 11 uur mag vertrekken dan is het feest compleet. Maar Ad is niet de man om moeilijk te doen. Hij accepteert dat je binnen een verenging soms een keer het slachtoffer bent en dat je andere teams moet helpen.

Het is 12.15 in Borne en Ad staat op zijn vertrouwde rechtsback positie in de basis. Praten over de leeftijd van anderen is vaak niet zo gepast. Echter, bij Ad maak ik graag een uitzondering. Het is haast niet voor te stellen dat deze man bijna 70 jaar is. Nog geen grijze haar te bekennen, een lichaam als een jonge god en altijd alles van de positieve kant bekijken. Ook in het veld staat Ad, zoals we gewend waren, zijn mannetje. Het is ook gewoon niet leuk om tegen hem te spelen. Hij blijft maar lopen en zit er vaak tussen met zijn flexibele benen. Ook Ad is niet te oud om te leren. Hij heeft geleerd om simpeler te spelen. Waar hij 10 jaar geleden nog dacht aan zelf acties maken, dat is nu wel uit. Het is de bal veroveren en gewoon simpel spelen naar een medespeler die naast je staat. Hier kunnen vele spelers

vandaag een voorbeeld aan nemen. Halverwege de tweede helft staat Ad nog steeds op het veld en volgt er een uitbraak van de blauwitters. Op karakteristieke wijze wordt de aanval door Ad om zeep geholpen. Hij blijft gewoon in de weg lopen, beetje trekken, licht aanraken en randje strafschoopgebied kon de tegenstander geen kant meer op en stort ter aarde. Op basis van de ervaring van Ad uiteraard net buiten het strafschoopgebied. 11 spelers, drie leiders, de grensrechter, twee kinderen, 12 man publiek en 16 reserve spelers schreeuwen om een rode kaart. De scheidsrechter stond op ongeveer 31 meter van de overtreding en kon het prima beoordelen. Omdat we te maken met een typische 'ik fluit op commando scheids' was iedereen bang voor de aftocht van Ad. De scheids twijfelde en maakte het bekende gebaar. Hij bracht zijn beide wijsvingers bij elkaar om gebroederlijk 10 centimeter omhoog te gaan. Op het hoogtepunt namen de wijsvingers afscheid van elkaar en gingen ze afzonderlijk zo'n 31 centimeter in tegengestelde richting. Ik schat in dat ze daarna in een loodrechte lijn pak en

beet 20 centimeter gingen dalen om vervolgens elkaar weer op te zoeken. Het was overduidelijk dat de VAR ingeschakeld werd. De scheids liep naar de kant en observeerde het voorval. Het was overduidelijk een rode kaart, maar hij zag ook dat er geen sprake van een bewuste overtreding. Voor de wedstrijd had hij al aangegeven dat hij daar heel scherp op zou letten, daar had hij maar een hekel aan. Tenminste als wij dat zouden doen. De scheids liep terug het veld in en zag daar Ad staan. Daar stond iemand die nog steeds plezier had op het veld en genoot van het spelletje. Geen gebaartjes of stem verhef. Dat heeft Ad allemaal niet nodig, ook nooit gehad overigens. Hoe bijzonder is het dat je op deze leeftijd nog wekelijks een balletje kan trappen. Alle lof en respect voor Ad en voor deze ene juiste beslissing van de scheids die Ad gewoon liet staan.

Bultje

DANK, DANK, DRIEWERF DANK!

Het realiseren van dit jubileumboek ging niet zonder slag of stoot. Bloed, zweet, tranen en tijd, heel veel tijd, heeft het gekost. Met gepaste trots zeggen wij: het resultaat mag er zijn. Dat konden wij niet alleen. Bedankt voor alle hulp die wij hebben gehad.

Bedankt alle tekstschrijvers.

Bedankt fotografen en foto-uitzoekers.

Bedankt vormgevers.

Bedankt geïnterviewden, ook voor het afstemmen en definitief maken van de teksten.

Bedankt allen die hun netwerk aanboden om het voor ons mogelijk te maken ónze club vanuit al die verschillende invalshoeken te belichten.

Wij gaan met de benen omhoog en lezen het boek nog een keer, en nog een keer, en misschien nog wel een keer. Hopelijk genieten jullie er net zo van als wij.

Het was ons een genoegen....

Redactie Jubileumboek 60 jaar OZC

illustraties: Wieger Tepper

BIJNAMEN

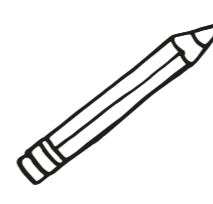
Bipz
Koen Tip

Warhoofd
Arjan Eilander

Eik
Erik Schuurman

Potlood
Eef Weteringe

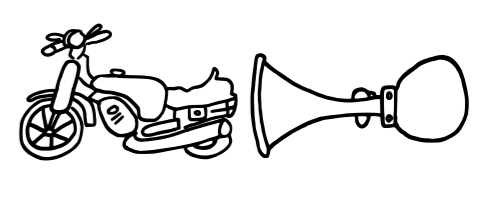
Max
Gerrit Makkinga

Föntje
Edwin Poel

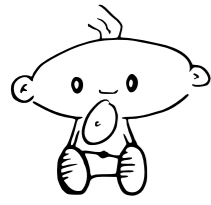

Mast
Emiel Maat

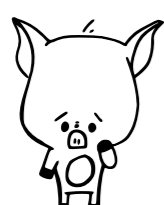

BSA
Henk Makkinga

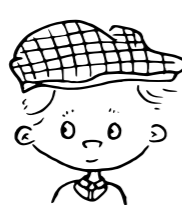
Marten van 'n Toeter
Marten Makkinga

Baby
Gerbrand Pieltjes

Biggie
Harry Löwik & Arjan Wermink

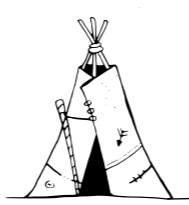
Barry Joeeks
Albert Hesselink

Super Kuper
Gerrit Kuiper

Gruble
Henk van Elburg

Tippie
Harm Jan Tip

Deurwaarder
Marcel Smit

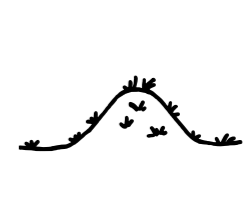
Michael Chang
Franky Tang

Sappie
Jan Warmelink

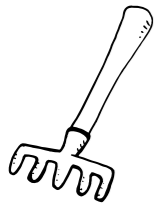
Opa
Arie van Lenthe

Bultje
William van Lenthe

Holly jr.
Jeroen Holtvoort

Hark
Adriaan van de Meeberg

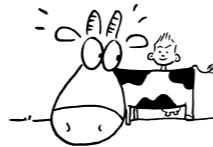
De Snor
Henk Willemsen

Schoapie
Jan Makkinga

Ghaanz
Hans Marsman

Melkboer
Martijn Berger

Doggy
Herald van Gerner

Veertje
Jelmar van de Veen

Santos
Rob Vijn

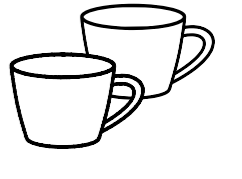
Keeper
Ronald van de Veen

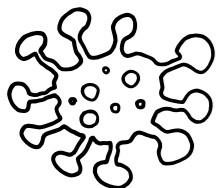
FBI
Gerben Koppelman

Paalman
Martin Pasman

Mokken
Henk Kosters

Virus
Theo Vijn

Appie Urk
Albert van de Berg

Grasmaaier
Andre Schoenmaker

Chef Wieldop
Matthijs Veldman

Dokter
Rob Meulenkamp

Potje (jr en sr)
Marc en Arjan Pot

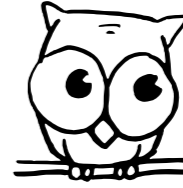
Wokkel
Geert Jan van Woggelen

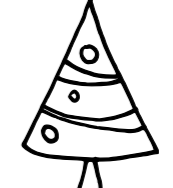
Sieb
Edwin Willems

Voer
Arjan Veurink

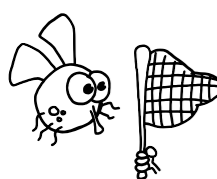
Bosoele
Hendrik Jaspers

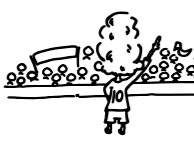
De Spar
Ferdinand Kampman

Opperhoofd
Onno Pierik

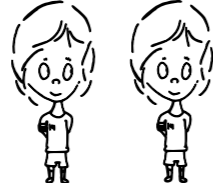
Vliegvanger
Arjen Ekkelkamp

Uitslagdinho
Martijn Uitslag

Pino
Arjan Pieneman

Johan & Johan
Johan Schuurman
en Johan Compagne

Knikdistel
Henri Meulink

Abe
Ruben Boeijinga

De Professor
Jan Marsman

Duim
Bettus Martens

Krant
Roel Idema

Boezel
Andre Boezelman

Spugie
Remco Poelarends

Bambi
Gerwin Goudbeek

Gerrit Jan van Keulen aan de bar nadat zoon Niek een pony (!) heeft gekocht op de OZC-veiling: 'Doe maar 1 bier en 2 zak peerdebix.' Veertje introduceert Bert Konterman tijdens een jeugddienst: 'De spreker van vandaag is Bert Konterman, oud-speler van o.a. Zwolle, Glasgow Rangers en de huidige nummer 13 van de eredivisie Feyenoord! Onno mag vlaggen tegen Bruchterveld 2 en heeft overleg met de scheids over het materiaal: 'Waar zit dat trilding dan?' Gruble merkt fijntjes op dat Abe niet alleen maar studeert en voetbalt in Groningen: 'Die lintworm van Abe is ook eindelijk uitgewerkt.' Danny Volkerink heeft het niet graag koud in de auto onderweg naar een uitwedstrijd: 'Zet ie weh de verwarming op sambal...?' Ekkel geeft zijn eigen vrije vertaling voor de eeuwenoude Engelse voetbalterm 'kick and rush': 'Scupp'n en ropp'n' Gerrit Jan van Keulen wil bieders voor zijn op de OZC-veiling aangeboden pony en reageert ad rem op het lage bod van Nillis: 'Ie bint na de oorlog zeker niet meer buut'n ewest?' Eik ziet dat de gloednieuwe Plieger-wc in huize-in-aanbouw Schuurman nog niet helemaal waterpas staat en vertelt naar welke kant broerlief moet drukken: 'Iets meer op Hard'n barg an.' Ono reageert op Eikie die tijdens het klussen de kit zoekt: 'Dan moet je in je horloge praten, dan komt ie vanzelf.' Mark Grondman geeft advies over het bakken van een space-cake: 'Ie mut er gewoon 'n halve konniveer in stopp'n' Gronddirk vertelt hoe Uitslagdinho reageerde, nadat hem was verteld dat de flesjes bier in Hulsen slechts 60 eurocent kosten: 'Op 'n draf lup u noar de bar...' Hanz vertelt Nillis wat er nodig is om Feyenoord supporter te worden: 'Eerst 3 k*tse seizoenen mee maken, dan mag je je pas Feyenoord supporter noemen. Maar dat lukt wel.' Gaitie Huuz'n reageert op het nieuws dat Rene V. in de tuin heeft gezeten: 'Dus jij bent vandaag helemaal vanaf de bank naar de tuinstoel gelopen? In 1 keer...?' Uitslag reageert op de vraag waarom hij nooit mooi scoort: 'Tja, Ik krijg ze nooit van mezelf.' Een paar ervaren rotten van het tweede stonden langs de lijn wat te filosoferen over het eerste: peler A: Die Ruben Biemans mag wel wat meer speklappen eten. peler B: Ja, en Sander wat minder..... Grondman: Sander moet gewoon die van Ruben niet OOK nog opeten Sieb kijkt vol bewondering naar Jurian 'Bon Jovi' IJzenbrink: 'Zie 'm dan loop'n met die wapperende maan'n, mooie Mustang.' Gert Huisjes wil met een citaat zijn bijbelkennis etaleren. (Golden Wok, Koninginnedag 2006): 'En de haai kraaide drie keer...' Supporter van DVS wanneer een DVS-speler een slechte bal speelt. Bij de donderdagavondwedstrijd DVS 2 - OZC 2: 'Als hij maar geen 'sorry' zegt, het is hier geen hockeyclub!' Een gesprek tijdens de warming up van training dames 3: Er wordt gepraat over mobiele telefoons en het nut daarvan. iemand blijkt een keer verdwaalt te zijn geweest en kon niet meer bellen omdat het beltegoed op was. Eén andere persoon maakt een opmerking van: 'dan had je toch een landkaart kunnen kopen?' Waarop vervolgens Eline Hekman vraagt: 'Kun je daarmee bellen dan ???' Korte compilatie van Ekkels versiercursus 'Hoe versier ik een boer' aan de Utrechtse verpleegsters op het afstudeerfeestje van Alies Stegeman: 'Hoevölle Stalraampies heb ie? Wat veur kleur trekker heb ie, een grünen (sterk) of een rooi'jen (snel)? Zo'n blauw'm mu'j nie heb'n, die giet al gauw kapot. A'j dat zegt dan kiekt zoe an?' Gerrit Jan van Keulen aan de bar nadat zoon Niek een pony (!) heeft gekocht op de OZC-veiling: 'Doe maar 1 bier en 2 zak peerdebix.' Veertje introduceert Bert Konterman tijdens een jeugddienst: 'De spreker van vandaag is Bert Konterman, oud-speler van o.a. Zwolle, Glasgow Rangers en de huidige nummer 13 van de eredivisie Feyenoord!' Onno mag vlaggen tegen Bruchterveld 2 en heeft overleg met de scheids over het materiaal: 'Waar zit dat trilding dan?' Gruble merkt fijntjes op dat Abe niet alleen maar studeert en voetbalt in Groningen: 'Die lintworm van Abe is ook eindelijk uitgewerkt.' Danny Volkerink heeft het niet graag koud in de auto onderweg naar een uitwedstrijd: 'Zet ie weh de verwarming op sambal...?' Ekkel geeft zijn eigen vrije vertaling voor de eeuwenoude Engelse voetbalterm 'kick and rush': 'Scupp'n en ropp'n' Gerrit Jan van Keulen wil bieders voor zijn op de OZC-veiling aangeboden pony en reageert ad rem op het lage bod van Nillis: 'Ie bint na de oorlog zeker niet meer buut'n ewest?' Eik ziet dat de gloednieuwe Plieger-wc in huize-in-aanbouw Schuurman nog niet helemaal waterpas staat en vertelt naar welke kant broerlief moet drukken: 'Iets meer op Hard'n barg an.' Ono reageert op Eikie die tijdens het klussen de kit zoekt: 'Dan moet je in je horloge praten, dan komt ie vanzelf.' Mark Grondman geeft advies over het bakken van een space-cake: 'Ie mut er gewoon 'n halve konniveer in stopp'n' Gronddirk vertelt hoe Uitslagdinho reageerde, nadat hem was verteld dat de flesjes bier in Hulsen slechts 60 eurocent kosten: 'Op 'n draf lup u noar de bar...' Hanz vertelt Nillis wat er nodig is om Feyenoord supporter te worden: 'Eerst 3 k*tse seizoenen mee maken, dan mag je je pas Feyenoord supporter noemen. Maar dat lukt wel.' Gaitie Huuz'n reageert op het nieuws dat Rene V. in de tuin heeft gezeten: 'Dus jij bent vandaag helemaal vanaf de bank naar de tuinstoel gelopen? In 1 keer...?' Uitslag reageert op de vraag waarom hij nooit mooi scoort: 'Tja, Ik krijg ze nooit van mezelf.' Een paar ervaren rotten van het tweede stonden langs de lijn wat te filosoferen over het eerste: peler A: Die Ruben Biemans mag wel wat meer speklappen eten. peler B: Ja, en Sander wat minder..... Grondman: Sander moet gewoon die van Ruben niet OOK nog opeten Sieb kijkt vol bewondering naar Jurian 'Bon Jovi' IJzenbrink: 'Zie 'm dan loop'n met die wapperende maan'n, mooie Mustang.' Gert Huisjes wil met een citaat zijn bijbelkennis etaleren. (Golden Wok, Koninginnedag 2006): 'En de haai kraaide drie keer...' Supporter van DVS wanneer een DVS-speler een slechte bal speelt. Bij de donderdagavondwedstrijd DVS 2 - OZC 2: 'Als hij maar geen 'sorry' zegt, het is hier geen hockeyclub!' Een gesprek tijdens de warming up van training dames 3: Er wordt gepraat over mobiele telefoons en het nut daarvan. iemand blijkt een keer verdwaalt te zijn geweest en kon niet meer bellen omdat het beltegoed op was. Eén andere persoon maakt een opmerking van: 'dan had je toch een landkaart kunnen kopen?' Waarop vervolgens Eline Hekman vraagt: 'Kun je daarmee bellen dan ???' Korte compilatie van Ekkels versiercursus 'Hoe versier ik een boer' aan de Utrechtse verpleegsters op het afstudeerfeestje van Alies Stegeman: 'Hoevölle Stalraampies heb ie? Wat veur kleur trekker heb ie, een grünen (sterk) of een rooi'jen (snel)? Zo'n blauw'm mu'j nie heb'n, die giet al gauw kapot. A'j dat zegt dan kiekt zoe an?' Gerrit Jan van Keulen aan de bar nadat zoon Niek een pony (!) heeft gekocht op de OZC-veiling: 'Doe maar 1 bier en 2 zak peerdebix.'

22 april 2019

60
JAAR
OZC

